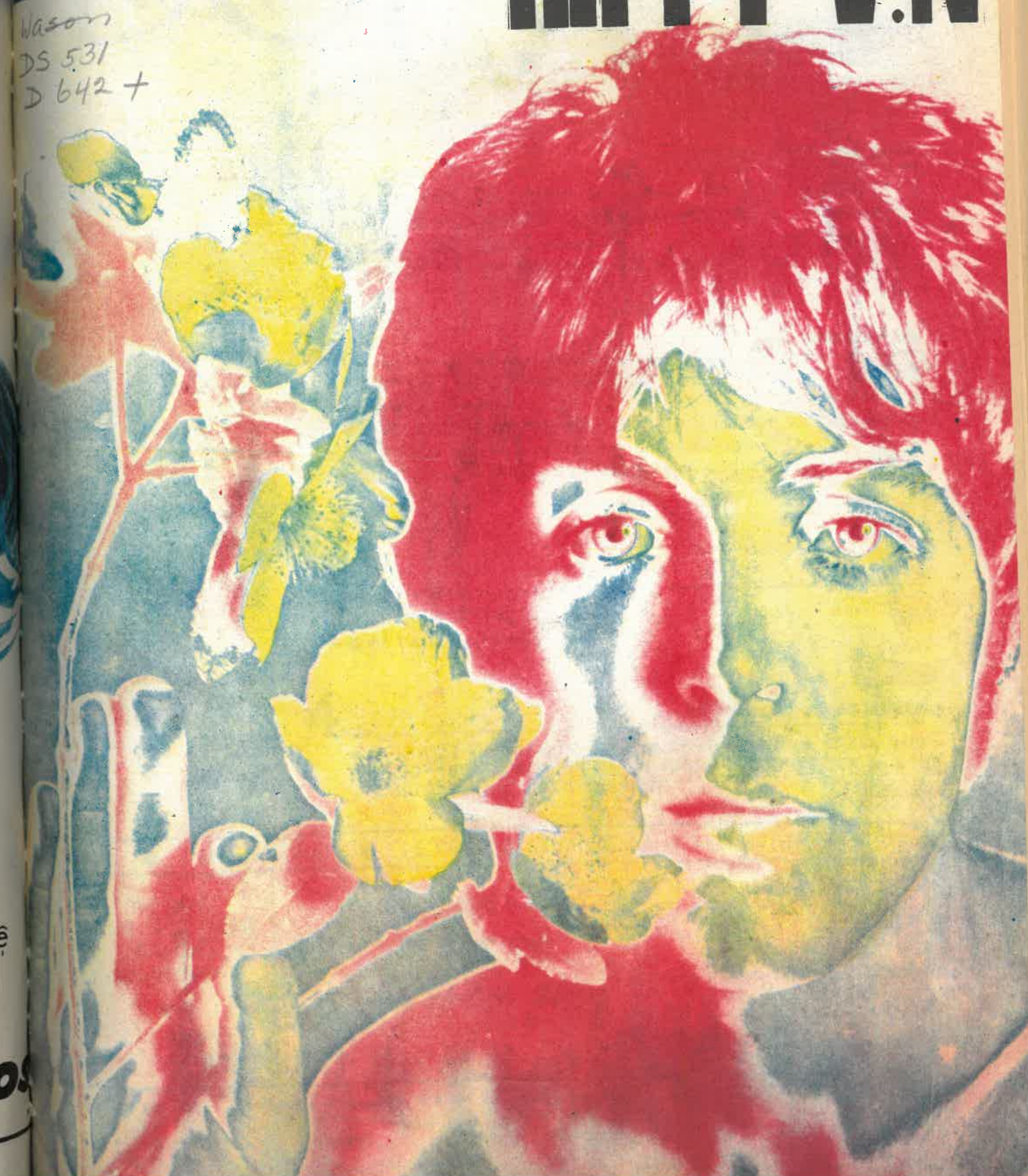

ĐÔI

PHIÊN TÒA XỬ
HIPPY V.N

Wason
DS 531
D 642 +

ĐỜI

84

ĐẶC BIỆT : HIPPY VIỆT NAM

- HIPPY VIỆT NAM TRƯỚC VÀNH MÓNG NGỰA : hà túc đạo ghi
- HIPPIES : CUỘC HÀNH TRÌNH VỀ ĐÔNG PHƯƠNG : vũ thố ngọc
- HIPPY THỬ THIỆT : thiệncần
- KẾT ÁN VÀ BỆNH VỤC MỘT CON SỐ KHÔNG : tã đê

CHÁNH TRI

- VẤN ĐỀ Ý THỨC HỆ VỀ HÒA BÌNH VÀ VẤN ĐỀ MỘT Ý THỨC HỆ CHUNG : tamich
- TẤT CẢ CÁC HÌNH THÁI ĐỂ QUỐC THI NHAU SỰP ĐỒ : lý đạinguyên
- Ý NGHĨ CUỘC BẦU CỬ THÁNG TÁM : vũ thố ngọc
- GIÁC QUAN THỬ SÁU : phan lệ thanh dịch

VĂN NGHỆ

- LUỐNG CẢI VÀNG : cung tích biên
- BÁ ĐẠO : nguyên thủy long

CÁC MỤC THƯỜNG XUYỀN

- NÓI VỚI ĐẦU GỐI ● THƠ ĐỜI ● SINH TỬ PHỦ ● TRANG THƠ
- DÒNG ĐỜI ● ĐỜI MUỘN MẶT ● SINH JOAT NHÓM HTN ● ĐỜI LẦM CẦM ● MỘT VÒNG THỂ GIỚI

ĐỜI ● NĂM THỨ HAI ● SỐ 84 ● TUẦN LỄ TỪ 27-5-1971 ĐẾN 3-6-1971

Tòa soạn
143-145 Cống Quỳnh
Saigon
Đ.T. 22.323

▼
Chủ nhiệm
Bà Trần thị Anh Minh

Chủ trương biên tập

CHU TỬ
và nhóm Sống

GIÁ 50đ

Giao dịch quảng cáo
Hội ông Linh
143-145 Cống Quỳnh
SAIGON

ĐÔI giữa BỘ THÔNG TIN và ĐOÀN SINH VIÊN QUYẾT TỬ

Sau khi bị Cảnh sát ngăn trở không cho tổ chức hội thảo với một số SV, báo ĐÔI lại bị Nhà Nước tịch thu liên tiếp 2 số trong hai tuần qua.

Khi tới tòa soạn báo ĐÔI để ngăn trở cuộc hội thảo, nhân viên Cảnh sát tuyên bố rằng «chỉ hành động theo lệnh Biện Lý Cuộc».

Riêng việc tịch thu báo thì nhân vật số 2 ở Bộ Thông Tin cho biết là «chỉ có tính cách lưu ý các báo tôn trọng luật pháp».

Như vậy, Nhà nước đã gián tiếp cho hay rằng báo chí VN hiện đang sinh hoạt ở ngoài vòng luật pháp. Nếu chỉ nhìn riêng vào bài viết và việc làm của tuần báo ĐÔI, chúng tôi có thể nói ngay rằng đó là một sự vu cáo và xuyên tạc đầy ác ý. Theo chỗ chúng tôi biết, luật pháp chỉ đòi hỏi những cuộc hội họp từ 10 người trở lên mới phải xin phép. Vậy, Nhà Nước đã dựa vào đâu để ngăn trở cuộc hội thảo do báo ĐÔI tổ chức khi chỉ có 9 người tham dự? Trong trường hợp đó, báo ĐÔI hay chính Nhà Nước đã không tôn trọng luật pháp? Mặt khác, Bộ Thông Tin đã viện dẫn lý do là báo ĐÔI xuyên tạc sự thật, gây hoang mang dư luận cho nên mới quyết định tịch thu liên tiếp hai số 82 và 83. Chúng tôi đã đọc đi đọc lại nhiều lần hai bài báo bị buộc tội và không thấy có điều nào phù hợp với lập luận của Bộ Thông Tin cả. Trước đây, ông Ngô khắc Tinh có tuyên bố rằng ông sẵn sàng chấp nhận đối thoại với mọi người. Nếu ông Ngô khắc Tinh còn giữ lời tuyên bố đó thì chúng tôi xin được đối thoại với ông ngay trong tuần tới về những tội trạng của báo ĐÔI nói riêng và về vấn đề tịch thu báo nói chung. Chúng tôi đã gửi thư chính thức tới ông Ngô khắc Tinh đề nghị ông cho mượn Câu Lạc Bộ Báo Chí làm địa điểm khai diễn cuộc đối thoại. Chúng tôi coi đây là một thử thách cụ thể nhất về tinh thần dân chủ, về thiện chí phục vụ của giới lãnh đạo quốc gia hiện nay, và đang chờ đợi hồi âm của Bộ Thông Tin.

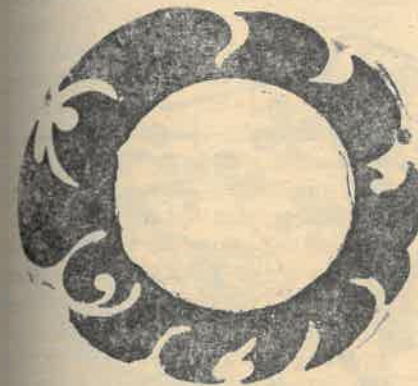
Ngoài những rắc rối đó với Nhà Nước, sáng ngày 21-5-71, chúng tôi cũng ghi nhận được một phản ứng khác xuất hiện từ phía một nhóm sinh viên tự nhận là Đoàn SV Quyết Tử. Đoàn SV Quyết Tử này đã gọi điện thoại đe dọa sẽ thanh toán tòa soạn báo ĐÔI, nếu báo ĐÔI còn tiếp tục những bài viết như đã có về các hoạt động của giới SV. Chúng tôi xin trả lời ngay rằng báo ĐÔI sẽ còn tiếp tục và tiếp tục mãi mãi những bài viết phanh phui sự thật thuộc mọi ngành hoạt động, liên hệ tới mọi giới. Bởi chúng tôi quan niệm rằng nguyên tắc sinh hoạt dân chủ không phải là che giấu những hành

(XEM TIẾP TRANG 54)

Không ai chối cãi phong trào Hip pi nảy sinh từ các nước kỹ nghệ hóa và cơ khí hóa quá trớn. Phong trào này vùng lên, phần kháng lối sống máy móc, coi con người hoàn toàn như 1 phương tiện, làm mất hết tự do cá nhân và tính chất nhân bản. Hip pi kêu gọi trở lại cuộc sống đậm bạc, thoải mái, gần thiên nhiên. Có người thấy miền Nam ta mới xuất hiện phong trào Hip pi đã vội bêu mối cho là không đúng điệu, họ lập luận rằng VN ta nghèo còn đi sống nhờ viện trợ chứ đã có kỹ nghệ gì, đời sống đã bị hút vào các guồng máy đầu mà phải lập ra phong trào này phong trào nọ để phản kháng. Như vậy Hip pi du nhập VN chẳng qua chỉ như 1 pho sản (by product) của các hàng hóa nhập cảng khác.

Lập luận như vậy là chỉ biết có 1 chiều. Nghĩa là để khi bệnh phát ra rồi mới tìm phương pháp trị liệu: có xã hội máy móc rồi mới có Hip pi, theo đúng 2 giai đoạn «đề và phản đề» của 1 quá trình biến chứng. Sao người ta lại không thể nghĩ được rằng tiền liệu bao giờ cũng tốt hơn sữa chữa nhỉ? Cấm ông Đạo Cấy không được cãi Hip pi ở Âu Mỹ là sữa chữa, mà ở VN là tiền liệu đấy. Thấy làng giềng có bệnh mà mình trong nhà lại có thuốc ngừa trước thì còn gì quý bằng. Mà ai bảo cuộc sống của người VN không đang tiến dần tới chỗ kỹ nghệ hóa? Hầu hết các gia đình đều như Mỹ hóa (Americaniser) khá nhiều rồi. Cái tivi, cái tủ lạnh, cái bếp ga, cái nồi điện, cái máy giặt làm người ta thoải mái hay lo lắng hơn thời trước? Đời sống đã dồn dập, vội vã quá rồi đấy nhé. Mỹ hóa cũng đồng nghĩa với máy móc hóa. Xin các hippy hãy sớm đến với chúng tôi!

Tôi đã nói hippy VN là những người phát huy truyền thống đấu tộc? Đúng. Chỉ từ ngày thực dân Pháp sang đô hộ, mấy người ra vẻ thức thời tiến bộ mới nghĩ cách hót tóc ngắn, còn trước kia các cụ tổ tiên đều nuôi tóc cho thật dài, dài quá thì búi lên chứ không bao giờ dám cắt. Búi tóc củ hành làm anh thiên hạ, các cụ dạy vậy. Tóc để dài, các móng tay cũng để dài lêu nhêu như những chiếc móng xối. Đừng bao giờ nên thối mác.

HIPPY THÚ THIẾT

Thiện căn

với những móng tay dài như thế thì khi làm tình có gì trở ngại không, thối mác thế là có tội với tiền nhân đấy. Người xưa búi tóc, để móng tay dài vừa tỏ dấu an nhàn, vừa theo đúng lời dạy của Đức Thánh «Thân thể là do cha mẹ sinh ra chứ có hủy thương, hủy thương sẽ phạm tội bất hiếu». Các ông đồ ngày trước là những người khai tâm khai trí cho bọn trẻ bằng đạo lý và chữ nghĩa thánh hiền nên cũng để tóc, nuôi móng tay và quần trẻ tai màn (kiểu quần lá tọa) Ngày nay những hình ảnh như vậy rất hiếm. may ra còn tìm thấy nơi mấy ông đạo hoặc mấy người sống ở miệt vườn.

Xưa kia khi phải cắt búi tóc là chuyện chẳng đáng dùng làm. Chính người có tóc phải tranh đấu bán thân một cách thật đáng căm quyết liệt. Như trường hợp cụ Ưng Hòa Nguyễn văn Tổ nhân viên trường Viễn Đông Bác Cổ. Và cụ P. chu Trinh cũng phải khởi xướng 1 phong trào cắt phăng cái búi tóc, và tại Hà nội bài húi hể đã được phổ biến:

Tay trái cầm lược
Tay phải cầm kéo
Húi hể! Húi hể!
Thẳng thẳng cho khéo
Bỏ cái ngu này
Bỏ cái đại này!...

Thời trước từ chỗ để tóc đến chỗ cắt tóc đánh dấu 1 giai đoạn lịch sử. Bây giờ từ chỗ cắt tóc đến chỗ nuôi tóc tất nhiên cũng đánh dấu 1 giai đoạn lịch sử, những giai đoạn này là giai đoạn trở về nguồn

khác hẳn với giai đoạn trên Hippi tiếp nối cái lối sống của tiền nhân đồng thời cũng phản đối lối sống máy móc (tông đơ là 1 thứ máy móc và ngay cả chuyện phải nhớ ngày đi hót tóc cũng là một lối máy móc nữa) Nhớ truyện Nguyễn đăng Cáo tông vong Lê ch. Thuồng sang sống bên Tàu ít lâu bị bọn Tàu khinh miệt bắt ông Cáo phải bím tóc và ăn mặc theo lối nhà Thanh khiến ông phần quá chửi ầm lên. Giữ búi tóc là giữ cái tinh thần dân tộc đấy. Các hippy để tóc còn được lợi ở chỗ đỡ tốn tiền và biết đâu sức khoẻ lại chả nhờ đó mà cường tráng thêm (nhớ truyện Samson trong Cựu ước chứ?) Chỉ tiếc một điều là người ngoài khó phân biệt được là trai hay gái, nhất là râu chưa có. Có truyện kể rằng, trên một bãi biển ở Thụy Điển, 1 người chỉ tay về phía trước rồi nói với người bên cạnh: «Ông xem. thằng cha kia năm phơi nắng hàng mấy tiếng đồng hồ rồi đỏ». Người ngồi bên cạnh trả lời: «Thưa bà, bà lầm rồi, tôi là đàn bà chứ không phải đàn ông, còn «thằng cha» mà bà vừa nói là con gái tôi đó». Nhưng người chỉ tay cũng nói ngay: «Dạ, nếu vậy thưa bà, bà cũng lầm rồi, tôi là đàn ông chứ không phải là đàn bà». Ngoài ra, đặc biệt ở VN, các hippy cũng có thể làm với những chàng đực rựa nặng cân nặng quả phải trình đồng (hầu bóng) đã để tóc dài lại nhai trầu bồm bồm, ăn nói ồn ớn và đi vát vẹo như đàn bà.

Nghĩ về hippy tôi cũng còn 1 thắc mắc: Các câu tiêu công cộng trước kia thường thấy treo những

bảng «gentlemen» ở khu đàn ông để phân biệt với khu «ladies», dành cho đàn bà. Sau thấy dài dòng quá nên đổi thành «his, her». Rồi lại đổi bằng cách vẽ 1 cái đầu xỏa tóc dài và 1 cái đầu tóc ngắn thắt cả vạt để người mù chữ Anh nhận cho dễ. Hippi vào phía nào đây?

Quanh đi quẩn lại thì hippy bây giờ vẫn là bước theo vết chân của những hippy cha ông chúng ta như ngày trước. Các cụ ta xưa thật hip-pi «chăm phần chăm», không những về tóc tai, móng tay, quần áo lệch thẹo mà lại sống lại an nhàn, thanh đạm hơn bao giờ hết. Cơm rau cà, mấy cái tếp kho, bát nước vối hoặc ngum chè tươi thế mà cũng xong, cái văn minh cơ khí chỉ có đứng xa mà khóc. Có điều là các cụ thể hiện 1 cuộc sống hoàn toàn hippy cho cá nhân tự do không hề bị ràng buộc bởi bất cứ cái gì, cái tâm thật trống rỗng như củi khô, như tro nguội, sống Hippi nhưng không kêu gào, la hét om sòm. Bởi gào thét cái tâm sẽ bị vẩn đục, sẽ không sống Hippi được mấy. Nhớ bộ dạng và lối sống của các cụ sống hippy hơn cả các Hippi bây giờ nhiều. Các cụ không?

Vậy phải tìm đâu xa, tại ta cứ cho là bụi chùa nhà không thiêng đấy thôi. Giả sử nay mai có phong trào và có các trại khoả thân ở VN tôi cũng đủ lý lẽ để chứng minh rằng các cụ ta xưa trong các sinh hoạt hàng ngày đã cõi trường thốn thẹn mà có thêm ngượng! Bao nhiêu chuyện khác nữa. Ta cứ khoe nhà vật lý học Nga Pavlov đã

(Xem tiếp trang 54)

Chung quanh 1 bức thư
văn hóa của ông
HOÀNG VĂN CHÍ

Vấn đề ý thức hệ
về hòa bình
và vấn đề
1 ý thức hệ chung

BÀI II

Tham luận của TAM ÍCH

Người ở xa đất nước và tổ quốc là anh Hoàng Văn Chí—đề cập với riêng tôi về một ý thức hệ về hòa bình (idéologie de la paix); và thảo luận với ba chúng tôi là: ông Đậu, anh Nguyễn Đức Quỳnh, và tôi, Tam Ích, về một ý thức hệ mới (idéologie nouvelle) riêng chúng tôi thì ở tại đất nước. Nói khác đi, anh thì anh ở xa nhà đã năm bảy năm mà chúng tôi thì ở nơi chôn nhau cắt rốn, nói khác đi nữa: anh vì ở xa quá mà anh thiếu một ít luận cứ (données) còn chúng tôi thì chúng tôi lại «tắm» trong các luận cứ đầy ắp, có đủ mọi chiều cao, thấp, dọc...

Ý chừng anh muốn xem ý kiến chúng tôi ra sao và anh muốn có thêm một ít luận cứ để rồi sẽ viết một cuốn sách dựng một «phương trình» (équation (?) ý thức hệ mới và chung—gọi nó là phương trình ý thức hệ hay phương trình văn hóa trí thức (culture intellectuelle) cũng được!

Nói chung là cho cả loài người, nói riêng là cho VN chúng ta—nói thế chẳng phải là «vu khoát» là vì, rộng hay hẹp gì, cả ba tỷ người hay chỉ có 25 triệu người ở miếng đất con con này, đều ở cảnh bẽ mặt cả! Và lại mọi chuyện nhân sinh—kể cả cái vũ trụ này, đến không thời gian mà còn mặt biên giới, thì cái gì còn ranh, còn biên, còn hàng rào! Nói chuyện đó, là nói chuyện đây—và ngược lại; nói chuyện đây là nói luôn chuyện kia xa tầm tắp; nói chuyện vi ti cần khôn (microcosme) là đề cập luôn chuyện vô biên cần khôn (macrocosme)! Ừ! Nhất nguyên thành nhị nguyên—và ngược lại, khoa học toán vật lý đã định như thế mất rồi!

Có ai đó nói rằng thời kỳ này là thời kỳ mặt pháp, có lẽ là đó là ngôn ngữ riêng đề chứa cái ý... khủng hoảng chung (không có lối thoát) ấy chăng!

oOo

Vậy riêng tôi, tôi xin nói lấy cho phần tôi—còn ai có ý này, đã nói, hay sẽ nói. Ông Đậu, tôi không có hân hạnh được quen; anh Nguyễn Đức Quỳnh có ý gì, anh sẽ xin viết sau.

Riêng tôi, tôi xin đề cập và xin chia vấn đề ra làm hai: một là vấn đề ý thức hệ về hòa bình, hai là vấn đề ý thức hệ văn hóa chung và mới.

oOo

Tôi xin thưa về vấn đề hòa bình trước. Và đã nói hòa bình là nói hòa bình cho các nước nằm trong khối thứ ba (tiers monde) trong đó có nước VN đáng yêu—và đang thương của chúng ta, chứ nói gì các nước đương có hòa bình sẵn và đương sướng!

Đời tôi, về những ngày nhiều tuổi, xin thưa rằng chưa lúc nào tôi tuyệt đối khách quan như thế này: nói thế là vì đã lâu lắm, tôi được—hay bị—1 số văn thân hữu

gán cho danh từ Mạc xít. Chuyện ấy cách đây một phần tư thế kỷ, nghĩa là thuộc hẳn về lịch sử. Ngày nay, đầu hai ba thứ tóc, tôi xin thưa tôi chưa hề làm nổi một người mìn-can đảm—dù rằng đã có bị tù tội, tra tấn... tôi chỉ còn là một nhà văn nghệ tranh đấu, trong một phạm vi hẹp, cho công lý, tự do và cho một xã hội tương đối quân bình, đừng có kẻ nghèo đến xơ xác xác xơ, đến chết đói như ở hè phố Calcutta bây giờ, như ở Hà Nội năm Ất Dậu, mà thôi. Trông cảnh ấy, nghĩ cảnh ấy, rồi ngó thiên hạ ở lâu son gác tía, ăn cao lương mỹ vị đến nửa mùa cho đến nổi Ng. Du bảo các cô hồn đừng trở về dương thế, đừng ham về cõi trần làm gì—quả tình nó thế thảm làm sao, lòng người nao nao làm sao!

oOo

Thưa anh Hoàng v. Chí, có HB không đã, mà chúng ta đặt ra một ý thức hệ về hòa bình? Hình như anh lạc quan? Tôi: không! Tôi không lạc quan lắm, có, có mà ít thôi! Tôi chỉ nghĩ rằng: chiến tranh nhỏ còn mãi chẳng chỗ này thì chỗ nọ, chẳng đó thì rồi lại đây, rồi lại đó đây... Đó rồi anh xem!

Chỉ có ba nước thoát (trong khi chờ đợi tam thế chiến) là: Hoa Kỳ, Nga Xô viết, Trung Cộng. Ngoài ra, các nước nhược tiểu, các nước hạ phát triển (sous développés) trong đó có cái gia tài chúng ta của Bà Âu Cơ để lại, các nước bán khai... sẽ thay nhau «lăn» chiến tranh đó là chỗ tội nghiệp nhất, bị đất bị thảm bị thương nhất trong lịch sử loài người và lịch sử con người anh à: bất kỳ là con người gì, con người chung và triu tượng (homme en général; homme abstrait) của hai ba ngàn năm triết học cổ điển kể cả con người trong khả niệm giới của Platon, hay con người chết chết chết hèn chết ép trong hệ thống (système) của Hegel (chữ hệ thống này khác nghĩa chữ hệ thống (système) hệ thống triết học của Plate Aristote, của Nho, Phật, Lão, hay hệ thống tư tưởng của Maïtraux của Camus... gồm có siêu hình bản thể học, luân lý học, nhân bản học, nghệ thuật, triết học chính trị, triết học luân lý v.v.v., nói gọn là hình nhi thượng

hạ v.v.v.) cái hệ thống Hegel trong cái hành trình biện chứng «có» sẵn một sớm vỡ ra nhiều mảnh chỉ vì có Kierkegard, và Husserl, và Heidegger và Sartre; hay con người mà phải cơ cấu hăm he «ám sát», ám sát luôn cả các nhân bản luận nói về chính nó, lo cho nó, săn sóc nó, cho rằng tất đó chỉ là một nếp tri thức (pli du savoir) cho rằng phải chờ nếp khác—nếp nào cơ hử ông Michel Foucault.

Ở Hoaký có 2 đảng, mới ngó cứ như là hai con còp tranh hơn thua tranh nhau cho máu sẽ đỏ hay nước mắt sẽ chan hòa... Thực ra: không! 2 cái đảng ấy găm giữ nhau trong các kỳ tranh cử (bataille électorale) thôi: lớn nhất là bầu TV nhỏ nhất là bầu 1 vị «công chức» tỉnh lẻ! Cần có phiếu thì họ làm cử như là định bằm nhau ăn thịt lẫn nhau tới nơi rồi ối lang xóm ối—khi bầu cử xong, các vị ứng cử thắng ngồi vào vị trí rồi, thì 2 con còp lại thành hai giọt nước (giống nhau như hai giọt nước ấy mà!) cái ông Kennedy ấy gần là một ngoại lệ—nhưng hệ lãngoại lệ thì để... toi mạng!

Ừ, đảng cộng hòa hay đảng dân chủ có bầu tổng thống để ngấm dung nhan như thiên hạ chúng ta ngấm cái đẹp của Dương quý Phi hay cái mùi của Cléopâtre như Bùi Giáng làm thơ ngấm Marilyn Monroe đâu! Người ta bầu cái con người phụng sự quyền lợi của mình—chứ có bầu TT «lý thuyết» đâu: tổng thống chỉ là một cái tên cũng như vòm thanh thiên tên gọi là trời, cũng như cái tròn tròn có miệng tên gọi là cái lu, con người âm là gai người dương gọi là trai... Người ta bầu Tổng thống là để phụng sự quyền lợi riêng của dân tộc Hoa Kỳ, quyền lợi riêng của đảng viên chứ! Vậy thì quyền lợi gì nào: kỹ nghệ và cái áo «cầm bào» của nó tên gọi là kỹ nghệ mặc vào cho đẹp! Trong các kỹ nghệ thì kỹ nghệ chiến tranh là kỹ nghệ làm cho giàu vùn vụt và đem cho hằng hà sa số quyền lợi, đồng thời với các kỹ nghệ khác «bu» chung quanh cái kỹ nghệ «mẹ»: nào kỹ nghệ ka ki xanh, nào kỹ nghệ đồ hộp, nào kỹ

nghệ giày cho lính đi, kỹ nghệ camion cho lính đi vù vù, kỹ nghệ máy bay cho lính bay vu vu đi đội đủ các thứ bom.

oOo

Dù muốn dù không, (xin nói: dù muốn dù không) Hoa kỳ đã ở trên cái tròn, trên cái tròn, thiên hạ lần theo tròn! Cho có muốn lần ngược cái tròn cũng chẳng được nào! Thế đã chiến quốc, thế đã xuân thu...

Họ đánh nhau trên đất họ, họ không đánh, họ đem nhau đi chỗ khác để họ đánh: họ kêu thiên hạ là nước bạn, thiên hạ kêu nước họ là nước bạn... Bạn với nhau cả mà! Bà con n ối chiến tranh lạnh, hay nói chiến tranh nóng, ấm ấm... là nói cho vui cửa vui nhà—thực ra là, bà con phải tăng cường mọi biện pháp chiến tranh phòng thủ (để tranh chiến tranh nguyên tử)... Vậy chứ cái kỹ nghệ chiến tranh để phòng thủ và dự bị như vậy, chúng ta khai sinh cho nó cái tên là kỹ nghệ gì nào? Một việc mà tai tác dụng (Tây hay nói: d'une pierre on fait deux coups).

Ấy là chưa nói rằng chiến tranh «nhỏ» cứ diễn, vẫn diễn, diễn mãi diễn nữa. Dân tộc HK là 1 dân tộc chuộng hòa bình, nhưng chính quyền Hoa Kỳ có sứ mạng xã hội và lịch sử của họ chứ! Cái đau xót nhất là sự «ly dị» giữa dân và bộ máy chính quyền—ngàn năm nhiều thuở, thuở nào cũng thế, ở đời chúng ta cứ nhìn thẳng vào sự thực.

oOo

Trở lên là tôi dùng làng kính để nhìn Hoa Kỳ—bây giờ xin chuyển hướng làng kính về Nga Xô Viết và Trung Cộng. Đây là hai nước có ý thức hệ hẳn hoi.

Các ý thức hệ ấy nó bành trướng ở đâu? Thì cố nhiên là ở các nước họ rồi! Nhưng còn phải vượt biên giới chứ!

Vượt qua H. Kỳ? Khó lắm. Hay là vất vả quá lắm lắm! Bỗng nhiên môi trường bành trướng ý thức hệ của họ, họ không muốn có—mà rồi lại có! Tự nhiên, bỗng nhiên—dù muốn dù không—họ có cái dù không (hay chưa) muốn cho có, mà có. Là môi trường chiến tranh

ở các nước thứ ba (tiers monde). Họ có mặt là vì chủ nghĩa của họ phản ứng để chống lại các nước mà họ cho là kẻ thù tư bản; để cho ý thức của họ thêm chiều ngang, chiều dọc, chiều cao — bất kỳ một phong trào, một trào lưu, một hệ thống triết học hay tôn giáo nào... mà không tiến thì phải lùi, đó là một yếu lý then chốt: đôi khi không ai muốn, nhưng có là có, có là phải có, có là dù muốn dù không nó cũng xảy ra! Cũng như thế kỷ thứ 17, Thiên chúa giáo mà không qua được Á đông thì... thật là... phiến! Ở đời, có khi lẽ đời bỗng trở nên «thế chiến quốc thế xuân thu».

oOo

HK và Nga, Tàu mà muốn hòa bình, ấy là lẽ dĩ nhiên! Ai mà chẳng muốn: nhưng cái khó có thể từ ngoài mọc vào, từ trong mọc ra lịch sử viết hoa đã để hàng hà sa số bài học lịch sử rồi!

Tôi thì tin rằng VN chúng ta sẽ có hòa bình, vì ở cái «ca» chúng ta có cả một ngàn lý lẽ áp lực nhưng chuyện nó sẽ nổ lòn: chiến tranh sẽ đòi trọng tâm đi... Quĩ đạo của đường đi từ Đông qua Tây, ngược hẳn hướng chính phục «cổ điển» là Tây qua Đông!

Thưa anh Chu Tử và anh Hoàng Văn Chí, đây rồi các anh xem! Thôi thì, ai có cái phải của người ấy: cho là phải thì cứ làm! Lịch sử sẽ biện hộ L'histoire a bondos. Chúng tôi thường nói: lịch sử là một đồng rạc — rạc chủ quan tính

Tú Kếu nhắn tin

● NGUYỄN VĂN LÝ: Hoàn toàn đồng ý về những nhận xét viết trong thư. Kể cả vấn đề bút hiệu. Chừng nào in thơ Trần Đức Uyển sẽ ném bài đó sang.

Mấy lời xin lỗi hơi «sáo» đấy. Lần sau đừng quá khiêm tốn nữa nhé. Văn nghệ sống một ngày là một ngày cời mẻ. Chúc mạnh, vui.

nào đó cũng được. Cái thời Michelet Fustel de Coulanges—kể cả Tư mã Thiên của chúng ta—là cái thời đã xưa rồi, giống như kiểu chúng ta ngồi trong xe hơi mà nhìn ngoái lại sau—vùn vụt vu vu lùi lại sau cho đến nhiên giới biến mất hình mất bóng, mất màu sắc, mất hương, mất luôn âm thanh...

oOo

Ấy thế là xin thưa tạm xong và Hòa Bình.

Còn văn hóa mới, ý thức hệ chung và mới?

Lại cũng là thiên nan vạn nan—lại cũng là chuyện đời đời và trời thừa anh Hoàng Văn Chí! Bà Nữ Oa lại chết thêm một lần!

Tôi thì tôi cho là Albert Einstein đã làm đảo lộn hết rồi: chính khoa học toán vật lý điện tử sẽ giải quyết cái vấn đề siêu hình nhất của triết học—đó là chỗ lý thú nhất của văn hóa loài người từ bốn ngàn năm nay. Tôi nhớ ngày xưa, ông cha chúng ta (trong có cụ thân sinh ra anh Hoàng Văn Chí và cha tôi) mỗi khi gặp ma quái thì đem cuốn Kinh Dịch ra, dờ ra cho nó sợ (Tôi có viết một bài tham luận dài gồm có ba bài, chưa biết đăng ở đâu, nhan là Hồ sơ Kinh Dịch, lúc đầu định đặt tên là Bửu Cầm và Bửu Sum về Kinh Dịch, có lẽ sẽ xin đăng ở báo của văn hữu Chu Tử, vì lúc này, tôi viết năm ba tờ tạp chí đề... sống?) Tôi, lúc đầu, tôi cũng như ma, tôi sợ Kinh Dịch, bây giờ thì tôi bớt sợ rồi... Anh Hoàng Văn Chí nói đúng đó: Kinh Dịch gồm có hai phần: một phần là sách bói, một phần là «tổng số» triết học, và đã thất truyền đi nhiều. Riêng tôi, thì tôi kính trọng Kinh Dịch hơn anh: việc ấy, tôi sẽ xin thưa trong bài của tôi về bộ Kinh Dịch. Tuy nhiên, khoa học toán vật lý điện tử hay nói 1 cách khác: sự tương quan về không gian và thời gian đã làm rung rinh hết, kể cả Kinh Dịch. Nói rung rinh vì bao nhiêu yếu lý và luận cứ căn bản làm xuất phát điểm hay làm nền móng cho các hệ thống (không có nghĩa chữ hệ thống của Hegel) đều đã ngã nghiêng vì một số người mà những nhân vật chính là Lão tử, Trương Hoàng Cừ, Chu Hy, và,

Einstein họ dùng ngôn ngữ khác nhau để diễn một thứ ý (hay yếu lý) duy nhất: ngày xưa không gian và thời gian là hai bây giờ là một: ngày xưa bản thể và hiện tượng là hai, bây giờ là một; ngày xưa năng lực và vật chất là hai, bây giờ là một; ngày xưa vật chất và tinh thần là hai, bây giờ mất biên giới.

Vậy thì các «kiến trúc» tư tưởng về triết học đều ngửa ngửa nghiêng nghiêng ngay từ căn bản, ngay từ cái «chóp», cái «thượng lương» mà

Anh Hoàng Văn Chí nói đúng, mọi hệ thống siêu hình mà anh gọi là hình nhi thượng đều phát sinh từ những định đề (postulat). Tôi đồng ý và tôi cũng xin thêm rằng: Kể cả Thái cực, Vô cực, Đạo, Vô vi, Néant Supersensible của Plotin, Idée Absolue của Hegel, Chân không, Diệu hữu... đều phát sinh từ các định đề (postulat) cả.

Xin lấy thêm một vài ví dụ: chúng ta chỉ có hai cái «không» (không cần viết hoa)—néant — một thôi: một cái «không» do nhà vật lý hóa học làm ra, khi rút hết khí trời đi, và một cái «không» có giữ các vòng điện tử «électron» và các lõi nguyên tử gồm có dương tử và trung tử (Xin giới thiệu tạp chí U.N.E.S.C.O tháng Juillet Aout 1960 trong có các bài phổ thông về nguyên tử) còn ngoài ra, những cái «không» — Néant — viết hoa khác kể cả cái «không» của Hegel và Lão tử cái «Không» trong vô cực của đời nhà Tống (vô cực nhị thể cực) và sau này của Sartre, do phát sinh từ định đề (postulat) mà lại là những cái «có» cả, khoa học toán vật lý điện tử chứng minh!

Thật là rầy rà! thật là rắc rối!

Do yếu lý «vật chất là năng lượng» tôi cho rằng âm dương

là hai cách hiện hữu của vạn hữu (manière d'être de l'être) chứ không phải là hai chất (substance; être; entité), kể cả cái thực thể siêu cực vi cực diệu là cái «neutrinos» là thứ «thực thể» chui qua cả thái dương, chui qua cả trái đất, chui qua Hy mã Lạp sơn — như ánh sáng chui qua thủy tinh và pha lê! Việc này tôi xin thưa kỹ ở trong bài hồ sơ Kinh Dịch, sẽ ra.

oOo

Lão tử, Chu Hy, Trương Tải «đi» đến bản thể và yếu tính bằng thể nghiệm tâm linh — khỏi cần phòng thí nghiệm — mà lại đồng thời tu dưỡng cho đến Đạo viết hoa đúng như Bác sĩ Hoàng Văn Đức đã nói trong một bài của ông; còn Albert Einstein, Oppenheimer, Pontecorno, v.v... «đi» bằng cực phần, bằng đen, bằng các «équation» phát sinh từ duy lý tính mà kết quả lại khủng khiếp quá: sáu triệu dân Do Thái và năm chục triệu người chết thảm thương ôi là thảm thương! Năm ngàn năm, cái «khối» vĩ đại của tư tưởng giới của loài người ru tù đi tìm tí sống, tí hạnh phúc của con người! Thì ra kết quả là thế, ai cũng thấy! Tôi chưa biết con người, ra trước pháp đình của trời đất (ở thiên chúa thì gọi là Jugement dernier) trả lời làm sao, ăn nói làm sao, biện hộ làm sao! Có được tí Mạnh Tử v.v... thì lại cũng công kích, cũng mang, cũng gây mầm mống kỳ thị — có được mở thánh hiền thì «ăn ở» chẳng khác gì người phạm phu! (ước gì tôi được sống để xem phiên tòa chơi!) Thế cứ khoe là linh hơn vạn vật!

oOo

Chúng ta — kể cả anh Hoàng Văn Chí — dựng ý thức hệ mới và chung nào, gì, vì sao, thưa các anh?

Ngày nay, ai cũng hãnh diện về các Apollo và các máy nguyên tử để hàm dọa nhau, gớm nhau, phóng thù nhau, khoe nhau... Tôi bỗng nghĩ ra cảnh tượng hai bà mẹ già bác ghề ra hàng rào, sáng khoe trống bỏi và áo gấm, áo gấm của tôi bằng totoryl đẹp hơn — đến chiều thì chuyển hướng ngón ngó đảo mớ cuộc mả nhau — lúc đó thì trong bếp núc tro lạnh, trong

lũ thiếu gạo, con cháu khóc như ri đói măn kiếp. Đói măn a tàng kỳ kiếp!

Khá thú vị! Khá khôi hài!

Ở một xó Thái bình Dương có mười mấy triệu người, cổ thì thấp miêng thì bé, lo gây lộn, lo tham nhũng, có ba ngàn năm vầu hiến thì đủ ba ngàn năm bất chước để làm dáng — ai cũng tưởng mình là cái rốn của vũ trụ! Cá nhân thì tưởng mình là cái rốn, còn dân tộc thì to lớn về tinh thần: có cả trăm đảng chính trị, có cả trăm trường học mỗi lớp có cả trăm học sinh, có hàng năm chục tờ báo — ngó vào cứ như là văn minh nhất Đông nam Á? ai nấy hồi hộp lo lắng, ru ru cho ngày mai: nước mất, nhà méo, con cái hí-pi dô, đứng ở chợ Bến Thành mà nhìn: có đủ thứ màu sắc sỡ! Chưa biết là triệu chứng gì!

Tôi tin rằng cái ý thức hệ mới là một cái thiên nan vạn nan đó thưa anh Hoàng Văn Chí và anh Chu Tử, là người làm trọng tài trong cuộc hội thảo này:

Đã có ai đó nói rằng hiện sinh luận là nền triết học chót ở Pháp. Tôi ngờ, chẳng phải ở Pháp mà là cả loài người — cơ cấu luận đâu có phải là một hệ thống triết học đưa ra một cuốn «văn phạm» cho con người theo mà sống — cho ra sống!

oOo

Và bỗng nhiên, phải đem lên thăm xanh một vấn đề mà chính Lão Tử và Trang Chu cũng bỏ lửng,

sau sự bỏ lửng của triết học cổ điển Âu Mỹ: ấy là vấn đề giá trị và hạn độ của tri thức (xin thưa rõ: tri thức chứ không phải trí thức)

Theo ý tôi đó là một vấn đề ngọn mà bỗng nhiên lại trở nên vấn đề gốc: chưa giải quyết nó thì vấn đề gì cũng bỏ lửng cả! Tôi sẽ xin thưa ở một dịp khác:

oOo

Còn vấn đề hòa bình ấy à, thưa anh Chí? Có một chương ngại vật khủng khiếp sẽ làm cho con người không thực hiện nổi hòa bình là chính..., con người. Chính NÓ! Chứ anh không thấy vì NÓ mà từ 4,5 ngàn năm chẳng chuyện gì ra cái chuyện quái gì... cả à? Anh nghĩ kỹ anh sẽ thấy tôi... thiết thực hơn ai hết chứ không phải nơi thế là viễn... vòng đâu!

Tôi ngờ rằng, điều đó, anh thấy trước tôi và rõ hơn tôi rồi kìa!

Lại gần hai hệ!

TAM ÍCH

Tái bút. Riêng tôi mong được đọc ý kiến các ông Hoàng Văn Đức Tr. ngọc Ninh, Lý đại Nguyên v.v... và các thân văn hữu anh C. Tử. Con ông Nguyễn phúc Bửu Sum sẽ có ý kiến sau chúng tôi: Tam Ích và Nguyễn đức Quỳnh — mà đó cũng là ý anh Chu Tử. Và điểm chót là:

Kính anh Chu Tử,

Anh cũng là người điều khiển buổi hội thảo—cứ gọi là thế cho vui vui—xin, xin anh sẽ tổng hợp và tóm tắt cho — kết thúc.

TAM ÍCH

Với sự thỏa thuận của TENGARA, Đại Học Mã Lai,
Đại Nam Văn Hiến vừa in xong:

THE PHONG ASIAN MORNING WESTERN MUSIC

Tựa của Giáo Sư LLOYD FERNANDO, bìa VỊ Ỗ,
ảnh tác giả do TRẦN CAO LĨNH chụp

VN\$550 — US\$2,00 — M\$7.00

Bán tại XUÂN THU, Saigon — Đại Học Mã Lai (TENGARA) và CANERGIE HALL Nữu Ước.

HÀ
TÚC
ĐẠO
ghi

HIPPY VIỆT NAM TRƯỚC VÀNH MÓNG NGỰA

Sau hai giờ thăm vấn các nhân chứng, có người bệnh vực, có người buộc tội, công tố viện đã đứng lên buộc tội tên Nguyễn văn Hippy và xin tòa tuyên án tối đa là tử hình!

Tòa án tư đại hình được thiết lập tại tòa soạn báo Đời vào chiều ngày 18-5-71 đã được triệu tập với thành phần như sau: — Chánh Án: ĐOÀN THANH LIÊM, luật gia — Công Tố Viện: ÔNG ĐẠO CẦY, ký giả — Luật sư biện hộ: TÔN THẤT TUỆ, NGUYỄN NGỌC ĐIỀN, NGUYỄN VĂN HỒNG, ký giả — Nhân chứng buộc tội: VŨ THẾ NGỌC sinh viên, THẾ THANH bác sĩ quân y và TRƯỜNG KỲ, NAM LỘC, TÙNG GIANG, HIPPI RAYMOND... — Nhân chứng biện hộ: HIPPI TRẦN NHẬT TÍNH sinh viên — Lục Sự: SÔNG MÃ.

□ □ □

Vì phiên tòa khai mạc lúc 19 giờ nên tòa báo đã mời uống nước ngọt và ăn bánh sandwich trước.

LỤC SỰ: Phiên tòa xử Hippy Việt Nam bắt đầu.

CHÁNH ÁN: Yêu cầu ông lục sự tuyên đọc bản cáo trạng.

LỤC SỰ: Bị can Nguyễn văn Hippy đã bị tố cáo phạm vào những tội sau đây: Du đãng, phá rối trị an, công xúc tu sĩ, hút cần sa, ma túy, thuốc phiện, trộm cướp và bẻ hội đồng.

CHÁNH ÁN: Bị can Nguyễn văn Hippy đâu?

(Không có ai lên tiếng. Phiên tòa nín lặng. Các cử tọa mở to mắt chờ đợi bị cáo Nguyễn văn Hippy xuất hiện)

CÔNG TỐ VIỆN: Thưa quý tòa, hôm nay chúng ta sẽ không xét xử cá nhân Nguyễn văn Hippy. Mà phải xét cả một biểu tượng hippy đang bị xã hội VN kết án. Tên Nguyễn văn Hippy chỉ là một cái tên tượng trưng. Nó đang ngồi giữa phiên tòa, trước vành móng ngựa.

CHÁNH ÁN: Xin mời các nhân chứng ra trước tòa để buộc tội hay bệnh vực Nguyễn văn Hippy.

Một nhân chứng đeo kính trắng đứng dậy. Anh có bộ tóc cũng khá dài nhưng có vẻ đạo mạo lắm.

NHÂN CHỨNG 1: Tôi là Vũ thế Ngọc, nhân chứng buộc tội. Trước khi buộc tội, tôi xin xác định trước ý nghĩa của danh từ Hippy. Theo chỗ tôi

biết thì tập thể Hippy khởi sự mọc lên từ những nước tiên tiến như Mỹ, Anh và những nước Tây phương. Đó chẳng qua chỉ là một phản ứng chống lại một xã hội máy móc và quá thiên về vật chất của nền văn minh Tây phương. Nhưng ở VN, xã hội của chúng ta nằm trong một cơ cấu khác, nền kinh tế của chúng ta vẫn còn nằm trên căn bản nông nghiệp. Bởi thế, không thể nào VN có Hippy đúng nghĩa mà chỉ có một số ít người, ở các đô thị lớn sống dựa dẫm theo lối Hippy. Nhưng đây chỉ là một thứ Hippy mao hóa chứ không phải là Hippy chính gốc.

CHÁNH ÁN: Tòa lưu ý nhân chứng chỉ được quyền nêu lên những tội trạng chứ không phải ra trước tòa để phân biệt Hippy Việt Nam thiệt hay giả hoặc định nghĩa về phong trào Hippy.

NHÂN CHỨNG 1: Nếu vậy, nhìn vào thực trạng xã hội Việt Nam tôi thấy Hippy chỉ là những thành phần du đãng, lưu manh đã phạm những tội ăn trộm, ăn cướp, nghiện ma túy, bẻ hội đồng. Thực trạng của Hippy VN là gì? Là những thành phần không có tư tưởng, chỉ góp nhặt các tư tưởng thời trang Hippy ngoại quốc để thỏa mãn những dục vọng thấp hèn của họ, được sự hỗ trợ của bọn con buôn văn nghệ và chính trị.

CHÁNH ÁN: Còn nhân chứng buộc tội nào khác không?

(Nhân chứng 2 tiến ra trước vành móng ngựa. Đó là một sĩ quan quân y có 2 bông mai mới tình gần ở cổ. Bàng tên trên chiếc áo nhà binh cho cử tọa thấy ông nhân chứng này tên là Thế Thanh.

Áo tướng cần sa

NHÂN CHỨNG 2: Tôi xin tự giới thiệu tôi là một sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa vừa từ vùng II chiến thuật về thấy báo Đời tổ chức phiên tòa xử Hippy nên đã tự nguyện tham dự với tư cách nhân chứng. Theo chỗ tôi biết Hippy Việt Nam không có nhiều như ở Âu Mỹ, và hầu hết đều sống ở những thành phố lớn như Saigon.

Điều làm tôi lo âu nhất chính là Hippy VN đã bắt đầu hút cần sa và nghiện ngập ma túy rất dữ dằn. Cái tác dụng tai hại nhất của cần sa là đã làm cho con người quên cuộc sống thực tại và chỉ thích sống mơ mơ màng màng trong ảo tưởng. Điều này không những đã làm nhụt hết sự hăng hái của tuổi trẻ mà còn gây nên những thảm họa chết người. Tôi có biết một hippy sau khi hút cần sa xong đã leo lên lầu năm của một Bin Đình để nhảy xuống đất vì tưởng mình đang đối diện với một biển cả mênh mông ở ngoài Vũng Tàu. Hút cần sa có một cái hại lớn lao làm con người không thể tự chủ và sau đó, đã sử dụng mọi phương tiện kể cả tội ác để kiếm tiền mua cần sa mà hút. Vấn đề tôi muốn đặt ra với quý tòa hôm nay không phải là vấn đề VN có hippy hay không mà chính là hippy ngày nay đúng là một tai họa của xã hội cần phải giáo hóa càng sớm càng tốt.

CHÁNH ÁN: Còn nhân chứng nào khác không?

Luật gia ĐOÀN THANH LIÊM: đã từng lãnh đạo nhiều đoàn thể SV Th.Niên và hoạt động xã hội. Cựu Tổng Quản Lý, kế hoạch xây Đời Mới tại các qu. 6, 7, 8 Saigon. Muốn hành nghề luật sư mà lại bị bắt cóc làm chánh án.

(Trong hàng ghế nhân chứng có một cánh tay dơ lên. Đó là một thanh niên đeo kính trắng, tóc dài tới vai, trông rất hippy.

Một người đứng dậy, anh mặc bộ đồ rất hippy, tóc dài ngang vai, bộ ria màu nâu ngỗng lên như râu họa sĩ Dali.

NHÂN CHỨNG 3: Tôi xin giới thiệu tôi là hippy thiệt sự tên là Trần nhật Tính, sinh viên năm thứ tư Khoa Học Xã Hội Vạn Hạnh. Từ nhiều năm nay tôi đã sống đời sống hippy và đã đọc rất nhiều sách báo hippy. Hồi nãy anh Vũ thế Ngọc đã đồng hóa hippy chúng tôi với du đãng, như vậy quả thực anh Ngọc chưa hiểu hippy là gì cả. Theo tôi nghĩ sở dĩ có nhận xét này có lẽ vì tư tưởng của nhân chứng là tư tưởng của một người bình thường. Bởi thế anh đã nhìn cái vẻ bên ngoài của chúng tôi như là những hình ảnh quái đản lạ lùng khiến anh không thích.

Trước khi bệnh vực hippy với tư cách một nhân chứng, tôi muốn đặt lại vấn đề có nên đồng hóa hippy với du đãng không? Trên thực tế, hippy không có ai là du đãng, trộm cướp cả. Xin đưa ra một bằng chứng nếu hippy là du đãng, trộm cướp thì đã bị cảnh sát bắt rồi sức mảy mà tôi còn được ngồi ở đây để nói chuyện về hippy. Thực ra hippy chỉ là một hiện tượng xã hội bắt nguồn từ những chống đối, biến đổi của con người trước một xã hội quá chú trọng về máy móc và sự vận động hóa...

CHÁNH ÁN : Tòa xin ngắt lời bị can vì đây là lúc thẩm vấn chứ không phải là lúc thuyết trình về phong trào Hippy. Tòa xin hỏi nhân chứng rằng bị can Nguyễn Văn Hippy có dùng cần sa và ma túy bao giờ không ?

NHÂN CHỨNG 3 : Tôi nhìn nhận là có. Cần sa dù sao cũng chỉ là một thứ thảo mộc thiên nhiên, rồi tư tưởng sống thiên nhiên của hippy nếu hippy có hút ma túy thì cũng chẳng có gì lạ. Hơn nữa, tại sao thuốc lá cũng là một thứ thảo mộc thiên nhiên, nhiều nhà bác học cũng nói rằng hút thuốc lá có hại cho sức khỏe vậy tại sao xã hội hiện nay được quyền hút thuốc lá còn chúng tôi lại không có quyền hút cần sa. Đó là một sự bất công rõ rệt. (nhiều tiếng cười vang lên khi nhân chứng Tinh nôm lên biện minh trên. Nhân chứng Thế Thanh dơ tay xin phát biểu)

NHÂN CHỨNG 2 : Với tư cách là một được sĩ tôi xin phép được trình bày ít lời về vấn đề tai hại giữa hai việc hút thuốc lá và hút ma túy. Ai cũng biết thuốc lá có chất nicotine hút vào nhiều có thể bị ung thư phổi, nhưng dù sao thời gian này cũng phải kéo dài tới vài chục năm rồi mới gây tai hại. Còn cần sa, ma túy thì chỉ hai năm sau những người dùng nó sẽ biến thành những bộ xương khô.

NHÂN CHỨNG 3 : Tôi xin phủ nhận ý kiến của ông bác sĩ Thế Thanh. Tôi có đọc khá nhiều sách viết về ma túy nhưng chưa thấy sách nào nói rằng hút cần sa sau 2 năm con người sẽ biến thành những bộ xương khô. Xin hỏi nhân chứng Thế Thanh là ông đã hút cần sa bao giờ chưa mà dám khẳng định như vậy.

Ông HOÀNG VIỆT : chủ nhân Hầm Gió, một nơi tụ tập của hippy choai choai Saigon. Hầm được trang hoàng đúng điệu một giáo đường hippy.

ÔNG ĐẠO CÂY : Vai biện lý đã yêu cầu xử tử Hippy ở Việt Nam. Đặt giả thuyết nếu đời nhà Trần có phong trào Hippy thì Trần Quốc Toản cũng hút cần sa rồi, và thay bóp nát trái cam thì Tr.Q. Toản sẽ đập cổ chai nước cam để đánh lộn thôi !

Nhân chứng Thế Thanh lắc đầu. Cử tọa cười vang. Hippy Tinh cất cao giọng)

NHÂN CHỨNG 3 : Thưa quý tòa, nhân chứng T. Thanh kết tội hút cần sa nguy hiểm trong khi chính nhân chứng cũng chưa biết hút cần sa nó mang tới những cảm giác gì ?

CHÁNH ÁN : Thế còn nhân chứng đã hút cần sa được bao lâu rồi ?

NHÂN CHỨNG 3 : Tôi không nhớ rõ. Nhưng có lẽ cũng lâu lắm rồi.

CHÁNH ÁN : Nhân chứng thấy hút cần sa có những điểm lợi nào ?

N.C 3 : Theo tôi nghĩ hút cần sa có nhiều cái lợi, chẳng hạn ăn cơm ngon hơn, yêu đời hơn và nhất là cần sa hút thơm hơn thuốc lá nhiều.

NHÂN CHỨNG 2 : Nhân chứng Tinh nói rất đúng. cần sa quả có những tác dụng như vậy. Nhưng đây chính là điều tai hại vì nó làm cho kẻ quen hút cần sa rồi khó mà bỏ cần sa được nữa. Hút cần sa cũng gần như là hút thuốc phiện. Thoạt mới hút, người nào cũng thấy tinh thần sảng khoái thần trí lâng lâng, nhưng chỉ thời gian sau có thể con người sẽ bệ rạc hẳn ra, không có cần sa sẽ bị hành, không thể nào chịu đựng hoặc làm việc được. Còn về những điều tôi nhận xét về tai hại của cần sa hồi nãy không phải là tôi đọc trong sách báo mà chính là do kết quả của những cuộc thí nghiệm y học đã lập đi lập lại với những bệnh nhân. Y học cũng còn xác nhận những kẻ đã ghiền cần sa rồi sau này có ngưng, tác dụng của cần sa sẽ còn lưu lại cơ thể 6 tháng hay hơn nữa...

Lãnh tụ hippy phủ nhận

CHÁNH ÁN : Tòa xin lưu ý các nhân chứng một lần nữa, đây không phải là một buổi tranh luận về đề tài hậu quả của việc hút ma túy. Tòa muốn hỏi cùng tiếp về các tội trạng du đãng, trộm cướp, hề hội đồng mà nhân chứng Vũ Thế Ngọc đã nêu ra lúc nãy... Nhân chứng Tinh nghĩ sao về những lời buộc tội này ?

NHÂN CHỨNG 3 : Đó là những lời buộc tội nhòai hời. Tất cả những tội trạng kể trên ai cũng đều có thể làm được. Người nào xấu thì làm xấu không phải chỉ riêng gì hippy. Hơn nữa từ khi có xã hội là đã có trộm cướp hiếp dâm, bởi vậy chỉ kết án hippy đã phạm những tội trên thì lời kết tội này hoàn toàn không công bằng.

(Trong hàng ghế cử tọa, lãnh tụ hippy Tr. Kỳ dơ tay xin phát biểu) Trước phiên tòa này, ai cũng mong đợi Trường Kỳ sẽ tới với Jo Marcel. Vào phút chót Jo Marcel nhờ Trường Kỳ cáo lỗi bận việc chỉ không tới.

TRƯỜNG KỶ : Tôi xin có ý kiến về mục đích của phiên tòa hôm nay. Đây là một phiên tòa tranh luận hay là một buổi xử án ?

CHÁNH ÁN : Xin trả lời ngay đề ông Trường Kỳ rõ. Một phiên tòa nào cũng gồm nhiều thủ tục. Trước hết là phải thẩm vấn các nhân chứng sau đó là phần buộc tội của công tố viện, rồi tới phần biện hộ của các luật sư. Cuối cùng mới tới ông chánh án tuyên bố bản án.

TRƯỜNG KỶ : Theo ý kiến tôi, nên tổ chức lại phiên tòa xử hippy VN hôm nay thành một buổi thảo luận thì hay hơn.

CHÁNH ÁN : Anh có quyền phát biểu ý kiến lúc này như một cuộc thảo luận.

TRƯỜNG KỶ : Nếu vậy tôi xin nêu ra ở đây vấn đề hippy VN có hay không. Theo tôi VN không thể nào có hippy mà chỉ bị ảnh hưởng phần nào bởi phong trào Hippy trên thế giới.

Phong trào hippy phát sinh từ 1 xã hội quá sung mãn về vật chất tại các nước Âu Mỹ. Xã hội VN không thể nào có sự sung mãn như thế được cho nên chúng ta không có hippy. Nếu đã không có thì phiên tòa hôm nay lấy gì để xử án.

CHÁNH ÁN : Tòa ghi nhận khước biện đó và sẽ phán xử sau.

NHÂN CHỨNG TÍNH : Ông Trường Kỳ đã quá khẳng định về phạm vi hoạt động của phong trào hippy. Hippy có thể lan tràn khắp nơi qua sách, báo, phim ảnh chứ không thể chỉ đóng khung ở một chỗ nhất định nào.

NHÂN CHỨNG NGỌC : Tôi xin xác nhận ở VN có hippy, vì có nhiều người uống dấm ở VN sống rất thiên nhiên họ chính là hình ảnh Hippy mà Hoa Kỳ muốn hướng đến chứ không phải là không có như anh Trường Kỳ nói.

(Trong hàng ghế khán giả một lãnh tụ hippy khác là ông Tùng Giang dơ tay xin phát biểu ý kiến)

HÀ TÚC ĐẠO : Chỉ viết bài tường thuật, chuyện Hippy không bàn,

TÙNG GIANG : Tôi không dám khẳng định là hippy ở VN có hay không như anh Trường Kỳ vừa nói, nhưng tôi nhận thấy rằng đa số những nhạc sĩ trẻ ở VN, những người có bề ngoài giống hippy nhất, chưa hề có một hành động phá rối trị an nào như giới du đãng. Vậy đồng hóa hippy với du đãng tôi thấy là một điểm vô lý.

(trong hàng ghế luật sư người ta thấy có người đứng dậy, đó là anh Nguyễn Văn Hồng, luật sư biện hộ cho hippy VN)

NGUYỄN VĂN HỒNG : Nếu định nghĩa hippy VN với những hành động mà một số nhân chứng đã nêu lên hồi nãy thì tôi xin cực lực phản đối. Đó là một sự sai lầm hoàn toàn của quý tòa. Nhưng tôi cũng không đồng ý với nhận xét của anh Trường Kỳ là ở VN không có hippy. Cứ nhìn anh Trường Kỳ và nhân chứng Tinh với tóc tai quần áo đang ngồi đây có ai đi ngoài đường lại không nghĩ rằng họ là hippy hay không ? Bởi vậy anh Trường Kỳ không thể chối bỏ cái danh hiệu hippy nhất là xưa nay anh vẫn được coi là một thứ hippy chúa ở VN. (quả thật, Trường Kỳ cũng tóc dài và râu ria xồm xoàm như một đạo sĩ Ấn Độ)

TRƯỜNG KỶ : Tôi công nhận là báo chí và người ngoài hay nghĩ lầm tôi là hippy nhưng thực ra tôi chưa phải là hippy chính cống. Đặc tính của hippy là phản chiến. «yêu lựa lựa, không có chiến tranh (Make love, not war)». Tuổi trẻ ở VN không thể có những tư tưởng phản chiến như thế. Nhiều thằng bạn của tôi cũng đã chết vì cuộc chiến này, tôi, và những người còn lại cũng sẽ có ngày tiếp tục

SV VŨ THẾ NGỌC : Cựu Đồng Chủ tịch, Tổng thư ký Viện Đại học Vạn Hạnh Saigon hiện dạy Triết, Công dân. Vì lý do nghề nghiệp nên không thể để tóc dài...

NS NGUYỄN NAM LỘC : Một người thường cộng tác với Trường Kỳ, Tùng Giang tổ chức các chương trình nhạc trẻ. Luôn luôn có mục đích «công tác xã hội».

SV NGUYỄN NGỌC ĐIỀN ban bác chỉ ĐH Đà Lạt tuy không sống hippy nhưng nhận biện hộ cho hippy với tư cách luật sư được tòa ủy nhiệm. Nếu từ nay Ngọc Điền trở thành hippy là do ảnh hưởng của nghề nghiệp bất đắc dĩ này!

công việc của những người đi trước. Tôi công nhận là tôi bị ảnh hưởng bởi tư tưởng hippy nhưng tôi không nhận tôi là hippy.

N.C TÍNH : Nhưng anh không thể vì vậy mà nói rằng ở VN không có hippy. VN có hippy chứ, có rất ít thôi. Bằng cớ là nếu không có hippy tôi đã không tới đây tham dự phiên tòa xử hippy VN hôm nay của báo Đồi.

T. THANH : Có hay không có thì hippy bây giờ cũng là một hiện tượng đang được nhiều người nhắc nhở đến. Tôi xin lưu ý quý tòa là chúng ta nên thảo luận kỹ vấn đề : Nên kết tội hippy hay không, và phải nhìn vấn đề này bằng những nhận xét thực tế không phải nhìn bằng những thiên kiến khắt khe như dư luận hiện nay ở VN.

Tôi xin nhắc mạnh hippy VN hiện nay hay dùng ma túy, hút cần sa. Từ việc nghiện ngập này hàng trăm tội ác đã xảy ra và làm băng hoại xã hội. Do đó tuổi trẻ càng ngày càng đi xuống. Phiên tòa hôm nay chúng ta nên thảo luận hippy có phải là tác nhân của những tội trạng mà xã hội đang gán cho hay không?

HIPPY TÍNH : Hồi nãy anh Hồng có nói nhiều người ở VN vẫn coi anh Trường Kỳ như một thứ «hippy chúa». Tôi xin nói ngay hippy không có lãnh tụ vì trong xã hội hippy ai cũng như ai, Còn việc tôi nhận tôi là hippy vì tôi sống trong hình ảnh

hippy thật. VN cũng có một số hippy như tôi chứ không phải không có.

TRƯỜNG KỶ : Nhưng anh hiểu rõ hippy chưa, anh làm ơn giải nghĩa dùm tôi hai chữ hippy.

HIPPY TÍNH : Dĩ nhiên tôi phải hiểu rõ hippy chứ. Về hình thức hippy muốn để tóc dài, tóc ngắn, ăn bận ra sao tùy ý thích. Còn về tư tưởng muốn làm gì thì làm nhưng phải sống một cách thoải mái, triết lý. Tóm lại muốn là hippy phải có một tâm hồn nghệ sĩ và phải có một tư tưởng triết gia.

CHÁNH ÁN : Tòa xin cắt ngang cuộc tranh luận. Đừng trên cương vị chánh án tôi thấy chúng ta đã thảo luận nhiều quá rồi nên xin nhường lời cho công tố viện rồi sau đó tới các luật sư biện hộ.

Xin lên án tử hình

(Công tố viện của tòa án Đồi là ông Đạo Cầm đứng dậy) Về nghiêm trang của Đạo Cầm khiến người ta có cảm tưởng những lời buộc tội sắp thốt ra chắc gay gắt và nặng nề lắm. Sau đây là tóm tắt bản buộc tội của ông Đạo :

ÔNG ĐẠO CẦM : Ban này nhân chứng Trường Kỳ đã nêu lên một nhận xét hippy là một hiện tượng phát sinh từ một xã hội quá sung mãn về vật chất và là một phản ứng để chống lại nền văn minh vật và máy móc Tây phương. Đây là một phản ứng hoàn toàn tiêu cực tôi chưa thấy phong trào hippy

đang góp một giải pháp tích cực nào cho công cuộc chống hoang của nền văn minh hiện đại.

Nếu hippy chỉ là một sản phẩm ngoại hóa và nhập cảnh sang VN một cách bất hợp pháp thì sản phẩm này không thích hợp với nước ta, một nước đang ở trong tình trạng chiến tranh, chậm tiến và tan rã về tinh thần. Trong thời gian qua, hippy VN đã gây ra những tội trạng sau đây :

— «Về phương diện kinh tế» trong khi nhà nước ngày nào cũng kêu gọi người dân nên tự túc tự cường nước ta cần đào tạo một lớp người trẻ ham làm việc thích hoạt động thì phong trào hippy ở VN đúng là 1 phong trào phá hoại. Tất cả mọi sản phẩm của hippy đang tiêu thụ đều là đồ ngoại hóa, xa xỉ. Hippie cũng là những người làm biếng hoạt động vào bậc nhất thế giới, chỉ thích lè phè, du hí.

— «Về phương diện xã hội» tuy các nhân chứng không cho rằng chính hippy đã phá hoại xã hội nhưng đa số đều nhìn nhận quả thực hippy có đồng lõa với lũ phá hoại đó. Vì trong xã hội, các hiện tượng đều tương quan và tác động chặt chẽ với nhau. Nếu tách rời các tệ đoan như hút cần sa, ma túy, trộm cướp, bê bối đồng thì hippy vô tội, nhưng nếu nhập chung lại thì hippy có tội. Sản phẩm hippy tất yếu sẽ đẻ ra các phó sản trên.

Còn nhân chứng Tính đã nói các tội của hippy ghi trong bản cáo trạng có từ lâu rồi không phải chỉ gần đây mới có thì tôi nhận thấy rằng các tệ đoan làm xã hội suy sụp có lúc nhiều có lúc ít. Nhưng hiện tại các tệ trạng đang phát triển nhiều hơn bao giờ hết, chứng tỏ sự xuất hiện của phong trào hippy đã có ít nhiều liên quan đến sự băng hoại xã hội kể trên, và chắc chắn nó thúc đẩy sự băng hoại.

— «Về phương diện chính trị» hiện tại VN là 1 nước đang có chiến tranh, có hippy, chúng ta sẽ giảm bớt nỗ lực chiến đấu, bởi vì ngay thái độ ăn chơi của họ cũng đã tương phản hẳn với các hy sinh gian khổ của chiến sĩ. Tại sao ở Bắc Việt và Trung Cộng, các thanh thiếu niên được huy động gia nhập vào các đoàn vệ binh đỏ để được học tập chính trị và sản xuất còn thanh thiếu niên của chúng ta thì được thích sống theo lối hippy. Nếu tình trạng này còn cứ tiếp tục mãi thì có ngày chúng ta sẽ mất nước.

Nếu đời nhà Trần mà có hippy như ngày nay thì tôi tin chắc rằng sẽ không bao giờ có hình ảnh anh tướng Trần quốc Toản bóp nát trái cam rồi đứng lên chiêu mộ anh hùng hào kiệt giết giặc Mông Cổ, và lúc đó Trần quốc Toản đang ngồi trong phòng trà, hút thuốc cần sa và... uống nước cam vắt hay rượu mạnh! Vì những lý do trên chúng tôi xin đề nghị với quý tòa hai bản án : Hoặc là xử tử hình bị can Nguyễn Văn Hippie. Hay là tòa trực xuất tức khắc bị can ra khỏi nước vì hippy chỉ là một tên nhập cảnh bất hợp pháp.

CHÁNH ÁN : Xin mời các luật sư biện hộ cho bị can Nguyễn Văn Hippie lên tiếng.

Luật sư đầu tiên là Tôn Thất Tuệ, tuy biện hộ hippy nhưng ông Tuệ không có chút bộ dạng hippy nào.

Lính Mỹ hút nửa điếu cần sa

TÔN THẤT TUỆ : Thưa quý Tòa. Nếu công tố viện nhân danh quyền lợi và tương lai của đất nước để buộc tội Nguyễn Văn Hippie, chúng tôi cũng xin đứng trên quan điểm ấy để biện minh cho bị cáo. Nhưng trước hết, xin mạn phép trình tòa rằng những tội danh nêu trong bản cáo trạng «bê bối đồng, hút ma túy, phá rối trật tự...» không thể gán ghép cho bị can vì không một nhân chứng nào đưa ra những bằng cớ đích xác để buộc tội mà họ chỉ nêu ra những điều tác quái trong xã hội thật ra là tác phẩm của những giới du thủ du thực được gọi chung là hippy trong cái nghĩa xấu xa của nó và đây là tính chất tổng quát.

Chúng tôi xin tòa tuyên bố vô thâm quyền trong vụ này.

Như trên đã nói, phán quyết chung thẩm của quý tòa sẽ liên quan đến những hippy thực và những hippy giả danh. Cho nên tuy đã xin tòa tuyên bố vô thâm quyền chúng tôi cũng xin đưa ra một vài lời biện giải sau đây.

Công tố viện đã cho rằng NV. Hippie là một kiểu dân nhập cảnh lậu, vậy chúng tôi xin hỏi các cơ quan an ninh các giới chức ở Hải khẩu, Thương khẩu đã làm gì, phải chăng đã mê mết vì buôn lậu vì a tòng v.v

Công tố viện đã hết sức có lý khi nêu ra những hậu quả về kinh tế chính trị xã hội v.v.. nhưng nếu dựa vào xã hội học thì ta cũng có thể nói hippy là con đẻ của xã hội này. Nếu đồng hóa hippy với những cô gái ăn mặc hở hang đáng trách, đáng lên

Nhạc Sĩ TÙNG GIANG : Một nhạc sĩ và nhà tổ chức các ban nhạc trẻ nổi tiếng trong giới được gọi là hippy. Tùng Giang cũng cùng lập trường với Tr.Kỳ là không có Hippie Việt Nam.

án thì tại sao truyền hình của chính phủ dành rất nhiều thì giờ cho những ca sĩ, vũ nữ ăn mặc hở hang, tiên phong cho thời trang ngoài phố như trường hợp chiếc váy cực ngắn (hot pan), một chương trình văn nghệ của Nhà Cải Huấn (!) lại quá ủy mị mô tả một khung cảnh phòng trà mờ ảo v.v.,

Nếu kết tội hippy hút ma túy thì tại sao chính phủ không trừng trị những người đại diện dân buôn thuốc phiện lậu và mới đây một cựu tướng lĩnh cũng làm công việc ấy. Một thảm trạng khác mà nhà văn Thế Phong cho chúng tôi biết ban sáng là lính Mỹ hút cần sa nửa điều phần còn lại đưa cho trẻ con như họ đã cho kẹo cao su trước đây. Quý tòa có nghĩ rằng có những thế lực quốc tế muốn hủ hóa thanh niên không.

Ở phần trên, chúng tôi đã xin quý Tòa chấp nhận quyền phản kháng đời sống xã hội của mọi người trong đường tiến hóa của xã hội,

C. tổ viện cũng đã công nhận quyền phản kháng này nhưng chỉ chờ trách là tiêu cực. Trong lúc đa số thanh niên đang chiến đấu cam go ngoài mặt trận thì một số khác để tóc dài lang thang ngoài phố. Họ là những ai, có thể nói một cách vô đoan là con cái những kẻ giàu có quyền thế, cảnh sát và quân cảnh chẳng cần hỏi giấy vì nếu bắt về thay vì được thưởng thì lại bị khiển trách vì họ là con của các ông trời. Đừng nói gì các cậu, ngay cả việc bắt giữ một chiếc xe mà nhân viên cảnh sát cũng đã bị một bà tát đôi tát tại.

Về chính trị, công tố viện đã đưa ra luận cứ vì sao thanh niên Trung cộng lại vào vệ binh đỏ: mà

RAYMOND : Một người tự nhận là hippy, và có thái độ hippy nhất trong phiên tòa nghĩa là : không thêm nói gì hết.

TRƯƠNG KỲ luôn luôn được báo chí my tả là lãnh tụ hippy Saigon nhưng lại chủ trương VN không có hippy. Con người hiền lành và khiêm tốn bị nổi tiếng ngoài ý muốn.

SV TRẦN NHẬT TÍNH, SV năm thứ 4 ban xã hội Đại học Vạn Hạnh người được giới sinh viên công nhận là 1 hippy thứ thiệt. Có đáng điệu triết gia và nghệ sĩ, SV Tính có thể coi là lý thuyết gia mới xuất hiện của hippy VN.

hippy VN lang thang ngoài phố; nếu mọi thanh niên đều thế cả làm sao có 1 ấu tượng Trần quốc Toàn, trước nguy cơ mất nước. Nhưng thử xét lại vấn đề vận dụng dân chúng. Chính quyền chỉ biết thanh niên là thể dục thể thao. Những người đưa ra có ý kiến xây dựng trái với nhà cầm quyền thì bị nguy khốn hơn của những người cổ súy cho đối phương. Những nhà báo có công tâm chống Cộng có khả năng vận dụng độc giả vào việc chung thì bị trù ếm, dồn vào ngõ bí. Một tình trạng như vậy thì làm sao không có một thái độ phản kháng tiêu cực.

Nguyễn văn Hippy đứng trước tòa không những tượng trưng cho một giới trẻ được hiểu là lớp tóc dài, mà bị can còn tượng trưng cho một vụ án thời đại. Sự hiện diện của đương sự bó buộc chúng ta phải đặt lại trách nhiệm của mọi cơ quan thẩm quyền, của giáo dục, của y tế, của gia đình. Và trong quyền lợi chung, trong lúc biện hộ cho bị can, chính chúng tôi, thiết nghĩ không có gì mâu thuẫn, đã yêu cầu thân chủ đặt lại vấn đề của chính mình trong bản án chung của kẻ kết tội và kẻ bị tội.

Đêm ấy bà Thoa đi đâu ?

Luật sư thứ hai là Nguyễn văn Hồng. Ký giả Hồng trông có vẻ hippy ở y phục nhưng mới tóc thì lại chân phương ngay ngắn,

LS NGUYỄN VĂN HỒNG : Tôi xin phép tiếp lời bà đồng viện của tôi đề biện hộ thêm cho bị can Nguyễn văn Hippy.

Họa sĩ CHÓE tự vẽ

Tôi cho rằng bản án tử hình mà công tố viện đưa ra ban này là một bản án hết sức quá đáng nếu không nói là mơ hồ đối với thân chủ của chúng tôi. Tôi cũng cực lực phản đối những lời buộc tội cho giới hippy lêu lổng chơi bời, du đãng. Nếu kết tội hippy như thế thì nên kết tội ngay những nguyên do đã tạo nên hippy.

Theo lời trình bày của các nhân chứng hồi này thì hippy phát sinh là vì muốn chống lại cái xã hội phi nhân bản hiện tại. Tôi cho rằng đây là một việc làm cần thiết vì biết bao cảnh khốn cùng đã xảy ra ở xã hội của chúng ta. Hippy, tôi nghĩ cũng cần phải noi gương của Hippy nước Mỹ chống lại cái cơ cấu xã hội không còn am hợp với con người nữa.

Hippy ở VN cũng chẳng có gì đáng kể để buộc tội cả. Tại Mỹ, đa số các hippy tham gia vào những phong trào phản chiến. Dưới một khía cạnh nào đó đây có thể coi là một hành động tiến bộ.

Tôi công nhận VN có hippy, cái uyên nguyên của hippy là tốt. Nhưng có một số người đã làm hỏng những hippy chân chính. Những người đó là ai ? Tôi xin đưa ra một thí dụ để quý vị dễ hiểu : gần đây báo chí có loan tin con bà Thoa dặt gai về nhà bề nội đồng. Đặt trường hợp con bà Thoa có là hippy chăng nữa thì bà Thoa cũng là người có tội trước hết. Vì đêm đó bà đi đâu để nhà bỏ trống cho con bà dặt gai về bề với bạn bè ?

Kính thưa quý tòa,

Nếu quý tòa xét rằng cần phải xử tử hình bị can Nguyễn văn Hippy thì việc làm đó tôi tin chắc rằng không thể thực hiện được. Và nếu hippy có bị đem ra pháp trường cát xử bắn chăng nữa thì tôi chắc rằng sau này thế nào quý tòa cũng bị lịch sử phê phán.

Nếu không khuyến khích hippy VN thiết tưởng quý tòa cũng nên tha thứ cho chúng, với sự khoan dung của một người mẹ. Nếu quý tòa cứ kháng kháng vin vào những lập luận của công tố viện vừa đưa ra để rồi buộc tội thì tôi sợ rằng quý tòa đã kết án sai chỗ. Vì tội phạm chính không phải là hippy mà là những nguyên nhân đã phát sinh ra chúng như gia đình, học đường, xã hội.

Tiếp đến LS, Nguyễn ngọc Điền, một lãnh tụ SV Công Nông. Anh Điền cũng trông không có vẻ gì là hippy,

NGUYỄN NGỌC ĐIỀN :

Thưa quý tòa,

Nãy giờ đồng nghiệp của chúng tôi đã nêu lên khá đầy đủ những lời biện hộ hùng hồn nhất cho bị can Nguyễn văn Hippy. Riêng tôi, chỉ xin quý tòa cũng như công tố viện nên đặt lại vấn đề quý tòa định truy tố thân chủ chúng tôi thì xin bày tỏ những người có thẩm quyền với chúng trước đây. Xã hội Việt Nam chúng ta lâu nay đâu có ai hướng dẫn thanh thiếu niên vào những công tác lành mạnh vậy không thể buộc tội Hippy đã chơi bời lêu lổng, du đãng trộm cướp.

CHÁNH ÁN : Trước khi tòa tuyên án, các nhân chứng có ai muốn nói thêm điều gì không ?

Lúc đầu phiên tòa xử một hippy tượng trưng. Vào phút chót, Trần Nhật Tính đã tự nhận là bị cáo. Đặc điểm của Hippy Tính là đáng điệu rất ồn ào, dọng nói nhỏ nhẹ trầm ngâm.

HIPPY TÍNH : Tôi xin được phép nhận danh một hippy, là bị cáo của phiên tòa này nói vài lời cùng công tố viện, giới hippy chúng tôi không hề

Bác sĩ THẾ THANH : 26 tuổi ngoài phụ trách phần y học của báo Độc lập đã viết và nghiên cứu về vấn đề ma túy và giới trẻ v.v. Có vẻ hăng hái nhiệt thành của một chiến sĩ chống ma túy.

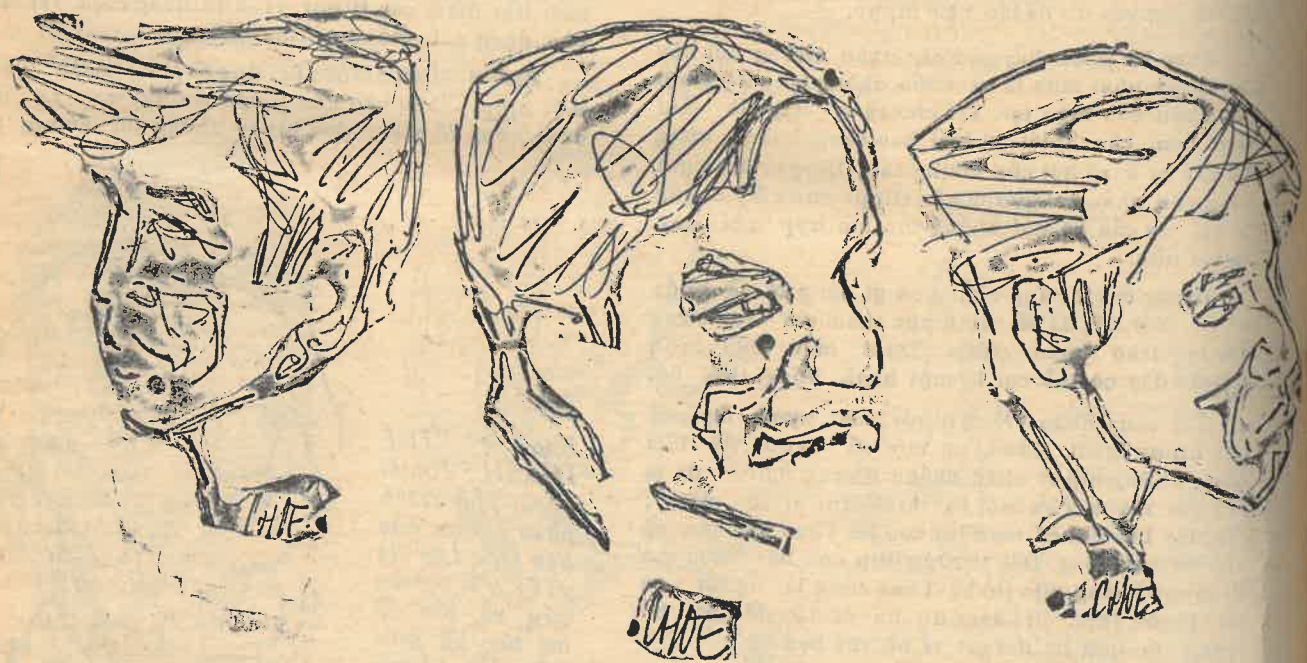
gây ra những tội trạng như công tố viện vừa buộc. Đây là một lời kết án dựa trên những bằng chứng tường thuật. Chúng ta không thể đem cái luân lý, đạo đức của xã hội này để kết án những kẻ có tư tưởng triết gia và tâm hồn nghệ sĩ như giới hippy. Xã hội này làm gì có cái gọi là trật tự, đạo đức. Còn nếu xã hội định áp dụng luật rừng xanh của kẻ mạnh thì các người có quyền kết án vì chúng tôi chỉ là thiểu số. Tuy nhiên, tôi xin nhấn mạnh, dù hippy có bị kết án thì các người cũng không thể tiêu diệt được hết chúng tôi. Hơn nữa, nếu có kết án chúng tôi thì các ông cũng phải kết án luôn đàn anh chúng tôi, những người đã tạo nên cái xã hội này.

Bản án Hippý

(Cử tọa hồi hộp chờ lời tuyên án sau khi hippy Trần Nhật Tinh nói xong những lời cuối cùng. Năm phút nghị án trôi qua, chánh án của tòa án ĐÔI tuyên đọc bản án).

«Sau khi đã nghe các lời trình bày của các nhân chứng, công tố viện và luật sư, tòa xin tuyên án :

— Xét rằng về mặt tư tưởng thì phong trào Hippý thuộc về phạm vi tự do tư tưởng của con người nên tòa án ĐÔI tuyên bố vô thẩm quyền.

Ký giả NGUYỄN VĂN HỒNG : Một vợ, ba con, luật sư biện hộ cho hippy một cách hăng say và hùng hồn nhất. Vì lệch lạc nghề nghiệp nên khi nhắc tới vụ bê bối đồng ở nhà bà DB Thoa, đã tò mò đặt câu hỏi : «Đêm đó bà Thoa đi đâu?».

S.V. NGÔ VƯƠNG TOẠI : Một lãnh tụ SV những năm 67 — 68 được mời làm luật sư phiên tòa nên không có dịp để phát biểu ý kiến.

TÔN THẤT TUỆ : Cựu lãnh tụ của SV Saigon các năm 64 — 65. Luật sư biện hộ cho hippy đã yêu cầu tòa tuyên bố vô thẩm quyền. Ngay sau phiên tòa, luật sư đã gọi điện thoại về cho bà xã, không phải để thông báo kết quả phiên tòa mà để mời đi ăn phở!

— Đối với các cá nhân Hippý đã phạm vào những tội ghi trong bản cáo trạng, tòa sẽ truy tố các bị can như là những trường hợp thường phạm theo đúng hình luật chứ không phải xử vì bị can là Hippý.

— Nhận thấy rằng những cơ cấu xã hội như gia đình học đường, chế độ chính trị đã tạo nên sự hư hỏng của giới hippy VN nên tòa nghiêm khắc lên án những cơ cấu này và cho rằng trên phương diện tinh thần, gia đình, học đường và xã hội hoàn toàn chịu trách nhiệm về những sự phạm pháp này.

(Phiên tòa bế mạc trong những tiếng kéo ghế đứng dậy của cử tọa. Một hippy VN tuyên bố với người viết bài tường thuật : Tôi thỏa mãn ». Lúc đó thì ông Biện Lý và các luật sư bắt tay chúc mừng lẫn nhau. Bị cáo Hippý Tinh lại hỏi địa chỉ Công Tố viện, vì 2 bên là bạn cũ. Ông Chánh Án ĐÔI thanh Liêm lại leo lên xe Vespa ra về.

Đặc điểm trong phiên tòa này là nhiều nhân chứng hoàn toàn im lặng : Hoàng Việt, Raymond, Hạ Quyền. Riêng nữ sĩ Trùng Dương đã nhận làm luật sư biện hộ nhưng đã bỏ ra về trước khi tòa khai mạc.

...

CỤ TRỌNG NGHĨA : Tôi là Hippý !

Độc giả của Đời chắc đã biết cụ Trọng Nghĩa, nhà nho lão thành đã được giới thiệu trong số báo Người Sạch.

Nhân phiên tòa xử hippy cụ Trọng Nghĩa đã gửi cho nhà báo một lá thư, xin trích đăng dưới đây :

Về việc «dự phiên Tòa xử Hippý VN» xin trình rằng tôi, tôi giờ phút này, vẫn còn lưỡng lự chưa thấy có nên hay không nên đến dự. Vì không thể tự đối trá với chính mình, tự mình tìm biết chính mình, tôi nghĩ mình phạm... cũng Hippý VN, tuy là khác loại ! Mà Hippý xem Hippý tự xử trước tòa, kỳ quá !

Quý vị có thể ngạc nhiên. Tôi vội xin giải thích : tuy rằng đã «hết xuân» tiếc không còn cái thú đứng trong hàng ngũ giới trẻ (lý do tuổi tác) mà tóc tai cũng chẳng gọn gàng hơn hippy, râu ria cũng lông, thông bệ bối như hippy, lại thêm bộ đồ quốc phục khăn xếp áo giải lụng thụng lướt thướt, đầu che dù, chân mang giày «mốt» cổ... Thế là đủ hippý rồi, còn phải gì nữa.

Hình thức đã hippý, đến như cử chỉ ngôn ngữ, tác phong cũng kỳ cục không kém về hippý tí nào. Cũng lang thang trên đường phố, tu lự, nhìn lên trời, nhìn xuống đất, tỏ vẻ sợ nhìn người, cũng vì sợ người nhìn, người lớn và trẻ út nhìn, nhìn tò mò như nhìn hippý loại trẻ.

Lắm lúc còn thấy ngờ ngác tìm tôi giữa nơi đông đảo người đi kẻ lại, có người hỏi : tìm gì ? Trả lời : tìm Người... Người hiền đức, tài đức để học thêm. Học gì vậy ?

Trả lời : Học làm người.

Hỏi : đã là người còn tìm học làm người, sao vậy ? Trả lời : làm Người chứ nói thành người dễ (có phải là nghĩa một về câu đối bảy chữ : «Vi nhân mạc đạo thành nhân dĩ» ? Vì chỉ ước mong «thành người» nên tìm thầy học Đạo. Cỗ nhân đã nói : người 70 (tuổi) học người 71)..

Thưa quý vị.

Thiền nghĩ bấy nhiêu tưởng đủ để quý vị nhận ra thêm một loại hippý V.N ngoài thứ hippý V.N trẻ mà hôm nay đem ra xử tại Tòa Báo Đời. Nếu chịu khó nhận xét, sẽ thấy còn nhiều thứ hippý V.N khác nữa. Và bây giờ thì quý vị hiểu rồi : Hippý V.N ngại ngùng đến xem xử hippý VN.

Cũng như quý vị, tôi hết lòng «tha thiết đến giới trẻ, tương lai của đất nước». Đề to thiện chí xin mạo muội trình bày một hai ý kiến thô thiển về sự « ủng hộ hay chống đối phong trào hippý Việt Nam ».

Ủng hộ cũng như chống đối ph. trào hippý VN lúc này tưởng có thể coi như hơi sớm. Nhiều người còn chưa hiểu hippý là gì. Có hippý VN không ? Còn lẫn lộn hippý VN với cao bồi du đảng VN. Ta còn ít thấy (chưa thấy) hippý VN lam nên tội như là phá hoại trật tự xã hội, phá hoại thuần phong mỹ tục cổ truyền VN như nhiều phong trào khác đang bành trướng nguy hại cho đất nước mà chính quyền (đầy đủ quyền hành) còn bắt lực không dẹp nổi.

Và lại phong trào hippý VN mới chớm nở. Lại là hippý trẻ. Nhưng trẻ hay già vẫn cần giáo dục, hướng dẫn có phương pháp. Nên sớm phân tách để sớm tìm ra ưu khuyết điểm. Có điểm xấu thì khuyến giải, can ngăn một cách khoan dung ; có điểm tốt thì khuyến khích hướng dẫn tiến thẳng trên đường Chính Đạo.

Đối với phong trào hippý VN trẻ nói riêng và giới trẻ V.N nói chung, cũng như đối với công dân V.N vấn đề khẩn thiết là vấn đề Văn Hoá Giáo Dục (Giáo Dục nặng về Đức Dục) Đáng chú ý đặc biệt là giới trẻ, thanh thiếu niên tương lai của đất nước,

«... Tâm lý gia Gesell đã viết : tuổi trẻ là hy vọng độc nhất còn lại của nhân loại».

Nhắc đến Văn Hoá Giáo Dục người dân lại bồi hồi tiếc hoai bao năm qua vừa đây đã bị uống phỉ với cái «Chính sách» (nếu có) của Chính Quyền mà Quốc Dân đã thấy rõ, nó chẳng giúp cho nền tảng Văn Hoá Dân Tộc bền vững vươn cao thêm, lại còn làm cho Dân Trí sút kém thảm hại...

Thấy vậy người dân phải lo lấy thân, không chỉ trông đợi ở nơi Chính Quyền mà phải trông vào giới Trí Thức, Học Giả, Giáo sư, ký giả, Văn nghệ sĩ. Trong công việc phục hưng cao cả thiêng liêng nền Văn Hoá Giáo Dục Quốc Gia V.N. Chính những giới này hơn cả giới nào khác, có khả năng và phải chịu trách nhiệm đứng nước, cứu nước.

«Un journal ! Une plume ! Quels prodigieux leviers de force !

Một tờ báo ! một ngọn bút ! Còn cái động lực nào mạnh bằng !

Đây là một câu in với chữ lớn đầu bài «Nghĩa vụ nhà làm báo» trong Thương Chi Văn Tập. Theo bài báo thì nghề báo trọng là đường nào, mà cái thế lực của nhà báo mạnh biết bao nhiêu ! Thế lực ấy chuyển dịch được lòng người, thay thế được cục diện, rèn đúc uốn nắn được cái vật vô hình vô trạng gọi là cái Dư Luận vậy. «Nhiệm vụ của các nhà làm báo tối cao» «công đức nghề làm báo» thật đáng ngợi khen.

Hơn lúc nào hết, nhân dân VN đang ngồi trên chiếc đò mục ruỗng trong cơn bão táp phủ phàng thiết tha kêu gọi quý vị trong giới trí thức VN hãy đem lòng chân thành hy sinh thêm tư lý để tiếp tay tích cực nhiều hơn nữa vào công cuộc chung, hàng đầu có Văn hóa Giáo dục, trên hết là đức dục, thứ đến trí, thể dục.

(Xem tiếp trang 54)

KHA TRẦN ÁC

Một «chuẩn» ứng cử viên Tổng thống nhiều hy vọng nhất : ông Đạo Thọ

Sáng thứ hai 17/5, một người đàn ông ngoài 30 tuổi đội nón cối, mặc áo nhà binh đã cắt cầu vai, quần nỉ xam dài ống quần cuốn lên, tay xách một túi ni lông, tay cầm tờ báo Gió Nam in màu bước vào tòa soạn Đời và hỏi gặp Chu Tử.

— Chu Tử là tôi. Ông có việc gì đây ?

— Tôi có người bạn quen giới thiệu đến ông. Tôi sắp ra tranh cử Tổng thống.

Tự nhiên cả Tòa soạn đang ngồi đầu bút quanh đấy quay lại và cuộc phỏng vấn mở màn.

— Xin cho biết quý danh và lý do ra tranh cử ?

— Tôi là Lương Văn Thọ, sinh viên Đại học Khoa học Saigon. 38 tuổi. Tôi bằng lòng ra tranh cử Tổng thống theo điều kiện ông Đạo Dừa đưa ra gồm hai điểm (ông mở tờ báo Gió Nam ra, trang nhất có bài về đề nghị của ông Đạo Dừa cạnh lời tuyên bố về hòa bình của giáo chủ Lê Lợi đạo Ba hai) một là ứng cử viên chỉ phải nộp một lá đơn duy nhất với mấy tấm ảnh bán thân cắt sát chứ không đòi các giấy tờ khác. Sau khi nộp đơn ở Tối Cao Pháp Viện xong thì đăng miễn phí lên các báo ba ngày để giới thiệu cho dân chúng các liên danh.

Hai là sau đó, người Mỹ sẽ mời phe BV và MTGP đến họp hội nghị Thái bình dương trên một chiến hạm của hạm đội thứ 7 hay trên một hòn đảo nào ở Thái bình

dương tùy ý của BV. Tất cả liên danh ứng cử sẽ ra đó họp với phe BV—GP. Từng liên danh một họp riêng với họ trong 7 ngày. nếu mà không làm thế nào thuyết phục được phe BV-MTGP ngưng chiến, nghĩa là không đem lại hòa bình cho miền Nam thì liên danh đó sẽ bị đem ra pháp trường cắt đầu bỏ. Liên danh khác tiếp tục họp đơn phương với BV-MTGP. Liên danh nào bảo được họ ngưng chiến sẽ đương nhiên đắc cử.

— Như vậy ông đứng chung liên danh với ông Đạo Dừa và ông đã gặp ông Đạo Dừa chưa ?

Tôi gặp ông Đạo Dừa ngày 20.3 trên thuyền Bát Nhã ở Cần Phụng và ở lại ăn cơm chay 3 ngày. Ông Đạo Dừa hứa đứng chung với tôi đến khi nào lấy được hòa bình thì sẽ thôi không ngồi tại vị, lại trở về tu hành như cũ còn tôi sẽ nắm lấy chính quyền.

— Xin cho biết ông rõ lập chính phủ ra sao và mời ai cộng tác.

— Vì ông Đạo Dừa từ chức về tu hành nên tôi sẽ mời người của ông ra làm Thủ Tướng. Còn các Tổng Trưởng thì hễ ai muốn nhận phải trình một luận án thí dụ như về Bộ Kinh tế thì luận án về kinh tế, Bộ Canh nông thì luận án về canh nông, v.v... Riêng Bộ Quốc phòng thì em tôi sẽ làm.

— Thế ai sẽ chấm các luận án ấy ?

— Ban Giám khảo thì có tôi và ông Đạo Dừa.

— Còn em ông là ai ?

— Em tôi là Đại úy hiện ở trong nhà binh.

— Khi thắng cử xong ông sẽ làm gì đầu tiên ?

— Sau khi đắc cử tôi sẽ thân hành cùng phái đoàn Mỹ ra Bắc để lãnh nhận từ binh Mỹ giao trả lại.

— Ông có tin liên danh ông sẽ đắc cử ?

— Tất nhiên liên danh tôi sẽ đắc cử vì chắc chắn có ai dám ra tranh cử theo điều kiện trên.

— Ông sẽ dùng đường lối nào để thuyết phục BV — MTGP ?

— Có lẽ ông Đạo Dừa sẽ dùng đường lối tôn giáo và tôi sẽ dùng ông thuyết phục họ trước. Sau 6 ngày nếu không xong thì tôi mới thuyết họ. Về đường lối tôi sẽ dùng... vì đây là cuộc tranh cử, các liên danh khác có thể cạnh tranh bất chước tôi nếu họ nghe lời được nên tôi tạm giữ bí mật.

Ông Lương Văn Thọ sinh năm 1933 tại Hà Nội con ông Lương Văn Đình và bà Trịnh Thị Vân, căn cước mới số 03052908 cấp ngày 30/12/69 tại tỉnh Darlac, hiện ngụ tại Câu lạc bộ sinh viên Đại học Khoa học Saigon, kế bên Bộ Tư lệnh Cảnh Sát QG. Ông Thọ đã đỗ bằng MPC tức Toán Lý Hóa của trường khoa học từ năm 67 nhưng mấy năm thì mãi chưa đỗ thêm gì. Theo ý ông các ông thầy trong trường «có ý đánh rớt» ông. Ông đã từng vào lính từ 1957 đến 1960 và đóng ở quân y viện Nguyễn Huệ chức Trung sĩ Nhứt quân y. Ông đã đi làm việc khắp miền Nam Trà Vinh, Hà Tiên, Côn đảo, Ban Mê Thuột.

Các sinh viên khoa học hay gọi ông là «Đạo Thọ» và ông từng ra tranh cử Ban Đại Diện ở đây mấy năm trước nên ông cũng có biết lãnh tụ Phạm hào Quang trường này.

Hiện có mấy người bạn «ông chung và nuôi ông ở Câu lạc bộ SVKH nhưng ông định sẽ vào tu ở một ngôi chùa ở Gia Định.

Ông bị hư một mắt, lác nhẹ nhưng dáng người thanh tú cầm vuốt nhiều râu giọng nói sang sảng và đều đặn, chân khí rất tốt. Điều cuối cùng ông nhờ báo Đời loan tải là nhân hộ với ông Đạo Dừa hãy gấp lên gấp ông tại chùa Hòa Đồng Tôn Giáo của giáo chủ Lý Văn Thanh tại Phú Lâm chợ lớn để soạn thảo tuyên ngôn, diễn văn và chương trình hoạt động cho liên danh.

Sau cuộc hội kiến với ông Đạo Thọ, Đâu Gối có linh tính ông Đạo Thọ là người duy nhất có thể mang lại Hòa Bình cho miền Nam vậy xin giới thiệu ông Đạo Thọ với đồng bào toàn quốc. Dĩ nhiên là ở. hơi «khùng», nhưng trong thời buổi này, chỉ có người «khùng mới làm nên đại sự, còn khôn ngoan như ông Minh, ông Thiệu, ông Kỳ thì chưa chắc.

«Mộng và thực»

Đời số 83 lại bị tịch thu. bị truy tố như Đời số 82 cũng vì một bài của Đâu Gối bài «Mộng và Thực» lý do : Có hại cho an ninh quốc gia, Thực tình ta nên ca ngợi ủy ban tịch thu phải có tinh thần bài học cao độ mới có đủ óc tưởng tượng và sáng kiến gán cho bài là «có hại cho an ninh quốc gia».

Báo Đời đang liên lạc với một số đồng nghiệp, tổ chức một cuộc hội thảo lấy đề tài là «Nạn tịch thu báo» Sẽ mượn câu lạc bộ báo chí làm nơi hội họp sẽ mời ông Tổng trưởng Thông tin tới đối thoại. Chả nhẽ ông giám đốc báo chí lại không cho mượn câu lạc bộ báo chí ! Chả nhẽ ông Tổng trưởng Thông tin lại không hạ cố tới dự, trong khi ông tuyên bố sẵn sàng đối thoại với quần chúng ! Đời đã viết văn thư mời ông Tổng trưởng. Để coi ông trả lời ra sao.

Một đề nghị hippy

Số này là số đặc biệt về hippy. Đâu Gối có một đề nghị hippy thiết thực như sau :

Ở hầu hết thủ đô các nước như ở Thụy điển, Nhật bản, ngày thứ bảy hoặc chủ nhật, chính quyền thường dành các đại lộ đẹp nhất

lớn nhất cho người đi bộ, cấm các xe hơi và tất cả các loại xe khác không được lái văng các khu vực này. Chẳng hạn ở Tokyo, chiều thứ bảy, xe cộ không được lái văng khu Giuza, các khách bộ hành tha hồ thả bộ, cầm tay nhau đi ngóng nghênh giữa lộ, muốn hôn nhau giữa lộ cũng được. Vậy Đâu Gối đề nghị ông Đồ trưởng sẽ dành đại lộ Tự Do và Nguyễn Huệ ngày chủ nhật cho khách bộ hành, bằng cách triệt để cấm xe cộ không được lái văng khu này.

Đề nghị này nhất định sẽ được các dân hippy, các cô các cậu yêu nhau, các nghệ sĩ đăng tri, hoan nghênh nhiệt liệt. Họ có thể nghênh ngang «bát» phố, miễn là họ đừng làm như cổ giáo sư Nguyễn thiệu Lâu, vạch quần đứng đái giữa đại lộ Tự Do.

Nói tục mà chơi, nghe tục chơi

Vì Đâu Gối, báo Đời bị tịch thu hoài, nên bắt đầu từ số này, Đâu Gối đổi hướng viết.

Bắt đầu từ tuần này Đâu Gối sẽ cho đăng tải một số thơ văn tục của các danh nhân VN. Hoặc là 1 bài đường luật của cụ Tam Nguyên Yên Đổ và ông Nghè Văn Đình sáng tác, khi đối cảnh sinh tình thấy 1 người đàn bà đang ẻ bên đường. Hoặc là 1 bài hát nói về «cái lá đa» của Tú Xương, của Nguyễn công Trứ v.v... Cũng có khi là cái tâm trạng thảnh thơi mặc muốn nhòm vào cái lỗ hỏm hỏm hom 1 tí cho đỡ thèm của những ông trùm CS miền Bắc như Tôn quang Phiệt; Trần huy Liệu.

Đây là một công trình sưu khảo

tập thể của Thiên Căn, Hà Th. Nhân, Kha T. Ác, Đạo Cấy, TêĐê, Cò Chi Giáo Chủ Đạo «ây». Bộ biên tập sưu khảo các thơ văn tục không chủ trương giữ độc quyền mục này, vậy các bạn đọc có nhớ được hay tìm bài nào hay xin gửi về, chúng tôi sẵn sàng nhường diễn đàn.

Mở màn, xin bàn đến bài thơ «thiếu nữ tiêu tiện, cầm đèn» của học giả, chính trị gia, dân biểu, tu sĩ Hồ hữu Tường, đăng trong Đời số 80.

Họ Hồ đề nghị nên sát hạch văn hóa các nhà lãnh đạo VN, bằng cách bắt các ứng cử viên TT hoặc nghị sĩ, dân biểu phải dịch ra viết văn bài thơ «thiếu nữ tiêu tiện, cầm đèn» Theo thiển kiến của Đâu Gối thì bài này trước in sai hẳn cân cuối cùng, thay vì «Giao đác thanh tâm nhập mộng thần» thành ra «giáo đác thạch tâm nhập mộng hồn» nên lạc cả vận và sai hết nghĩa. Xin chép lại nguyên văn :

Song thủ tiên tiêm, văn tú quần
Lương phong xung phá hải
đường xuân

Lục âm thâm xứ oanh tằng thiết
Thanh thảo tri biên bạng thổ
thần

Ngân tuyến điều điều lâm tế vũ
Trần châu điểm điểm thấp khinh
trần

Bách song lão ngộ dư khuy kiến
Giao đác thanh tâm nhập mộng
thần

Trong khi chờ đợi ông Hồ hữu Tường trao cho bản chữ Hán, chúng tôi xin tạm dịch nghĩa như sau, chưa chắc đã đúng hẳn :

Trái bom Cao Đài

- Hai triệu tin đồ trầm lặng của Cao Đài nghĩ gì làm gì trước thời cuộc. ● Cao Đài bầu cho ai, ông Thiệu, ông Kỳ, ông Minh hay sẽ tày chay bầu cử ?
- Những lời tuyên bố náy lửa của Đức Giáo Chủ Cao Đài với Đời.

Đón coi ĐỜI SỐ 85
Chủ ĐỀ : CAO ĐÀI

Tất cả các hình thái để quốc thi nhau sụp đổ

LÝ ĐẠI NGUYÊN

Cuộc chiến tranh Việt Nam do các bàn tay đế quốc tạo ra sắp chấm dứt, dù cho tới giờ phút này chưa một người nào dám khẳng định, giải pháp gì sẽ ứng dụng để kết thúc cuộc chiến! Nhưng một điều không thể chối cãi, qua cuộc chiến này nhân loại đã thấy được rằng: các đế quốc dưới mọi hình thức đang lần lượt sụp đổ.

Nhận định đó không phải là sự lạc quan tếu của một người dân nhược tiểu quốc đã quá khốn khổ vì mưu vọng tàn bạo của các đế quốc mà đây là một sự thật hiển nhiên.

Đầu tiên phải kể tới âm mưu của Pháp muốn lợi dụng cuộc chiến Việt Nam để tái lập ảnh hưởng tại Đông Dương, Pháp đã là một tay đắc lực để giúp cho mặt trận Giải Phóng Miền Nam của cộng sản có điều kiện phát động chiến tranh tại VN, nhưng rồi chính đến lúc kết quả, tức là kéo được cuộc hội nghị của Việt Nam về Ba Lê, thì Pháp bị sụp đổ, nền tài chính Pháp vỡ bởi các cuộc biểu tình chống chính quyền DeGaulle củathanh niênPháp.

Kết cục là chính quyền De Gaulle bị thoái vị, mảnh đất cuối cùng của Pháp tại Đông Dương là Cămốt lọt vào vòng ảnh hưởng của Mỹ, và một phần vào tay Trung cộng. Hiện nay thì Pháp đang ra sức lợi dụng sự muốn chấm dứt chiến tranh của Mỹ, để cố đứng ra làm trung gian điều giải giữa Mỹ Nga Tàu... thế nhưng sự điều giải đó nếu có kết quả đi chăng nữa, thì vai trò của Pháp ở Đông dương cũng chỉ là vai trò phụ thuộc, có thể có tiếng mà không có miếng.

Qua cuộc chiến tranh Việt Nam ta được chứng kiến sự sụp đổ tận gốc của «đế quốc Cộng sản», Đó là sự xung đột giữa Nga Tàu và các nước, các đảng Cộng sản thân Nga thân Tàu mỗi ngày một rõ rệt và quyết liệt. Cả hai thế lực Cộng sản này, vừa tận tình khai thác chiến tranh VN, vừa cố đi thẳng với Mỹ để triệt hạ nhau.

Cho đến giờ phút này, cả hai đều chỉ thắng vào mặt nhau để tố cáo rằng: chính «mi» là tay sai của «đế quốc tư bản» Mỹ, chính «mi» đã đồng lõa với Mỹ để bán đứng cuộc chiến đấu của Cộng sản VN... Trong lúc đó cả hai đều đã đi với Mỹ. Nga trước Tàu sau.

Hiện nay Mỹ đã quyết định áp dụng chính sách

mậu dịch với Tàu Cộng như đang áp dụng với Nga.

Nghĩa là Mỹ đã đi được cả với hai quốc gia trùm của «đế quốc Cộng sản». Như vậy Tàu cộng đang được Mỹ cổ nâng lên ngang hàng với Nga, rồi để mặc cho hai nước đó cạnh tranh với nhau về ảnh hưởng trong khối Cộng. Nhưng dù sao Nga vẫn có thể hơn đối với Trung cộng, thế nên hiện nay Mỹ đang ra sức giúp Tàu Cộng có được tư thế quốc tế, nhất là về mặt công pháp quốc tế.

Mỹ đang ráo riết chuẩn bị cho Trung cộng vào Liên hiệp quốc, kịp ra thì vào khóa họp đại hội đồng LHQ năm 71 này, nếu chậm thì vào năm 72. Hiện nay các nước nằm trong vòng ảnh hưởng Mỹ cũng như các nước Trung lập đang được khuyến khích thiết lập bang giao với Trung cộng. Những nước chống cộng như Phi luật Tân, Mã lai Á, Thái Lan cũng đang rón ràng thiết lập bang giao với TC.

Hầu như khắp thế giới đã chuyển hướng, sau khi Mỹ công khai tiến gần lại với Trung cộng. Trong nhất thời Trung Cộng cũng đang tỏ ra biết điều với thế giới, họ đã không dám nuôi dưỡng các cuộc chiến đấu mệnh danh là «chiến tranh nhân dân» của Mao như trước nữa, phiến loạn ở Tích lan bị bỏ rơi. Sự kiện này ít nhiều đã nói lên chính sách muốn hòa của Trung Cộng hiện nay, nhưng trong tương lai nếu không có thể cách nào để ngăn cản ý đồ đế quốc của Tàu cộng thì họ sẽ lại tiếp tục mở rộng chiến tranh Nhân dân ra.

Nhìn chung, cho ta thấy rằng: Nga hiện nay cũng đã bị đặt vào thế thay đổi tham vọng đất đai tại hải ngoại, tức là họ không dám phiêu lưu vào chiến tranh do bất cứ hình thức nào, vì kinh nghiệm cho họ biết ngay đối với Mỹ, một nước suông sức là như vậy, mà kẹt vào chiến tranh VN đã thấy khốn khổ rồi. Và ngay cả Nga nữa, vì gánh cuộc chiến tranh do BV thừa hành mà hiện nay nền kinh tế ở chực hầu Nga tại Đông Âu đang nguy ngập. Nếu Nga Tàu còn tham vọng đế quốc, còn tạo ra các cuộc chiến tranh ở nhược tiểu, thì chính hai nước này phải đụng đầu nhau, tức là đi vào thế làm công cụ chiến tranh cho Mỹ. Còn Mỹ thì sau chiến tranh VN đã quá thấm mệt, họ không đại ý đưa lưng ra để gánh bất cứ một trận giặc nào nữa trừ khi chính quốc gia họ bị đe dọa.

Khuyết hướng này đưa đến tình trạng các đế quốc hiện nay chỉ cố duy trì những đất đai và các nước thuộc ảnh hưởng của mình, để rồi đương đầu với các những cuộc bột phát của dân chúng bị trị đòi tự do. Đứng về mặt đó mà xét, thì hiện nay Mỹ đang được sự mở rộng tự do cho các nước thuộc ảnh hưởng của họ hơn khối cộng. Các nước thuộc ảnh hưởng Mỹ đang được mở rộng liên lạc với các nước Cộng sản. Đều đó là một khích lệ cho phong trào đòi tự do của các nước chư hầu Cộng sản.

Thế nhưng mặt khác, nếu các nước nhược tiểu tự do không có đường lối lãnh đạo mới để vận động tinh thần và sức mạnh dân chúng nhằm thống nhất nội bộ, kiện toàn xã hội thì không thể tránh khỏi những phá hoại ngầm của phe Cộng. Dù trên một nỗi phe Cộng đã chịu sống trong vòng kỷ luật, nhưng nhất định họ sẽ không từ bỏ cơ hội để phá hoại các nước khác.

Đế quốc kinh tế cũng bắt đầu thất bại

Khi nói tới «đế quốc kinh tế» lập tức người ta nghĩ tới Hoa Kỳ, Hoa Kỳ đã mở đầu cho giai đoạn khủng hoảng kinh tế để khống chế hầu hết các nước khác trên thế giới. Đồng Mỹ kim hiện nay được coi như bản vị của tiền tệ quốc tế, từ lâu nó có sức làm cho mọi cuộc khủng hoảng tiền tệ của các quốc gia khác được ổn định, khi quốc gia đó nhờ tới Mỹ.

Đến nay thì về mặt chính trị Mỹ đã đi được với Nga rồi Trung Cộng, nhờ ở khả năng kinh tế của mình. Mỹ đã vượt được mức làm đối thủ với các lực lượng trên thế giới để đứng ở thế bao trùm thế giới. Nhưng rồi chính Mỹ và đồng Mỹ kim của Mỹ lại bắt đầu lung lay.

Cuộc khủng hoảng tiền tệ của Mỹ hiện nay là một báo hiệu cho bước đầu trên đường suy sụp chế độ đế quốc kinh tế. Cao điểm của Mỹ đạt được trong thế kỷ này là một việc: buộc Trung cộng phải khuất phục không còn công khai đối kháng với Mỹ nữa. Nhưng cũng từ đó Mỹ bị đặt trong một thử thách mới, là liệu Mỹ có đủ sức sấm vai trò bao trùm thế giới nữa hay không, khi mà đồng Mỹ kim bị mất giá tại Âu châu?

Lý do mất giá, là vì đồng Mỹ kim đã bị giới tài phiệt chuyển ra đầu tư ở ngoại quốc quá nhiều, cộng thêm với các ngân khoản viện trợ cho ngoại quốc, khiến cho các nước kinh tế ở mức sung mãn phải định lại hồi xuất tiền tệ của họ với đồng MK.

Việc chuyển vốn ra đầu tư ở nước ngoài, những nước nằm trong vòng ảnh hưởng của Mỹ, đã giúp giới tài phiệt trốn được nhiều sắc thuế của nước Mỹ.

Nước Mỹ từ xưa tới nay, dù trên danh nghĩa là Dân chủ, nhưng thực lực thực quyền vẫn nằm trong tay tài phiệt. Trong khi dân chúng Mỹ bị gánh nặng bởi chủ trương bành trướng thế lực ở hải ngoại thì giới tài phiệt âm thầm chuyển vốn ra ngoại quốc để đầu tư cho nên ảnh hưởng của Mỹ càng mở rộng bao nhiêu thì giới tài phiệt càng được lợi nhiều bấy nhiêu. Chỉ có dân chúng Mỹ là thiệt.

Từ trước tới nay, trong nội địa Mỹ, nền kỹ nghệ

nặng phần lớn đều có liên hệ đến chiến tranh và không gian. Vấn đề không gian thì không thể đưa lợi cụ thể lại cho Mỹ ngoài việc tạo tư thế mạnh để gây ảnh hưởng quốc tế về nhiều mặt khác. Còn kỹ nghệ chiến tranh thì sau khi chiếm được mục tiêu Hoa lục chiến tranh ở trái đất này đối với Mỹ được coi là tạm yên ngoại trừ viễn tượng của một cuộc chiến nguyên tử mà Mỹ không muốn xảy ra.

Kỹ nghệ chiến tranh nguyên tử cũng không phải là thứ kỹ nghệ mang lại lợi lộc cho giới tài phiệt, trái lại các chương trình nguyên tử và không gian chỉ làm ngân sách quốc gia phải gánh chịu nhiều hơn mà thôi. Ngân sách QG Mỹ lại phải gánh một gánh nặng rất lớn về vấn đề giữ quân số ở hải ngoại, nhất là từ khi cuộc chiến tranh Việt nam nổ ra. Chính vì chưa thu được lợi cụ thể mà dân chúng Mỹ phải chịu những sắc thuế quá cao. Hầu như không một quốc gia nào trên thế giới mà người dân chịu thuế nặng như ở Mỹ.

Kỹ nghệ để đáp ứng với giai đoạn hòa bình của Mỹ chưa vững nhất là nền kỹ nghệ đại qui mô đó khó đáp ứng được với nhu cầu nhẹ của các vùng mới mở mang, nên giới tài phiệt đã rút vốn nội địa để đầu tư ở ngoại quốc vừa tránh thuế khổng khiếp của nước Mỹ vừa thu được lợi tức chính xác cụ thể và cấp kỳ. Tình trạng đó làm cho Mỹ lần lần trở thành một «nước không lỗ rỗng ruột»

Nếu cứ đà này thì nước Mỹ sẽ lâm nguy chắc chắn. Nhưng nếu Mỹ hạn chế giới tài phiệt không cho xuất vốn đầu tư ở ngoại quốc, thì từ xưa tới nay công tạo ảnh hưởng của Mỹ trên thế giới bị đổ xuống sông xuống biển hết. Quyền lợi ở các nước nhược tiểu một ngày kia sẽ lọt vào tay Đức, Nhật Anh, Nga. Tàu...

Đương nhiên Mỹ không thể để cho các nước khác vượt mặt mình được, họ phải khuyến đại kỹ nghệ hòa bình cung cấp cho thị trường nhược tiểu để thâm hời vốn đầu tư của giới tài phiệt lại, và giảm thuế cho tư bản. Muốn vậy thì Mỹ phải giảm thiểu tới mức tối đa về chiến phí của mình.

Nhưng đó cũng chỉ là sự tạm bợ nhất thời mà thôi. Nếu Mỹ muốn thoát khỏi tình trạng bế tắc đó thì phải thay đổi hẳn chế độ, có nghĩa là quốc gia hóa tất cả các vốn liếng đầu tư ở ngoại quốc. Điều này thật khó đối với Mỹ, khi mà thực quyền thực lực vẫn còn nằm trong tay giới tài phiệt.

Cong chức «đế quốc kinh tế» hiện nay xem như không còn là một phương thức hiệu nghiệm nữa để giữ các nước ảnh hưởng vừa làm cho chính quốc gia giàu mạnh nữa. Thế giới đang chuyển vào một thời đại mới. Trong đó chính các quốc gia nhược tiểu sẽ là những nước giúp các đại cường ra khỏi ngõ bí, để làm quân hùng trên thế giới (có dịp chúng tôi sẽ đề cập tới vấn đề)

Cuộc chiến tranh mà Dân tộc Việt Nam phải gánh chịu hiện nay quả đã là một đóng góp tích cực vào công việc loại trừ tất cả mọi tư tưởng đế quốc cũ mới trong đầu óc mọi người, mọi thế lực. Không phải đợi tới năm mươi năm nữa, mà bây giờ chúng ta có thể viết như trên mà không sợ lầm.

KẾT ÁN VÀ BÊNH VỰC 1 CON SỐ KHÔNG

TÊ ĐÊ

...Nếu bạn có đến San Francisco, hãy cài hoa trên tóc...

Đó là một lời nhạc trong bản San Francisco, một bản nhạc rất được ưa chuộng tại Mỹ và Việt Nam.

Nói đến Hippie trước hết phải nói đến hoa, bởi hoa đến với Hippie là cái gì đẹp hòa bình, dễ thương trên tóc, vẽ hoa lên xe hơi cổ lỗ sĩ, vẽ hoa lên mặt lên cánh tay đặc biệt là họ chủ trương hãy «đánh» lại cảnh sát bằng cách choàng chững vòng hoa vào cổ họ khi bị tấn công!

Nói đến Hippie cũng phải nói đến 3 chữ B quan trọng đó là beard (râu), beads (chuỗi hạt) và bells (những quả chuông) Hippie đeo để râu tóc dài, đeo chuỗi hạt màu sắc sặc sỡ. Họ bảo: «phải làm cho thế giới cần cỗi này tươi đẹp hơn, phải làm cho thế giới ngân tiếng chuông vui hơn là tiếng bom đạn»

Hippie cũng thích dùng ma túy như cần sa, LSD để đưa họ vào một thế giới của ảo giác, và đối với họ như thế là thoát tục là nhập vào một cõi cao đẹp yên tĩnh, một thứ nhập địa đàng, niết bàn dù chỉ trong giây phút hoặc mấy tiếng đồng hồ.

Âm nhạc đối với họ là một thứ tôn giáo mới. Những âm thanh những lời ca như một thứ 10 điều giáo lệnh hoặc chững bài giảng của các vị linh mục.

Hippie chủ trương xa thành phố, xa thế giới của máy móc vật chất, họ ưa kéo nhau về đồng cỏ, về với thiên nhiên.

Hippie thích hòa bình hơn chiến tranh. Họ đã đeo dấu hiệu Ban the bom (cấm bom) với một vòng tròn trong có hình phi cơ. Hãy làm tình đừng làm chiến tranh Make Love not War.

Hippie không thích làm việc để tiến tới một đời sống vật chất thừa thãi. Họ chỉ làm những việc vừa đủ kiếm sống như đưa thư, rửa chén. Nếu họ làm dư tiền họ sẽ giúp đỡ kẻ nghèo hoặc mua ma túy.

Ta đã thấy có một bệnh viện gồm toàn các bác sĩ Hippie khám bệnh cho bệnh nhân lấy tiền theo giá «tùy tâm»

Hippie khoái Chúa khoái Phật. Ta thấy tại một vài thành phố Mỹ, các đám Hippie nằm dài trên hè phố, với sự canh chừng của cảnh sát (để xem họ có dùng ma túy hoặc bán ma túy không) trong lúc một số họa sĩ Hippie đang vẽ hình Chúa trên tường chùa cười khà khà, há hê chứ không phải hình ảnh Chúa đau khổ!

Hippie cũng khoái tụ tập tại các công viên để chơi nhạc vì theo họ công viên là nơi cuối cùng có thể sống được trong thành phố, là nơi chưa bị ô nhiễm độc vì đời sống văn minh vật chất, máy móc.

Nếu kể hết những gì mà Hippie Mỹ, và Hippie thế giới đã làm thì rất dài dòng nhưng phải hiểu Hippie sơ sơ là như vậy.

Trở về VN, gần đây nhân vụ Báo Điều Hòa và Nhóm Trường Kỳ, Jo Marcel sắp tổ chức một đại hội nhạc trẻ tại sân vận động Hoa Lư, một số người đã lên tiếng đả kích một cách khá ồn ào, và cũng khá lăm cầm về cái đại hội này.

Ồn ào, có lẽ vì muốn cho thiên hạ biết tên với mục đích riêng tư nào đó, lăm cầm vì họ gần như chẳng hiểu hippie là gì nghĩa là họ đã kết án một tội phạm mà họ tự gán tội cho y! Tức cười hơn nữa là tại VN tại không có tội phạm nghĩa là họ đã kết án một con số không!

Tôi nói là không có Hippie VN. Trước hết chữ VN quá rộng. Nếu có đi thăm hết các thành phố từ vĩ tuyến 17 tới mũi Cà Mau quý vị sẽ thấy hình ảnh một Việt Nam đau thương! Những thành phố chỉ còn lại con nít và các ông bà già? Đa số thanh niên đã khoác áo trận cầm súng trên chiến trường rồi, còn đâu thanh niên để râu tóc, mặc áo hoa nữa. Có chăng chỉ là đám học sinh may mắn còn được ngồi lại ghế nhà trường để chờ đi lính, những thanh niên

tương đối ngoan ngoãn, chưa biết một tí gì là Hippie cả.

Nếu quý vị gọi đám thanh niên nam nữ với những mái tóc dài, với quần áo loè loẹt là Hippie Saigon thì nghe còn tạm tha thứ được nhưng cũng sai sót! Thế nên, quý vị mới hổ, mới lăm cầm, mới quan trọng hóa vấn đề!

Tại SG, đã có cô cậu nào dám kết băng xuống đường sống đúng lối sống của Hippie Mỹ chưa? Chưa! Vậy thì làm gì có Hippie!

Tại Saigon, đã có một lãnh tụ nào lập một lực lượng Hippie chưa? Chưa! Vậy thì làm gì có Hippie!

Quý vị quá háng tiết vịt, quá tận tình vì tiền đồ đất nước nên la hoảng đấy thôi!

Còn nếu quý vị hiểu lăm để tóc dài, là Hippie, mặc quần áo loè loẹt nhố nhăng là Hippie và quý vị hiểu Hippie là du đảng, là còn đồ là ma cà bông thì xin miễn bàn.

Những tên du đảng ít khi để tóc dài lăm vì như thế đi đường dễ bị cảnh sát đề ý. Còn mặc quần áo hợp thời trang là xấu thì lại cũng là một quan điểm sai lầm!

Đồng ý, có 1 số giới choai choai (không đáng kể) để tóc dài và ăn mặc có vẻ theo lối Hippie thường xuất hiện trong những buổi trình diễn nhạc trẻ, những buổi dạ vũ,

Nhưng họ có làm cái gì xấu xa đâu để mà kết tội? Những người vì nghề nghiệp trình diễn phải để tóc dài mà bị kết án càng oan hơn nữa!

Vậy thì ta không nên hiểu để tóc dài, ăn mặc lố lăng là xấu, nhất là hippie là xấu!

Nếu hiểu hippie là du đảng còn đồ thì thả quý vị kết tội những DB buôn lậu, những tên hại dân là hippie còn đúng hơn!

PTT Kỳ mới đây tuyên bố là «hãy đá đít hippie». Lời tuyên bố của ông chừng tỏ ông có mất tinh thần! Ông là người đang muốn có thêm phiếu, và ông biết chắc VN không có Hippie nên ông mới «đá đít» như vậy. Nếu ông ở Mỹ chắc chắn ông không «đá đít» họ đâu, vì ở Mỹ lực lượng Hippie là một lực lượng đáng kể! Ông Kỳ rất khôn vì ông đã «đá đít» vào 1 con số không!

Trong khi đó những người đạo đức vô tay ông hết mình! Cả «đá đít» của ông cũng có thể hiểu như là một cú «chọc què» vì có lẽ ông biết Bà Tổng Thống sẽ chủ tọa «Đại hội Nhạc Trẻ» tại sân Hoa Lư!

Để kết luận, xin các quý vị đừng lớn tiếng về Hippie vì như thế vô tình quý vị đã khơi dậy cái không có để nó tiến tới cái chỗ có!

Chúng ta kết án Hippie, tức là đã có Hippie thực sự ở VN.

Chúng ta bênh vực Hippie tức là đã có Hippie thực sự ở VN.

Tôi không kết án, không bênh vực vì phong trào hippie chưa xuất hiện tại đất nước này. Có chăng chỉ là một thiểu số những thanh niên nam nữ để tóc dài và mặc quần áo loè loẹt ở Saigon. Thế thôi!

Thời hậu chiến, phong trào hippie mới có thể có đất sống tại VN, nhưng lúc đó hãy hay. Bây giờ thì không. Chắc chắn như vậy.

THẨM MỸ VIỆN

NHƯ HÀ

692, Phan Thanh Giản S.G. — Đ.T. : 93.448

Chi nhánh : 320, Phan Thanh Giản SAIGON

MỚI NHẤT VÀ ĐỘC NHẤT Ở VN :

- Làm ốm : Bảo đảm tuần đầu xuống từ 3 đến 12 ký.
- Do phương pháp nội ngoại y khoa thẩm mỹ.
- Làm mập : bảo đảm mỗi tuần lên từ 2 đến 5 ký.
- Do phương pháp thuần túy Y khoa.
- Bảo đảm không kết quả, hoàn đủ tiền lại.

— LÀM MẶT TƯƠI ĐẸP : do phương pháp nội ngoại khoa thẩm mỹ, khoa tâm lý và khoa phân tâm học sẽ làm tiêu tan hết mọi vết tiêu tụy cùng nét nhăn biến mất đem lại da vẻ hồng hào cho toàn thể nữ giới.

— Có bác sĩ chuyên môn dày kinh nghiệm tại Ba Lê trực tiếp săn sóc với nhiều phòng rộng rãi, đầy đủ tiện nghi máy lạnh để giúp quý vị có thể ở lại.

Đặc biệt mới về loại PEELING FORT, lột da mặt không đau, không cử nắng, vẫn dùng son phấn như thường, làm trẻ 15 tuổi.

— Với phương pháp MASSAGE mới lạ máy hút tân kỳ và mỹ phẩm của LANCASTER để giúp các tế bào ngực nở tự nhiên, không cần bơm.

— ASPIRATEUR, máy hút mụn, tàn nhang, trứng cá, tẩy vết nám, mụn cóc, mụn ruồi, sẹo sẹo.

— POLÉNEX làm liền lỗ chân lông.

— Có máy tinh điện làm trẻ lại 15 tuổi.

— Có mặt nạ nhau và mặt ong chúa của Pháp về theo từng chuyến máy bay «Air France» giúp quý bà quý cô có làn da tươi mát.

ĐẶC BIỆT MỸ VIỆN CÁ NHÂN

— Bán máy điện từ trường Thụy Sĩ giúp quý bà, quý cô tự săn sóc làn da, xoa nắn bộ ngực cùng với mỹ phẩm mỗi bộ 7000đ.

— Bán thuốc của Stendhal và Lancaster với sự chỉ dẫn rành rẽ giúp quý cô, quý bà tự xoa nắn cho các tế bào ngực nở như ý.

— Đặc biệt mới về và chỉ bán riêng ở Mỹ Viện NHƯ HÀ thuốc trị mụn Resamid, Renoxyl, Komed, Hc Vanoxide, Acnestrol, Su, facet, R. Sulfocin, Lubriderm chủ trị nhanh chóng các loại mụn cám, mụn bọc, mụn đỏ, mụn lở loét, mụn cùi, mụn nhân đen, đi kèm với xà phòng sữa của Dr Payot.

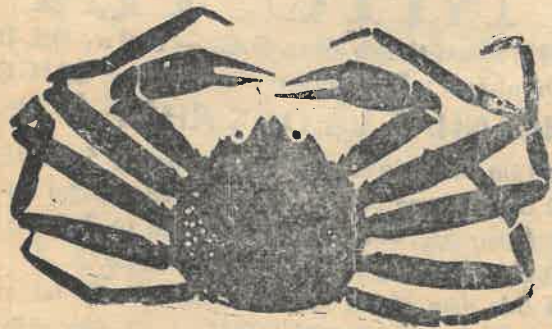
— Nhận dạy học trở theo tài liệu mới nhất của «ECO LE INTERNATIONALE DES TECHNICIENNES DE BEAUTE DE PARIS». Cấp chứng chỉ tốt nghiệp sau 5 tháng học (1 khóa 150 ngàn).

Thư và bưu phiếu đề NGÔ THỊ NHƯ HÀ — 692 Phan Thanh Giản — SAIGON.

Mở cửa từ 8g30 sáng đến 8g30 tối.

Nghỉ ngày Chủ nhật.

VŨ THẾ NGỌC

Ý NGHĨA CUỘC BẦU CỬ THÁNG TÁM

Giai đoạn mới? Người mới?

Bây giờ là thượng tuần tháng năm, cuộc bầu cử Dân biểu Quốc hội tháng tám vẫn chưa được coi là có điều gì cản trở, mặc dù dư luận chính trị vẫn đồn đại sẽ có những thay đổi lớn trước thời gian bầu cử. Dư luận đó chỉ là một trò chơi cá tháng tư hay chính cuộc bầu cử sẽ cùng nghĩa với một giải pháp chính trị giải quyết chiến tranh Việt Nam?

Nhưng dù sao, với ý nghĩa nào cuộc bầu cử tháng tám cũng bắt buộc phải đánh dấu vào lịch sử chính trị VN: một giai đoạn mới và những người mới, Quốc hội mới dù với những thành phần nào, theo những thế lực nào cũng phải đối diện với một vấn đề duy nhất: giải quyết cuộc chiến. Một trách nhiệm đè nặng trên lương tâm, trên trách nhiệm của tất cả những người Việt Nam. Và chúng ta cũng không quên — trên tương quan lực lượng của các thế lực khổng lồ thế giới.

oOo

Với chủ trương hòa giải người ta sẽ sắp xếp bầu cử tháng tám như là một biểu tượng phản chiến những thế lực tương quan đề đi tới 1 chính phủ hòa giải mà giải quyết cuộc chiến. Như vậy chính phủ miền Nam sẽ phải chấp nhận những thành phần nhân vật đối lập thật sự từ phía bên này và cả phía bên kia dưới một chiêu bài hình thức để thoát qua khỏi 3 điều kiện pháp. Đó là một hình thức kiểu mẫu được người ta rút ra từ Hoa kỳ và cuộc bang giao «thân hữu bóng bìa» TC-HK kể cả

lời tuyên bố xoay chiều của phó tổng thống người được coi là lãnh tụ điều hâu ở Saigon.

Nhưng một áp lực khác vẫn được coi là chủ nhân của kế hoạch hòa giải là khối Ấn quang và các thành phần liên kết. Người ta vẫn chờ những chương trình kế hoạch hóa giải nhân dịp Phật Đản thì giới quan sát chính trị đã thất vọng. Vẫn còn một lý thuyết chiến lược hòa giải. Ấn quang đã không cho người ta biết thêm chi tiết chương trình và người ta đã thấy chia khóa hòa giải thực sự là ở bàn cờ khác lớn hơn, đó là sự tương giao giữa các thế lực chính trị quốc tế. Thân phận những tiểu phái chẳng chỉ là những con cờ thí cho những chiến lược gia quốc tế. Nhưng người ta cũng thấy từ Ấn quang với những bước đi dò dẫm cho hiệp thương giải quyết cả Bắc và Nam Việt Nam, nhưng phải chăng đó cũng chỉ là những viên sỏi tham dò cho một giải pháp Quốc tế là vấn đề Liên hiệp trung lập toàn cõi Đông Dương, mà báo chí đã bàn đến từ khi xảy ra cuộc chiến ở Kampuchia, một giải pháp dung hòa hai thế lực Trung cộng và Hoa Kỳ trên bàn cờ thế giới.

Nếu Ấn Quang đã bị đẩy ra khỏi vai trò nắm giữ chia khóa hòa giải thì người ta cũng nhận thấy Ấn Quang đã sửa soạn cho việc bầu cử tháng tám. Nhận thấy thất bại của mình khi tây chạy bầu cử, Ấn Quang đã tích cực hơn với sinh hoạt chính trị miền Nam bằng chính thức vận động rầm rộ cho liên danh Hoa sen, sự thắng cử về vang của liên danh Hoa sen một mặt đã khiến Ấn Quang hài lòng với thành quả của mình, mặt khác đã đẩy Ấn Quang đến cái thế chẳng dưng đứng với sinh hoạt bầu cử trong hai kỳ bầu cử sắp tới. Sau những thất bại liên tiếp từ 1964, Ấn Quang liệu đã chính đốn để có những đại diện thực sự vào quốc hội? Liên danh Hoa sen đã cho thấy sự chấp vá đó nhưng với môi trường thu hẹp địa phương của cuộc bầu cử Hạ viện, Ấn Quang hy vọng sẽ có được những thành phần thuần túy của mình trong Hạ Viện.

Dẫu muốn hay không, hoặc bằng giải pháp này, giải pháp khác. Không phải vì ước vọng Hòa Bình nhưng chính vì những tương quan lực lượng qua những diễn biến mới mẻ người ta có quyền nghĩ đến hòa bình đang lộ dạng ở VN. Và quốc hội là sửa soạn cho giai đoạn đó. Đảng phái, chính khách quốc gia sẽ không quên điều đó, tất cả đều nghĩ họ phải cần có mặt qua vai trò dân biểu, một chỗ đứng vô hại nhất trong sinh hoạt chính trị sắp tới.

Với nhu cầu của giai đoạn mới và với sự đổi thay của thời cuộc trong những năm qua bằng bao nhiêu cuộc bầu cử. Những cán bộ trung cấp có thành tích của các đảng không còn bao nhiêu, các «lãnh tụ lớn» sẽ xuất hiện không ít.

Ở khối công giáo bên cạnh sự bành trướng thành hình của «khối công giáo cấp tiến» đi gần với những phong trào đối lập khuynh tả hippies ở Mỹ và Ấn Quang ở VN song song với một số dân biểu buồn lười của khối công giáo di cư chống cộng». người ta tiên đoán được sự phân hóa của khối công dân được

hưng là đồng nhất này trong cuộc bầu cử sắp tới. Từ sự thất bại nặng nề của liên danh sao sệt và với những biến động nội bộ quan trọng, những người đại diện của khối công giáo trong Quốc hội kỳ tới cũng sẽ phải là những khuôn mặt mới, thích ứng với giai đoạn mới cũng như phản ánh được đích thực vai trò công giáo VN trong cộng đồng Quốc gia. Người ta hy vọng những người mới của công giáo sẽ tích cực và sáng giá hơn.

Người cũ, bài học mới

Trước mắt quần chúng tập đoàn dân biểu là những kẻ ăn hại và phá hoại, trong tâm lý quần chúng tập đoàn dân biểu hiện tại chỉ thuần là những kẻ lừa bịp phản dân hại nước. Tất cả dù sao cũng bị đồng hóa với những kẻ ăn cắp, buôn lậu ở uế, tay sai của chính quyền, của thói nát, tham nhũng và bất công...

Quần chúng không còn tin tưởng vào những trò bầu cử — Nhưng trong giai đoạn tới, không ai không thấy những tiếng nói phản ánh trung thực tư tưởng quần chúng là cần thiết. Bên cạnh những phurong giá áo túi cơm ra tranh cử vì tư lợi, vì tui tham bè nhóm, những người ý thức đều mong muốn có những người khả dĩ trong sạch đáp ứng được nhu cầu đất nước, giải quyết được những vấn đề sống chết của xã hội. Những người có khả năng, thiện chí, có hoài bão cải tạo xã hội, gây dựng lại những đồ vỡ bành hoại của đất nước vẫn đặt vấn đề tham dự bầu cử như là chấp nhận một cuộc chơi cam go, thử thách và hy sinh cả một cuộc đời tiết tháo. Những người đó trong thực tế vẫn không thiếu, vấn đề quan trọng chỉ là bảo vệ được sự trong sạch tối thiểu của cuộc bầu cử và dành cho cuộc bầu cử tháng tám một chút ý nghĩa, một ý nghĩa đơn giản như là một cuộc bầu cử chọn lựa những người khả dĩ còn một chút lòng liêm sỉ đức độ và tài năng, chỉ một chút ý nghĩa đó bên cạnh những chiếc mũ phe nhóm, chủ nghĩa, tôn giáo và tư lợi.

Bên cạnh những thế lực Quốc tế khổng lồ đang làm le biến cuộc bầu cử tháng tám thành một giải pháp Hòa Bình, bên cạnh những thế lực đảng phái phe nhóm tôn giáo đang sắp sửa biến cuộc bầu cử thành những cuộc biểu dương lực lượng và chia phần tư lợi, những đòi hỏi đạo đức, liêm khiết và khả năng phải chăng chỉ là những trò hề bi đát. Nhưng phải chăng đó cũng là chìa khóa đích thực của Hòa Bình, của vấn đề cải tạo và tái dựng xã hội?... quần chúng vẫn đứng ngoài chịu đựng và chờ đợi.

Tri hoãn chiến: từ bầu cử của Ấn Quang đến bầu cử Quốc Hội

Một dư luận không kém phần sôi nổi là vấn đề hoãn cuộc bầu cử tháng tám.

Tri hoãn bầu Quốc hội, đối với đa số dân biểu thuộc phe chính quyền có lẽ là phương cách lợi cho cả hai, với dân biểu ngồi thêm vài tháng lãnh

thêm vài trăm ngàn, làm thêm vài áp phe còn đang dở dang lại cộng với sự hứa ủng hộ của chính quyền thật là một kỳ phúc hy hữu. Nhưng với chính quyền vẫn thế không đơn giản như vậy, tri hoãn bầu quốc hội là đương nhiên đối diện với HK, một quốc gia «đuy bầu cử» cuồng tin đến mức độ đồng hóa bầu cử với dân chủ, và những thế lực đang trông chờ ở bầu cử như là giải pháp thỏa mãn mọi áp lực. Nhưng dù sao với sự hiện diện của mình, chính quyền hiện tại tin tưởng họ còn có thể đưa những dân biểu khuynh hướng chính quyền vào quốc hội tới mức tối đa, có lẽ họ không đại đột tri hoãn bầu cử để nhận lãnh những phản ứng hội chợ.

Như vậy tri hoãn ngày bầu cử quốc hội không do sáng kiến của chính quyền, cũng như dự luật trưng trảo «yêu cầu tổng thống hy sinh thêm một nhiệm kỳ» chỉ là những sáng tác của các dân biểu tay sai, ăn hại đã lừa bịp lòng tin của quần chúng để trốn quân dịch, áp phe, buôn lậu,

Cuộc bầu cử tháng tám và bầu cử thế giới

Trải rộng với bàn cờ thế giới. Phải chăng sau cuộc bầu cử vừa qua ở BV, phe thân Nga đã hoàn toàn thảm bại. Thế liên kết trái độn của Hồ chí Minh đã chết theo cái chết của ông, BV hoàn toàn nằm trong tay kiểm soát của Trung cộng hy vọng của Nga nhằm đưa chiến cuộc Đông dương đến cuộc thử lửa giữa HK và TC cũng không thành. Nga sẽ giúp Mỹ mạnh hơn để giải quyết vấn đề Đông dương vì Nga không còn quyền lợi? đề đòi lấy quyền lợi ở các nước Phi châu, Trung đông?

Đối với Trung cộng phải chăng chỉ còn là vấn đề quyền lợi kinh tế. Với HK phải chăng những căn cứ hỏa lực ở Cam ranh đã đầy đủ khóa mồm con gấu Trung cộng, thay cho cả một tiền đồn NVN và cuộc chiến VN trên nội địa, quả thực đã tàn dần «không có kẻ thắng» như chủ trương của HK.

Quả thực chiến tranh VN đã đến lúc tàn rụi. Vấn đề còn lại chỉ là một giải pháp thích hợp cho những tương quan lực lượng và quyền lợi. Nhiều giải pháp đã được đưa ra tuy dị biệt nhưng đều đi đến kết luận cuộc chiến VN không cần kéo dài thêm nữa, các phe phái đã ý thức và sửa soạn cho cuộc chiến tranh tuyên truyền, văn hóa.

Nếu không là một giải pháp kết thúc chiến cuộc, cuộc bầu cử Quốc hội tháng 8 bắt buộc phải đối diện với cuộc chạy đua hòa bình. Bỏ ra ngoài những tương quan lực lượng, tâm nguyện của đại đa số dân tộc VN là Hòa Bình, và dù có mất tin tưởng vào bầu cử, thực tế những dân biểu tương lai phải là những người xứng đáng đại diện cho lập trường dân tộc giữa những âm mưu quốc tế.

Quần chúng đã nhiều lần bị phỉnh gạt, nhưng giai đoạn sắp tới không thể còn là giai đoạn thuận tiện cho những thành phần bất hảo mị dân. Người dân bình thường ngu ngơ và dễ bị gạt gẫm nhưng đến lúc họ không thể còn bị gạt gẫm thêm — vì lịch sử còn có những trang lịch sử hào hùng — Dân tộc VN có lẽ vẫn còn những anh thư hào kiệt.

V.T.N

Sự đổ vỡ của cơ cấu xã hội văn hóa tây phương

HIPPIES - CUỘC HÀNH TRÌNH VỀ ĐÔNG PHƯƠNG

Sự khủng hoảng của xã hội Tây phương

Giữa 1 thành phố như Newyork, một thành phố tiêu biểu nhất cho xã hội kỹ nghệ Tây phương, con người như bị thấy ra giữa một nhà máy khổng lồ. Những đại lộ không cây, những giòng người vội vã. Những dãy nhà chọc trời. Con người bị hòa nhập làm một với xã hội hoặc sẽ bị xã hội đẩy ra ngoài: thất nghiệp và tự tử...

Có một hệ số đồng biến giữa sự phát triển giàu có của thành thị với con số tự tử. Từ đầu thế kỷ nhà xã hội học Durkheim đã quan sát cho thấy loại quyền sinh phi hình (amorphisme) hoặc phi tắc (anomie) là loại quyền sinh phát nguyên từ xã hội kỹ nghệ máy móc hiện đại và là nguyên nhân chính của vấn đề tự tử.

Những quốc gia có sự bảo đảm an lạc (welfare) và mức sống cao nhất là những quốc gia có tỷ số tự

tử lớn nhất. Thụy Điển là 1 thiên đường hạ giới, nơi hành hương của những người thờ chủ nghĩa khoái lạc nhưng lại là một quốc gia có con số tự tử cao nhất. Nhật bản song song với mức độ phát triển kinh tế xã hội thì tỉ lệ người tự tử cũng tiến đến bậc nhất thế giới.

Những nhà xã hội học đã khám phá thấy rằng người ta tự tử vì mệnh lệnh xã hội, ý thức đoàn thể xâm chiếm ý thức cá nhân như những đoàn phi công cảm tử Kami-kaze của Nhật, người đàn bà chết theo chồng Suttee ở Ấn độ chỉ là một thiểu số, thật tế loại tự tử vì mình (vị kỷ), vì những thất bại khó khăn, nghèo túng rất ít, càng trong những tình trạng khó khăn, nghèo túng trong một tình thế chiến tranh... người ta càng muốn sống là khác. Vì thế động lực chính, số người tự tử nhiều vì lý do khác, đó là sự khiếm khuyết những liên hệ mật thiết ràng buộc cá nhân với xã hội, lý do

của loại quyền sinh phi tắc (anomie) của xã hội kỹ nghệ,

Trong một xã hội kỹ nghệ phát triển cùng cực như HK, người ta sống vội vã, hùng hục làm việc và hùng hục giải trí, người ta sống cùng xã hội cho xã hội, làm việc tập thể và giải trí tập thể. Cuộc sống giam mình giữa tường gạch, máy móc, con người cá nhân không còn, con người không còn bị truyền thống giam giữ. Tất cả xã hội sống như trong thế vận hội nhanh hơn, mạnh hơn và lớn hơn. Tất cả chỉ còn máy và máy, từ chiếc cầu thang máy đưa về phòng đến chiếc máy hát và những bài Electronic music, con người không còn là mình, nó bị cắt lia với trời cao, biển rộng núi rừng và cây cỏ, con người bơ phờ và cô độc không cùng giữa một xã hội đông đảo náo nhiệt không cùng. Không có thời giờ cho người ta tâm sự với nhau sống thật với mình, con người của xã hội kỹ thuật là con người không

còn nội tâm, sống một cuộc sống bị động và đồng loạt trong cùng những khuôn mẫu xã hội. Chấp nhận như vậy hay là tự tử. On the crazy world be crazy if you don't want crazy.

Từ Beat Generation đến Hippy

Những hiện tượng Beat, Beatnik tiền thân của Hippy khởi từ sau chiến tranh, là những phản ứng đối với đời sống máy móc của xã hội kỹ nghệ

Những Beatnik chính cống là những thiên thần Nghệ thuật, họ là những nhạc sĩ, thi sĩ, văn sĩ, họa sĩ sống với nhau ở những làng nghệ sĩ Saint Germain des Prés ở Paris, Greenwich village ở Newyork. Họ sống tự do phóng đãng như những con hải âu trắng, sống thân ái tràn trề mê say Schopenhauer, Nietzsche. Những người đầu tiên phản kháng đời sống nóng cạn của Tây phương, tiên tri «những xa mạc lan dần». Những tác phẩm thơ mộng về Đông phương của Hermann Hesse là sách gối đầu giường của họ.

Đó là thế hệ Beat (Beat generation) đã sản sinh ra những J. D Salinger với những tác phẩm vĩ đại của thời đại Franny and Zooey, The Catcher in the Rye... Những tác phẩm tràn trề nhân tính, những trái bom đầy hoa lá, trời xanh mây trắng núi rừng xuống những thành phố gạch sắt «cấm xe chạy chậm»

Những Beatnik là những nghệ sĩ triết gia yêu mến con người, tình yêu và thiên nhiên. Họ là đệ tử của Thiền tông, Yoga. Những sách Phật giáo Thiền tông của Suzuki với họ là những thánh kinh mới. Họ im lặng, tập quán tuồng và trở về những gì đơn giản thơ mộng thánh thiện của những hiền triết Đông phương.

Những Beatnik sống tràn trề như một ốc đảo thần tiên giữa một xã hội máy. Họ nghèo nàn nhưng chấp nhận bằng một đời sống phong phú và sung túc nghệ thuật. Với giới trẻ Tây phương Beat generation là những anh hùng, thần tượng mới, cảnh cáo và tranh đấu cho xã hội mới, một xã hội con người thay đổi cho xã hội máy móc phi nhân của đời sống kỹ thuật hiện tại.

Rồi phong trào hippy được tiếp nối một cách đồng loạt ở 1 số Những hippy chính là những người lên án xã hội lên án văn minh vật chất và kỹ thuật tư bản. Họ từ bỏ học đường, gia đình và xã hội tìm đến với nhau, sống thanh thoi giữa thiên nhiên, âm nhạc, gạt bỏ ra ngoài tất cả những ràng buộc, những định chế phiền toái, không vẽ mặt, không mặc những quần áo đồng phục đit giả không sử dụng những tiện nghi kỹ thuật ăn vừa đủ no và sống hết mình sống mãnh liệt của cuộc sống cá nhân và tự do

Thời đại khủng hoảng đã được Nietzsche tiên tri đã càng ngày càng sa vào cơn trống rỗng kinh hoàng, cả sự nghiệp triết lý của J.P. Satre chỉ là sự khoáng trương ý nghĩa của sự phi lý chân chương hư vô. Nói như triết gia K. Jaspers thì mỗi thời đại có một ý thức thức lịch sử, thời trước với nhân loại là khám phá địa cầu và ngày nay là ý thức khủng hoảng.

Những hippies là những người nhạy cảm nhất, họ tiêu biểu, cho tiềm thức sâu xa nhất của Tây phương đối mặt với xã hội hiện tại như là một cái thủng, một phần tình cần thiết. Vì là một phản ứng tiêu biểu cho cái Archetype Tây phương, hiện tượng Hippy đã trở thành những phong trào cuồng nhiệt. Từ những trại khóa thân đến những cuộc «nổi loạn» của các sinh viên đại học, phong trào Hippies như những trái nổ dây chuyền tố cáo sự khủng hoảng toàn triệt của tinh thần Tây phương. Sự khủng hoảng không còn đầy tính chất triết học của Heidegger mà đã trở nên hành động và tâm lý.

Con người sống trong xã hội kỹ thuật máy móc là bị đưa vào guồng máy khổng lồ, thân phận con người như một chiếc đinh ốc vô danh, cái chết cái sống của nó vô lý như sự hiện diện của nó. Trong một xã hội tư bản dư thừa, tất cả những gì là cá tính là cá nhân độc đáo đã bị bóp chết, con người thực tế là những công cụ vô danh của những công ty tư bản khổng lồ, của những sản phẩm đồng loạt. Hippy chính là phản ứng của lương tâm con người giữa những băng hoại diệt vong của tự do, cá tính và ý sống.

VŨ THẾ NGỌC

Sự sa đoạ của Hippi và «Hippies Việt Nam»

Càng lúc Hippy càng xâm nhập vào đời sống bị động của xã hội máy. Những mái tóc dài, những âm thanh đơn giản của chiếc guitare chinh phục thế giới... Nhưng hippy cũng đã rơi vào sa đoạ của đám đông (đám đông bao giờ cũng chỉ là những đám đông!). Lối sống (the way of life) hippy tràn trề tình thần đã trở thành những mode, tình yêu mộng tưởng, thiên nhiên và chân lý trở thành những à la mode rẻ tiền của đời sống nóng cạn, lệ thuộc kỹ thuật của những con buôn nghệ thuật và thương mại. Trong một ngày mùa thu, những hippies cuối cùng đã tụ họp về San Fransisco chôn chiếc quan tài đầy hoa tượng trưng cho Đời sống Hippy.

Nhưng «hippy» lại đã trở lại chinh phục Hoa Kỳ và thế giới, danh từ Hippy được khoáng trương và đặc thù với hình thức. Những âm thanh hoang vu của Bob Dylan, Joan Baez kêu gọi lại cả một cuộc hành trình Viễn Tây xa xưa của Hoa Kỳ. Những âm thanh man dại khẩn cầu của Beatles... đã được tràn ngập bởi cả một phong trào thời thượng với sự hỗ trợ của đời sống thương mại và kỹ thuật.

Những bộ quần áo đơn giản, rẻ tiền hoặc đi xin, rách rưới và cũ kỹ đã không còn, để thay thế bằng những loại đồng phục đắt giá, bằng những hàng vải danh tiếng. Những hoa lá thiên nhiên không còn mà được thay bằng những chiếc hoa nhân tạo bán sẵn. Đời sống đơn giản, thánh thiện và suy tư không còn, những sáng khoái tinh thần của Zen của Yoga đã bị thay bằng Marijuana, LDS (và mới đây STP) những dược liệu kỹ thuật, giúp người ta xuất thần dễ dàng.

Và những căn bã đó tràn tới VN. Khởi đầu là những phần dư ăn, dư

thị giờ của những thành phố lớn. Không là những khắc khoải, những bất mãn với đời sống thụ động máy móc mà chỉ là thuần với nếp sống gần gũi Tây phương, học trường Tây mà phim ảnh, gia đình giàu có quen với lối sống Tây phương v.v. họ hấp thụ một cách vô ý thức và thụ động.

Trước phong trào hippy, những thành phần trẻ ở đô thị với những phương tiện tài chính và thời gian cộng với sự lơ là của giới cha mẹ còn bận bịu buôn bán, áp phe giải trí, đã là những thành phần nặng tính thần hưởng thụ và vô trách nhiệm. Nhất là trong xã hội VN hiện đại, một xã hội đã được nhận định mô tả như 1 xã hội băng hoại sa đọa, một mặt những định chế cổ truyền không còn thích ứng để khuôn mẫu hóa cá nhân trong một thế giới ngày càng thu nhỏ và đang chuyển động thật lẹ. Mặt khác VN đang ở trong một cuộc chiến tranh đang diễn 25 năm đã tạo nên một xã hội chiến tranh với những sản phẩm của nó.

«Hippies VN» chỉ là một phó sản một quái thai của một xã hội băng hoại, khởi từ một xã hội không gốc rễ và vô trách nhiệm. Chính trị với ý nghĩa cao quý của nó đã trở thành những phương tiện kinh doanh, tư lợi của chánh khách đầu cơ. Tôn giáo được coi là nền móng lớn nhất ngày nay cũng bị phá sản (cf. Camus, Declin de L'occident) gia đình cũng bị khủng hoảng bởi xã hội và kinh tế, nhiệm vụ kiểm soát xã hội của gia đình giữa một đời sống đầy dục vọng khêu gợi, đã bại rã. Và chiến tranh, một nguyên nhân và cũng là một nạn nhân vĩ đại khiến người ta buông xuôi tất cả những gì là truyền thống là đạo đức là xây dựng để sống với vĩa, vị kỷ, sống cho trọn những khoái lạc trước khi buông xuôi đời sống một thân phận con người trong thời chiến giá trị còn thua những con vật.

Thực chất của đại đa số cái gọi là «hippies Việt Nam» chỉ là những thanh thiếu niên hư hỏng, sống ươn hèn bị động, hưởng thụ vô trách nhiệm. Những thành phần này là mode nhất là những thanh niên xuất thân từ những gia đình giàu có ở Đại đô thị dư thừa phương tiện và thiếu sự hướng

dẫn đường dẫn của gia đình học đường. Những thành phần còn lại còn chón nhất là những thanh thiếu niên thiếu may mắn hơn, một phần thực sự là nạn nhân chiến tranh, đó là những trẻ mồ côi, con cái những gia đình lao động thường thiếu học, bỏ học và nghèo túng, một mặt là nạn nhân của xã hội kim tiền một mặt không chịu đựng nổi những nhu cầu vật chất ngày càng gia tăng của xã hội kỹ thuật tư bản. Họ lao đầu vào những cuộc vui trác táng, đời sống với họ chỉ là thụ hưởng tối đa những phương tiện, trò chơi, khoái lạc của xã hội tân tiến. Sống bám vào những phương tiện tối tân nhất của kỹ thuật, không ý thức và hoàn toàn không tư tưởng, không bản thảo, không thao thức, sống ù lì thụ hưởng và thụ động.

Lối sống của họ, chính là những gì Hippies thật sự thù ghét và chối bỏ. Họ chính là những đứa con ngoan ngoãn nhất của xã hội kỹ nghệ và Hippies, thật sự là những đứa con hoang đang chối bỏ xã hội chối bỏ văn minh, chối bỏ kỹ thuật để sống kham khổ, đơn giản và thánh thiện nghệ thuật giữa thiên nhiên và nhân ái.

Hippy : Một hiện tượng tiền văn hóa

Nhưng dù sao hippies cũng đã là một phong trào trẻ xâm nhập vào đời sống thế giới. Hippies đã trở thành một hình thái sống dù xã hội chưa chấp nhận, dù ý nghĩa ban đầu đã bị hình thức hóa, người ta ít nhất cũng nhìn thấy ở nó một hình thức báo động

hay đúng hơn Hiện tượng Hippies là một phạm trù luận lý tri tuệ (categorioe logico intellectuelle) phản ứng lại sự xã hội hóa của cơ cấu xã hội kỹ thuật để cuối cùng là những đặc điểm văn hóa nào đó là kết quả của phản ứng đó. Như từ tâm phân học đến tâm lý hình thể (Gestaltpsychologie) đã cho thấy hiện tượng hippies là một hình thức tiền văn hóa.

Trở lại lịch sử ta đã thấy đề phản ứng lại lý thuyết cứng nhắc của Khổng học, cái học một chiều của Lý Tư, Đồng Trọng Thư và cũng là hậu quả của cuộc chiến tranh dai dẳng gần 400 năm từ đầu thế kỷ thứ 3 đến đầu thế kỷ thứ 7 là phong trào văn học Huyền Đàm với Trúc Lâm thất tử. Có thể coi đó là những ông tổ hippies không sai, kẻ say sưa như Lưu Linh suốt đời phóng túng, kẻ như Nguyễn Tịch coi quân tử của thiên hạ như rận trong quần. Họ cũng giống nhau ở chỗ cùng khinh đời ngạo vật, không tin tưởng ở xã hội cổ tục và truyền thống, ly khai với thực tế tìm ảo mộng và sống giữa thiên nhiên xa lánh xã hội. Họ cũng dùng ma túy, đó là những liều thuốc trường sinh bất tử để hậu quả phác tác thành ghê rợn và cũng vì thế họ cũng tràn trề (Nền Hành trần trường đánh trống nhạc mạ Tào Tháo và cả tụng cái thân không chân thật và cao quý của cha mẹ vốn sinh ra...) sống thân ái với nhau trong rừng Trúc Lâm (một Nudism camp).

Tác phẩm văn nghệ của phong trào Huyền Đàm cũng là những tác phẩm siêu thực và biểu tượng đầy những âm thanh và hình ảnh ghê rợn khủng khiếp trái đất vỡ tung, trời nứt mưa lửa v.v không kém những âm thanh quái đản của âm nhạc điện tử hiện tại. Họ lên án những giả dối ước lệ nông cạn của xã hội và văn hóa tàn rụi nhưng mà để những thế kỷ sau có một nền văn hóa thành tựu vĩ đại. Không ai có thể chối cãi cái phong thái vĩ đại của văn nghệ kéo dài nhiều thế kỷ của đời Đường là một thành quả trực tiếp của văn nghệ Lục triều và gián tiếp của phong trào Huyền Đàm.

Vì vậy không thể tiêu cực mà cho hiện tượng hippy là một hiện

tượng nhất thời và cũng không thể tích cực mà cho đó là một hình thái sa đọa xã hội vì trong giòng tiến hóa hiện nay hippy không là chúng cuộc cứu cánh mà chỉ là một hiện tượng giao thoa khởi từ sự phản ứng tất nhiên đối với cơ cấu xã hội văn hóa Tây phương, tiền đoán một thời kỳ phục hưng mới

Nhưng viễn điểm của thời kỳ phục hưng mới đó là gì. Trong những cuộc hành trình của Hippies Tây phương về phương Đông họ đã tìm đến Hy mã Lạp Sơn, cái nôi của nhân loại. Trên đường hành hương họ đã đối khát, bỏ dở, đến được và trở về họ thất bại hay thành công điều đó không cần thiết, họ tìm thấy gì? điều đó không cần thiết. Nhưng họ đã tìm về Đồng phương, từ Yoga đến Thiền Định từ Đạo Đức Kinh đến Thiền Tông, từ Beat generation xưa kia đến những đoàn Guru hiện nay. Tôn giáo đến từ phương Đông, họ xem Đông Phương là những gì giải quyết cho họ những thao thức đi tìm ý nghĩa của cuộc sống, những gì kết hợp họ với xã hội với trái đất với con người. Trên một phương diện khác Đông phương sẽ giải quyết được những Khủng hoảng toàn diện triết lý, xã hội cho Tây phương.

Phải chăng viễn điểm đó là cái Synthese Đông Tây mà nhân loại chờ đợi suốt nhiều thế kỷ. Vì hiện tại dù thế giới đang thu nhỏ và có làm thành một văn chỉ là vấn đề bề mặt, và trên phương diện bề mặt đó cuộc chiến tranh VN như là một hậu quả của những thế lực hệ muốn thôn tóm thế giới làm một như Erich Fromm đã lên án (the Revolution op Hope) Vì trên bề mặt thì chỉ thấy toàn những người Tây phương, dù họ đa vàng sinh ở Lào, ở Trung Hoa, ở Việt Nam... đó là những người sống bị động trong guồng máy xã hội khổng lồ, những lối sống mà hippies lên án và khinh bỉ. Và những người Đông phương ở đô thị thuộc giới trí thức lãnh đạo chỉ là những người do Tây phương đào tạo, những đứa con ngoan của văn hóa Tây phương. Những người mà Lương Khải Siêu gọi là những kẻ «càng nổi nhiều người ta càng không hiểu và chính họ cũng không biết gì hết». vì kết quả ưu thắng và thống nhất thế

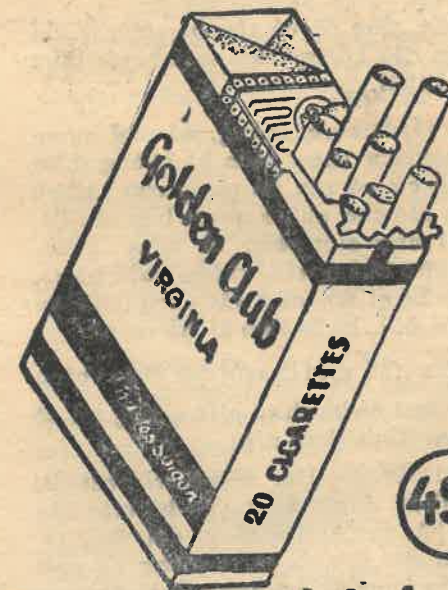
giới của khoa học kỹ thuật chỉ có thể như vậy và mẫu người đơn giản, yêu thiên nhiên, sống chất phác kham khổ, không là n... lệ cho sản phẩm phương tiện kỹ thuật... của phong trào hippies đó chính là những nông dân chất phác cùng khắp ở làng quê VN, ở làng quê Đông phương, sống bình thân vô dục dù chiến tranh dù nghèo đói.

Với sự khủng hoảng, phá sản ngày càng trọng đại từ những tổ cáo của Henry Miller về tình trạng hư vô và sa mạc của xã hội

liều bều như Hoa Kỳ đến những lý thuyết chính trị của Herbert Marcuse, một triết gia xã hội học người chỉ đạo cho các phong trào trẻ Âu Mỹ từ khủng hoảng Đại học đến phong trào đòi Hòa Bình, cả xã hội Âu Mỹ đang chuyển mình mà tiên phong là phong trào hippies. Và trong khi đó các lực lượng quốc tế, ý hệ, truyền thống, tôn giáo... đang tự thành chiến tranh VN. Phải chăng giải quyết chiến tranh VN sẽ giải quyết được những vấn đề trọng đại của lịch sử nhân loại?

V.T.N

Golden Club
VIRGINIE

49*

Thuốc thơm hảo hạng

Dùng toàn thuốc lá thơm thượng hảo hạng
Vir inie chế ra : Ngon, Thơm, Dịu...

— Chắc chắn rằng sẽ có tên bà, nhưng chỉ có tên là bà đến đây hỗ trợ cho cuộc tuyệt thực của sinh viên mà thôi.

Bà Bá Đạo lấy làm vui mừng, bà chỉ mong có thể, họ không thêm chụp hình bà không thêm phỏng vấn bà thì cứ có tên bà trong cuộc tranh đấu là đủ rồi, bà cần cho chính quyền biết tên bà, nhắc nhở đến bà như một phần tử nguy hiểm, biểu đấu nhà nước không rét, không mời bà ra, tham chánh, một bộ gì đó, như vậy cũng khá đủ huênh hoang với đời. Bà Bá Đạo hí hả ra mặt :

— Được như thế mới là ngồi bút chân chính

— Nhưng thưa bà bà chưa biết chúng tôi sẽ nhắc đến bà dưới hình thức nào.

— À cái đó bất cần, làm chính trị phải lì, một nhân vật thời danh đã tuyên bố một câu đáng đồng tiền bát gạo, tôi chống đối ông ta, nhưng riêng câu nói này tôi có thuê thợ kẻ chữ viết thật đẹp lộng khung kiếng sơn son thiếp vàng treo ở nhà, và tôi đã làm người theo sát câu châm ngôn đó nhất. Nhà báo chửi tôi nhiều, nhiều người chửi tôi, nhưng tất lòng đá vàng của tôi vẫn còn nguyên vẹn, không một sự chửi bới nào làm tôi nản lòng.

— Thưa bà cái mặt bà hân dầy lắm.

— Cũng không dầy gì lắm nhưng cũng đủ xài.

Anh chàng phóng viên mím cười :

— Thưa bà như vậy chúng tôi chịu thua bà rồi.

Bà Bá Đạo thừa thắng xông lên :

— Nhiều người đã chịu thua tôi chứ không phải chỉ riêng các ông nhà báo.

— Thưa bà chồng bà chịu thua bà là cái chết.

— Đúng vậy, chồng tôi đối với tôi luôn luôn là vâng lời, vì ông vâng lời như vậy không bao giờ ông thiệt thòi gì, nếu tôi tranh đấu làm chính trị thành công chắc chắn chồng tôi cũng có phần nhờ.

— Thật phúc đức cho ông nhà.

— Cảm ơn ông đã quá khen.

Người phóng viên chợt nhớ ra :

— Thưa bà sau vụ tuyệt thực này bà có chương trình gì hoạt động nữa không ?

— Chương trình hoạt động hả, quá nhiều, tôi không thể phân thân để hoạt động cùng trong một lúc, nhưng ông cứ hiểu rằng chương trình quá nhiều.

— Bà định tuyệt thực với sinh viên bao nhiêu tiếng đồng hồ.

— Tuyệt thực càng nhiều càng tốt, nhưng SV có lẽ cũng cần tuyệt thực lâu, tôi đến đây tham gia với anh em để hỗ trợ cho tinh thần anh em thôi, có lẽ năm phút nửa tôi tuyên bố chấm dứt cuộc tuyệt thực của tôi.

— Chỉ năm phút nửa thôi sao ?

truyện dài
Nguyễn Thụy Long

BÁ
ĐẠO

— Vâng chỉ năm phút nửa vì tôi mắc có hẹn.
— Thưa bà chắc cũng một vụ tranh đấu.
— Đúng vậy, tôi có hẹn với các tay.
— À ra vậy.
— Nếu ông cần sự giúp đỡ của tôi để vào phòng vấn thầy tôi sẽ giúp ông ?
Người phóng viên lười biếng lắc đầu :
— Tưởng ai, ông thầy đó chẳng có gì quan trọng...

Bà Bá Đạo bèn gồng mình lên cãi :

— Thầy Thích Bê Bối là một người rất giỏi giang, một người vua biết mặt chúa biết tên mà ông bảo là không quan trọng sao, cuộc tranh đấu nào thầy cũng dành phần lãnh đạo.

— Đối với chúng tôi thì nhân vật ấy vẫn là một nhân vật tầm thường.

— Tôi kết luận rằng những ông nhà báo là những người khó tính.

Bà Bá Đạo đứng dậy :

— Tôi tuyên bố chấm dứt cuộc tuyệt thực này. Những người sinh viên có mặt trong cuộc tuyệt thực, cũng như anh chủ tịch trong hội SV không ai có ý kiến nào về sự chấm dứt tuyệt thực của bà Bá Đạo còn bà đứng nhún nhún sinh viên nên có tinh thần hơn nữa. Anh chủ tịch SV lịch sự cảm ơn bà Bá Đạo :

— Xin cảm ơn lòng tốt của bà, nếu có rảnh tình thoảng bà tới tuyệt thực với chúng tôi cho vui, và mong rằng lần sau bà sẽ nâng cao tỉ số giờ tuyệt thực với chúng tôi.

— Tôi bận lắm, nhưng sẽ cố gắng tới với anh em, đất nước đau thương của chúng ta cần nhiều người có tinh thần, càng nhiều người càng tốt.

— Vâng, thưa bà cũng cần và đôi khi cũng chẳng cần, đất nước chúng ta cần những người có tinh thần thật sự chứ không phải là thứ tinh thần phá thối.

Bà Bá Đạo biết anh sinh viên nói móc mình, nhưng bà lơ đi. Bà ra cửa, bà sung sướng vì thấy một phóng viên mang máy hình ra bấm đến tách một cái. Nhưng khi bà nhảy lên xe lam ngồi bà mới ngán người ra suy nghĩ :

Không biết thằng cha phóng viên đó chụp hình mình mấy có phim hay không, bà từng được phóng viên chụp hình nhiều lần, nhưng chưa lần nào hình ảnh bà được đăng báo. Khi bà hỏi người phóng viên nhiếp ảnh đã chụp hình cho bà hẳn nhảm nhí trả lời :

— Hôm đó tôi có chụp hình bà, nhưng quên mất, tôi không biết rằng máy đã hết phim.

Bà Bá Đạo đành tiu nghỉu như mèo cụt tai.

oOo

Thượng tọa Thích Bê Bối đang ngồi đánh cờ với nữ Phật tử trong phòng riêng thì một chú sa di chạy vào báo :

— Bạch thầy có bà Bá Đạo đến thăm thầy;

Thượng tọa Thích Bê Bối cau mặt, lấy cái kính râm ra khỏi mắt, đôi mắt thầy lé, thầy nhìn chú sa di mà như đắm đắm nhìn vào ngực nữ Phật tử :

— Tại sao chú lại nói tôi có nhà.

— Dạ bạch thầy, bà Bá Đạo có nói rằng thầy có hẹn bà tới đây vào giờ này.

— Thầy có hẹn thật sao ?

— Thưa thầy con không nhớ.

Thượng tọa Thích Bê Bối vỗ vỗ vào cái trán bóng láng :

— Phiền thật, cái con mẹ này cứ theo mình hoài...

Thầy ngược lên, phất tay áo cà sa ra hiệu :

— Thôi được cho bà ta vào.

Chú sa di lui ra, thượng tọa Thích Bê Bối đưa tay nhéo lên đuôi người nữ Phật tử một cái :

— Thầy mới có đôi con có một cái nhéo thôi đấy nhé, con con nợ thầy bảy cái nữa, đánh cờ ăn nhéo như vậy con chỉ thiệt thôi.

Cô nữ Phật tử xuýt xoa kêu úi da, con hông thêm chơi với thầy nữa đâu. Thượng tọa Thích Bê Bối cười khàn khàn :

— Con mà không chơi với thầy nữa thầy sẽ đến tận nhà đòi cho mà coi.

Cô nữ Phật tử đứng dậy :

— Bây giờ thầy có khách thì con về nhà.

— Ấy con đừng có về, con vào phòng riêng của thầy nằm nghỉ, lát nữa thầy nói chuyện xong con lại ra đây đánh cờ với thầy,

Cô bé phụng phịu :

— Thầy kỳ quá à, lần nào con đến chơi thầy cũng bắt con ở lại, làm cho ba con mắng con.

— Ba con mắng con làm sao ?

— Ba mắng rằng thoát cái con chạy lên chùa, không biết trên chùa cho ăn vàng ăn bạc gì mà con ham như thế.

— Con bảo ba con đừng khó tính, ba con khó tính quá phải tội biết không, được đề hôm nào thầy sẽ tới nhà con chơi, nói chuyện cho ba con nghe lẽ phải trái, ba con cần có tinh thần Phật tử...

Cô bé đầu miệng ra, cô ta ra mở tủ lạnh lấy trái táo cho vào miệng nhai rau rầu rồi lè phè vào phòng riêng của thượng tọa Thích Bê Bối, vừa lúc đó bà Bá Đạo cũng vừa tới cửa :

— Kính lạy thầy ạ.

Bà Bá Đạo quì mọp người xuống lạy, thượng tọa Thích Bê Bối ra hiệu cho bà Bá Đạo đứng dậy,

— Đề từ đứng dậy đi có chuyện gì đó ?

Bà Bá Đạo tiến vào ngồi trước mặt thầy :

— Bạch thầy trước là tôi thăm thầy sau là con tới hỏi ý kiến thầy...

(CÒN NỮA)

To be or not to be ?

Khi phiên tòa xử hippy khai mạc ông Đạo Cấy mới ngã ngửa vì các nhân chứng nêu lên nghi vấn «có hippy hay không có hippy VN». Ngay một người tự xác nhận mình là một hippy thứ chánh hiệu như SV Trần Nhật Tinh cũng phải đứng lên tự hỏi như một nhân vật của Shakespear : «Có ta hay không có ta ? vấn đề là như vậy !»

Có lẽ câu hỏi muôn thuở này chưa ai trả lời được nên Trần Nhật Tinh đã kết luận rằng Hippie là một danh từ không có định nghĩa.

Ông Đạo Cấy lỡ mang tiếng là người chống hippy đến quá khích cũng phải công nhận rằng hippy Trần Nhật Tinh là một chàng thanh niên đáng mến và đáng trọng. Ông Đạo đã tình cờ gặp Tinh trong những công tác xã hội từ các năm 1965 tới 1967. Lúc đó Tinh mới là một học sinh ban Triết ở trung học Phan thành Giản Cần Thơ và tham gia vào phong trào Học Đường Phục Vụ Xã Hội, cùng với ông Đạo vẫn coi như anh em. Qua những trại công tác Cần Thơ, Cái Bè, Thủ Đức... Tinh là một người phục vụ hết mình và tinh thần rất trầm tĩnh, ôn hòa.

Sau mấy năm xa cách không ngờ anh em lại gặp nhau trong phiên tòa này, và nhân chứng Trần Nhật Tinh được tòa mời đến biện hộ, sau cùng đã tự nhận mình làm bị cáo ; còn ông Đạo thì đóng vai công tố xin tòa lên án tử hình bị cáo !

Thật là định mệnh, giống hệt trong một vở kịch Kim Cương, có thể làm chảy cả thúng nước mắt của quý bà quý cô được. May một điều là phiên tòa đã kết thúc rất có hậu, và ông biện lý với bị cáo sau đó còn hỏi địa chỉ nhau để tới thăm !

Ông Đạo công nhận thành thật rằng hippy Tinh là một người đáng hoàng, thẳng thắn, một người có phẩm giá đáng trọng. Nhưng dù công nhận như vậy ông Đạo vẫn tự hỏi : «Nếu phong trào hippy cứ lan tràn, bành trướng, nếu bao nhiêu thanh niên VN đều thành hippy hết, dù là hippy chánh hiệu chẳng nữa, thì tương lai xứ sở sẽ ra sao ? Đó là chưa kể các thứ phos sản của hippy và giả mạo hippy sẽ còn gây ra bao nhiêu tệ đoạn khác. Về mặt cá nhân thì chính ông Đạo cũng mong trở thành hippy, cũng muốn sống như hippy là lối sống gần với đạo nhất. Nhưng khi nghĩ tới xã hội, trách nhiệm liên đới với những người khác trong xã hội thì ta có quyền chọn lựa như vậy không ?»

Âm mưu

Có người hỏi việc lập phiên tòa xử hippy này có âm mưu chánh trị nào không ? Có nhắm vào Đại hội nhạc trẻ ngoài trời tổ chức vào cuối tháng 5 này để lấy tiền giúp các cô nhi quả phụ tử sĩ không ?

Câu hỏi đó chứng tỏ việc gì của chúng ta cũng bị chánh trị hóa hết, và chúng ta biết cũng không thể tránh được.

Vậy xin trả lời một lần cho xong. Việc ông Đạo viết bài chống lại sự khuyến khích phong trào hippy, sự bành trướng phong trào hippy, là một ý định

ÔNG ĐẠO CẤY

tự nhiên, chẳng có mưu đồ chi hết và cũng chẳng định phá đám ai, chẳng có ai xúi bẩy hết.

Chẳng qua ở nước ta lâu nay người ta không tin tưởng ở lương tâm cá nhân nữa nên động thấy việc chi cũng cứ cho là âm mưu với lại thủ đoạn chính trị. Riêng ông Đạo chỉ biết tin tưởng ở lương tâm của mình và nếu bây giờ các em hippy có đến đòi ăn thịt thì ông Đạo cũng tiếp tục chủ trương là đòi vẫn chống việc khuyến khích phong trào hippy.

Nếu có một âm mưu trong phiên tòa xử hippy vừa rồi, thì âm mưu đó cốt nhắm vào ông Đạo quận nhĩ. Cách đây 3 tuần, tòa báo Đồi tổ chức thảo luận giữa các SV thì các ô. Có đảng đảng sát khí tới đòi tham dự. Sau đó báo Đồi đã kích các ô. Có quá xá, đến nỗi số báo 82 vừa bị Bộ Thông tin đề nghị tịch thu các ông có đã hành sự mau lẹ tới tòa báo tóm gọn tất cả các số báo chừa kịp gói !

Kỳ này báo Đồi tổ chức cả một phiên tòa xử hippy. Âm mưu của tòa báo là nếu cảnh sát còn đến phá thì sẽ biến phiên tòa xử hippy thành phiên tòa xử cảnh sát về tội nhục mạ... thăm phán.

Đúng như lời Đầu Gối viết 2 tuần trước, vì có cảnh sát nằm vùng trong tòa báo. nên vào phiên tòa thứ ba tuần qua, chẳng có ông cảnh sát nào mặc mưu thô chân bước tới !

Hippy Mỹ

Tòa án Đồi xử hippy vừa bế mạc thì ông Đạo Cấy được tiếp một nhân chứng, đến để trình bày về hippy Mỹ. Nhân chứng là cậu Gregory Talovich một sinh viên Mỹ đang sang nghỉ hè ở VN.

Sau đây là 1 số ý kiến của nhân chứng Greg :

Nếu có một hippy Việt nam sang đất Mỹ và gặp một nhóm các hippy Mỹ thì chàng sẽ khiến họ buồn cười lắm.

Y phục và thái độ của hippy V.N trái ngược hẳn với hippy Mỹ.

Người hippy Mỹ không thích làm phiền ai hết và coi nhẹ tiền bạc. Có hai loại hippy khác nhau, ta có thể phân biệt căn cứ vào quan niệm của họ về y phục. Y phục có thể dùng để trang sức, hoặc để tiện dụng.

Những hạng hippies mặc quần áo cốt để trang sức (thường họ tự làm lấy) thì thường quan tâm đến sự chú ý của các hippies khác đối với họ. Họ cư xử phù hợp với các tiêu chuẩn hippy như: dùng ma túy, theo các trào lưu chánh trị đang thịnh hành vào văn, làm thế cốt để giữ đúng tư cách hippy của họ.

Còn loại hippy thứ hai mặc quần áo cốt để tiện dụng, họ không quan tâm đến dư luận bên ngoài. Họ không thấy cần dùng ma túy hay chạy theo trào lưu của các hippy khác. Họ sống theo lối sống của họ. Quần áo của họ thường thô sơ không cần đẹp để vì họ hay làm các công việc tay chân.

Bọn hippy thứ hai này không quan tâm đến chuyện người khác nghĩ gì về họ. Tư tưởng của họ cởi mở, dễ dàng thay đổi.

Đại đa số các hippy đều chống lại các giá trị cổ truyền của xã hội Mỹ. Họ không thích có xe bụi, có việc làm kiếm nhiều tiền v.v. Lý tưởng của họ là làm thế nào để sống hạnh phúc, vậy thôi.

Đoàn kết sau lưng Phạm kim Ngọc

Ông Tổng Trưởng Kinh Tế sắp lên đường sang Hoa Kỳ với một trách nhiệm vô cùng trọng đại, đó là trách nhiệm xin viện trợ. Đối với nước khác thì không biết sao, nhưng đối với nước ta thì sự mạng đi xin viện trợ là sự mạng cứu quốc. Vì vậy trước khi ông Phạm kim Ngọc lên đường, bản đạo cần cất tiếng hoan hô ông Kim Ngọc và chúc ông mau đào thành công.

Sở dĩ bản đạo phải hoan hô ông Ngọc, là mục đích hỗ trợ tinh thần cho cuộc công du cứu quốc này. Ít nhất cũng để cho công chúng Hoa Kỳ, các DB và NS Hoa Kỳ, bộ ngoại giao Hoa Kỳ và chính Tổng Thống Hoa Kỳ biết rằng toàn dân đoàn kết sau lưng ông Phạm kim Ngọc để giúp ông hoàn thành sứ mạng cứu quốc này. Lâu nay người Mỹ vẫn có cảm tưởng rằng dân VN chia rẽ, kinh chống nhau dữ dội. Nay phải chứng tỏ cho họ biết rằng người VN đã có tinh thần đoàn kết cao độ, khi thế đoàn kết dùng mạnh, ít nhất cũng đoàn kết trong lúc toàn dân cùng tích cực đi đòi tay xin viện trợ !

Vậy trước khi ông Phạm kim Ngọc lên đường chúng ta cần phải tổ chức một cuộc tiễn đưa vô cùng trọng thể. Phải huy động hàng vạn dân chúng cho sẵn ở phi trường để hoan hô ông Ngọc, khích lệ tinh thần ông Ngọc, và vẫy tay phát cờ, trưng biểu ngữ để tiễn đưa ông.

Để thống nhất ý chí và hành động trong sự mạng đi an xin này toàn thể các bàn tay dơ lên hô khẩu hiệu và vẫy chào cần phải được ngửa ra theo thủ hiệu của giới cái bang.

Đoàn người đi biểu tình tiễn đưa phải được mặc đồng phục cái bang quần áo càng rách rưới dơ dáy càng tốt. Tốt nhất nên theo thói quen là mời giới công chức tham dự biểu tình vì đó là giới rách nhất. Đại biểu của đoàn người biểu tình phải là các dân cái bang chính hiệu đang hành nghề tại các đường Lê Lợi, Tự Do, toàn là tay lão luyện, lại quen xin tiền khách ngoại nhân.

Đại biểu của dân chúng sẽ đọc một bài diễn văn thật cảm động rồi tặng ông Phạm kim Ngọc một cái bị và một cái gậy, tượng trưng cho sự mạng cao cả của con người đi xin viện trợ !

Mách kẻ ông Phạm kim Ngọc

Khi ông Phạm kim Ngọc sang đất Mỹ để vận động xin viện trợ, tất nhiên nhà báo Mỹ sẽ xúm lấy ông để phỏng vấn. Ông Ngọc mà trả lời không trôi chảy thì khó lòng xin xỏ được giọt dollar nào. Cho nên ông Kim Ngọc phải trang bị một cái lưỡi Tò Tàn vĩ đại.

Ví dụ nhà báo Mèo sẽ hỏi ông :

— Nước Việt Nam chỉ vì chiến tranh mà trở nên nghèo khổ phải ngửa tay xin tiền xin gạo. Vậy tại sao VNCH cứ chủ chiến, không chịu huê ?

Câu trả lời rất dễ dàng, xin mách ô. Kim Ngọc :

— Trái lại, nước VNCH không chủ chiến mà là nước chủ hòa nhất thế giới. Có phong trào hòa bình nào chân chính bằng phong trào hippy ? Vậy thì nước Việt Nam Cộng Hòa đã phát triển phong trào hippy đến cực độ ! Có đủ loại, hippy dục, hippy cái, hippy có giấy phép và hợp lệ quân dịch cũng như hippy lạc loài, dân biểu cũng cho con đi làm hippy tổ chức bề hội đồng tại nhà theo chủ trương make love, not war ; có ông cựu tổng trưởng cũng cho con đi sinh hoạt hippy. Đó chẳng phải là tinh thần hòa bình chân chánh đang tung bừng nảy nở tại nước tôi ư ? Liệu Bắc Việt Cộng Sản có dám đưa ra phong trào hippy hóa toàn dân và toàn quân không ?

Câu hỏi 2 : Tại sao nước Việt Nam của các ông không chịu tự túc tự cường cứ ngửa tay ăn xin hoài ?

Trả lời : Trái lại. Nước tôi đang tự túc tự cường thấy mẹ. Khẩu hiệu tự túc tự cường được treo đầy đường phố. Nếu không có tinh thần tự túc tự cường thì ai lại treo nhiều khẩu hiệu như vậy ? Không những đã tự túc rồi, chúng tôi còn giúp đỡ các nước bạn là khác, thí dụ như chúng tôi nhập cảng gạo để hỗ trợ nền kinh tế Thái Lan và nông nghiệp Mỹ, nhập cảng xe gắn máy để yểm trợ cho nền kỹ nghệ Nhật Bản. Ít bằng cơ của tinh thần tự túc là mỗi gia đình VN đều có phương tiện di chuyển riêng đến nội thành phố 3 triệu dân mà không cần một hệ thống chuyên chở công cộng chẳng phải là tự túc ư ?

Các trẻ em ở thủ đô nước tôi cũng đầy tinh thần tự túc, chúng kiểm ăn lấy hết khỏi cần bố mẹ nuôi. Đưa đánh giầy, đưa móc túi, đưa đi ăn mày. Nhưng đều kiểm dư tiền mua thuốc lá hút, có thể hút cả cần sa nữa! Không cần cha mẹ nuôi, không cần vô trường học, đó chẳng phải là nêu cao tinh thần tự túc đó ư? Chính vì tinh thần tự túc quá cao nên trẻ em đã lìa bỏ gia đình đi bụi đời rất sớm. với khẩu hiệu «làm lấy mà ăn chớ không nhờ bố mẹ» chính vì vậy mà phong trào hippy của nước tôi mạnh mẽ nhất thế giới, đó chính là một phong trào cứu quốc vậy!

Hỏi Bàn

Trong tuần qua xảy ra vụ trường trung học Nguyễn bá Tông. Đó là một trường tư thục do các linh mục làm chủ nhân và trông nom, nhưng không thuộc hệ thống trường La San của các sư huynh công giáo.

Hai biển cổ làm sôi nổi dư luận: Một là sang năm trường Nguyễn bá Tông không nhận nam sinh mà chỉ nhận nữ sinh. Mấy ngàn nam sinh của trường được khuyên chạy sang Gia Định học. Tất cả các phụ huynh học sinh không được thông báo trước về sự thay đổi này, nên rất phẫn nộ.

Thứ hai, là ban giám đốc trường sa thải một lúc 200 giáo chức.

Giáo chức và phụ huynh học sinh nổi giận phản đối các linh mục. Nhưng Ông Đạo Cấy thấu hiểu lý do tại sao các linh mục lại hành động như vậy. Vì người ta vẫn coi các linh mục là cha. Mà hành động sa thải giáo chức, bỏ rơi nam học sinh chẳng qua chỉ là một cử chỉ «chơi» cha người ta. Theo định nghĩa, làm cha thì có quyền chơi cha, các con rân mà nhin.

Đặc biệt trong lúc các giới lên tiếng phản đối, mà quý vị linh mục trường Nguyễn bá Tông chưa trả lời, thì có ông nghị sĩ Nguyễn tư Bàn lên tiếng bênh vực các cha.

Ông Bàn vốn là một nghị sĩ công giáo, ông lại là con nhà giàu, cái tên Tư Bàn của ông rất gần với chữ Tư Bản. Tư Bản mà bênh vực giới chủ trường, cái đó một phần là do tình đồng nghiệp.

Nhưng ông Tư Bàn cũng là chủ tịch Ủy ban giáo dục ở Thượng nghị Viện. Ông lãnh trách vụ cao cả như vậy, mà tại sao ông không đứng về phía cử tri giáo chức và phụ huynh học sinh?

Chúng ta không biết được lý do đằng sau đánh một cái dấu hỏi vào cái tên ông Tư Bàn vậy!

CHƯƠNG 21

«Tao mà say rượu liệt dương thì tao nhờ Cả Nhấp chơi mày. Cả Nhấp mà bất lực thì có cái thằng Nghĩa đứng đoàn. Nếu tất cả chúng tao đều say rượu thì tao sẽ nhờ tới chó, tới bò đực giải quyết mày... Đêm nay tao sẽ đưa mày tới bến cái bến lý tưởng của mày... Số mệnh không có bến, thời gian không có bến, năm tháng nào có bờ, nhưng tao sẽ cho mày một đêm tựa, một bến mê. Con ạ, đó là cái chết quàn quai thăm thương. Tao sẽ đóng đinh mày».

Hai Dẫn tay cầm chai rượu, miệng nói như một cái xác có tà nhập. Bóng tối đã thực sự đổ xuống từ nghìn trời. Bóng tối nửa hư nửa thực. Bóng tối mang mộng về, gửi mộng bay đi. Bóng tối che khuất giải sông xa, ngọn đồi xanh, làm biến dạng cánh đồng, ẩn hiện lên những đóm lửa tàn phai, ngày đã quỳên sinh.

Giáo Ngộ nhìn qua cánh cửa đêm lòng buồn quá đỗi. Không cần vận dụng tới một suy luận sâu xa, với trực giác chậm chạp, nông cạn ông cũng đủ dự tưởng tới một đêm hải hùng sẽ xảy ra.

Thiếu nữ vẫn ngồi co người, thu mình mặt cúi xuống. Bờ lưng nàng cong nhưng là bờ lưng đầy đặn nấp dưới lớp áo trắng mỏng. «Tháo cái xù cheng nó ra» Hai Dẫn quát lên như thế, Và Cả Nhấp ban này đã tháo cái gì quăn quít nơi ngực hoa nàng ra.

Bờ lưng của một thiếu nữ không dùng nịt vú, nếu nhìn qua một lần áo mỏng, ta sẽ thấy nó quăn què vô cùng. Nó thiếu cái đường dây trắng trắng chẳng ngang. Y như một con sông rộng thiếu chiếc cầu. Ta cảm thương ngực nàng trông trải. Đồi hoa run rẩy từng sợi nhỏ thần kinh xúc động chạy dọc ngang. Nàng ép hai cái đùi về vào đó để che đậy một phút lạnh lùng.

Dưới đồi xa có tiếng kèn «mu díc» vang lên. Tiếng kèn bỗng bành, đàn lũ đi trong thính không. Chừng tám giờ tối, đám lính say rượu từ các quán nhỏ phải trở về tập hợp đêm danh. Sau họ lại trở vị trí cũ trước quầy rượu, hay chung những cảnh chết. Họ có thể chơi cờ bạc hoặc đánh xe vào các vùng quê nói chuyện với con gái các gia đình có cảm tình.

Cánh rừng nào lại chẳng có những đám gai. Tầng cây nào sẫm uất lại chẳng có những lá vàng lá sấu. Xã hội dù hoàn hảo tới đâu cũng có một số người tách biệt cái dòng cuộn kia để quay ngược chiều. Trong xóm làng thăm lặng hầy còn một số hoài niệm theo chế độ cũ. Và nơi những tập thể tưởng như khinh khỉnh chống đối đã xuất hiện những mái nhà sẵn sàng mở toang cánh cửa: đôi mắt mở lớn, bàn tay chìa ra, ngôn ngữ cởi mở, họ hân hoan nhận phần thực phẩm, sốt sắng

LUÔNG CẢI VÀNG

cung cấp cho đám lính tin tức, rất là tinh vi họ điem chỉ những kẻ phản động; cuối cùng họ cho con gái làm quen với lính. Họ muốn bắcmột nhịp cầu.

Tiếng kèn vang động một hồi rồi tắt. Một chiếc xe jeep chạy ngược lên sườn đồi. Đèn quét một đường, soi vào khuôn mặt đỏ đần của Hai Dẫn nơi khung cửa. Chai rượu đã rỗng không. Hắn ném cái chai ra xa và nói, như nhai từng tiếng trước khi phun ra:

— Cởi áo hần ra.

Cả Nhấp bước tới. Thiếu nữ vẫn co người, mặt ngược như van lơn. Cả Nhấp môi bàn tay nắm vào một chéo áo (không cần mở từng hạt nút) hần kéo ngược lên. Một tiếng «tẹt» phát ra do hàng nút áo đã đứt. Cả Nhấp lại đặt hai tay lên hai bờ vai thiếu nữ kéo mạnh lần áo về phía sau. Thiếu nữ bị bật ngửa người một cách bất ngờ.

— Cởi luôn quần ra. Hai Dẫn quát:

Cả Nhấp như một cái máy linh động. Hắn xoay ngược thiếu nữ và ngồi trên ngực nàng, mặt hướng về hai chân thiếu nữ. Cả Nhấp dùng tay vuốt lên xuống nơi cái bụng trắng. Cả Nhấp nói:

— Dây lưng quàn thắt gút không mở được. Hai Dẫn lại quát:

— Lấy dao mà rọc, Đ.M. làm chủ tịch xã mà không mở được cái lưng quàn của một đứa con gái hả.

Thiếu nữ vùng vẫy xoay úp người lại. Cả Nhấp cho tay với con dao. Anh Nghĩa đứng đoàn thấy cảnh ngoạn mục cũng bắt đầu tham dự. Nghĩa đứng đoàn để hai chân thiếu nữ. Nhưng ngay lúc đó Hai Dẫn bước tới. Một tay cầm cái dao nhọn, một tay đưa ngang thắt lưng, hắn nói có vẻ rảnh rang:

— Tránh ra cho tao.

Cả Nhấp biết ý của Hai Dẫn nên nhường. Thiếu nữ quay người dậy, mặt hướng về phía Hai Dẫn. Hai tay nàng cho lên ngực để che một phần người lỏa lồ. Nàng nhìn thật nhanh những vật dụng để tra tấn người chung quanh.

Những giây xích nhỏ. Những cái roi sắt. Những cọc nhọn. Khoá xe. Bình ác qui điện. Những thùng nước. Thối xa phòng. Những dây thừng

dài được cột lưng lủng lẳng nơi xà nhà. Mỗi vật mỗi thứ như có con mắt soi tới nàng, nói với nàng bằng một thứ ngôn ngữ riêng, thăm qua tâm linh nàng bằng hình ảnh của từng cơn mộng ác. Lòng thiếu nữ quặn thắt. Nhưng một thoáng sau tâm thần nàng chùng lại, chìm trong màn sương mù bất hoại. Những phấn đấu một thời không còn, tiếng hát đã tắt đi, chung quanh chỉ là vắng ngắt lẻ loi.

Chín năm qua nàng không hề thấy cái quang cảnh này. Nàng cũng chưa là nạn nhân. Có thể trước mắt nàng, thời Kháng chiến là một thời quang đăng thần thánh. Thực ra người cộng sản cũng có những hình thức tra tấn đối phương. Nhưng người Cộng sản khôn khéo hơn. Họ quay mặt trái vào núi. Họ tra tấn tù nhân ở một nơi kín đáo. Họ dùng «danh từ» để giết người hơn là dùng sự khủng bố hay vũ khí. Người Quốc gia vùng về hơn. Người quốc gia không có bề mặt và bề trái. Có chăng chỉ toàn mặt trái. Tất cả mặt trái được phơi bày ra ánh sáng: chúng ta bị bắt buộc tin tưởng vào ngay sự bí ẩn.

Lan cho mỗi bàn tay lên che một cái vú đầy, hai cánh tay treo nhau. Vú người thôn nữ lớn hơn bàn tay. Vú thì trắng hồng còn hai bàn tay thì vì làm lụng lâu ngày nó đã hiện một màu khác. Có lẽ hình ảnh bàn tay đặt trên khuôn ngực đầy đặn làm cho Hai Dĩa thảo lồng một con thú.

Con thú quì xuống, buông con dao rơi xuống đất. Con thú cho tay nhét cây súng sáu bên mình vắt ra ngoài. Con thú cười sặc sụa, ngầy ngất, lao hai bàn tay lên ngực nàng. Giày xéo. Con thú cúi xuống, mặt úp vào khoảng người nóng, cắn nướm vú, cắn môi, liếm ngực, xốc nách, chề những ngón tay vào tóc, gào thét trên sự dẫy dụa của Lan; cuối cùng con thú quay về phía Cả Nhấp quát:

— Cởi quần tao ra. Cởi hộ quần tao ra...

Sau khi nhìn thấy một phần người bí mật, phần người cuối cùng, phần người thiêng liêng của Lan; ở đó; ở giữa háng thiên đường một vết máu nhờ nhờ túa ra, Giáo Ngộ tối sầm mặt mày, đứng phắt dậy, tổng mạnh cửa, lao người ra ngoài.

Giáo Ngộ đi dưới cơn mưa khuya lất phất, đi mãi, ông đi một bước ngắn thì bóng tối tới với ông nghìn bước dài, ông cố rửa linh hồn bằng một hình ảnh thật đẹp tại trăm vạn tà huy quái đản lại phủ lên ông; cho tới hai giờ sáng thì Giáo Ngộ tới Chợ Kẽ.

...Đây là ngã ba đường lên ga Phú Xuân. Năm 1945 lính Nhật đã bắn chết bốn thanh niên tiên phong vào lúc hoàng hôn. Đám thanh niên đã dao mác đi hoan hô cách mạng mùa thu. Lính Nhật kéo xác người ném xuống dưới mương lầy.

Một ngày sau toán lính Nhật kia mở bụng tự tử nơi một đầu cầu vì Nhật Hoàng đầu hàng đồng minh. Toán lính Nhật ngồi một hàng dài, mắt hướng ra biển Thái bình dương. Hướng hồn ra biển phải chăng là hướng về xứ Nhật bản tiêu tụy thuở đó. Bọn lính từ tốn cầm mũi dao ngắn vào người... Đây là cổng Bù đại mỗi mùa đông nước nguồn xưa về tràn ngập lênh đèn, mỗi mùa hè sông cạn phơi cái lòng cát nóng bức thiệt thời... Đây là nhà Ông Trước, kia là nhà Xã Thàng, rồi trạm hút tọc Ba Đài... Một con đường đất nhỏ, một ánh đèn hiện lên. Giáo Ngộ về hướng ánh đèn. Giáo Ngộ bước trong giấc chiêm bao, là con vượn quay tít giữa những hình ảnh xưa nay, là chuyển xe gặp ghềnh chuyển chở về bến thời gian vô định một nỗi buồn vô định.

Cây đèn «măng sông» được treo giữa xà nhà bởi một cái ngoéo sắt nhỏ. Lúc chập tối bầy phù du bao quanh đèn nhưng vào giờ khuya khoáng này cây «măng sông» đã vắng tui phù du điện.

Dưới ánh đèn, trên sàn si-măng, là một chiếu bài. Chung quanh chiếu là một bọn «phù du người». Họ thức thâu đêm vì cuộc đồ đen. Một lúc dừng lại để trao bài, không khí có phần yên tĩnh người ta khám phá ra được có bước chân đi từ ngoài. Bốn Tu nói:

— Có lính tới.

Người trao bài dừng lại lắng nghe. Một tay cầm bộ bài một tay cho lên che vành tai, hân ta nói:

— Không phải lính đâu. Lính gì đi một người. Bước chân không đều nhau. Có lẽ người say rượu.

Một người khác chen vào:

— Chia bài đi. Lính tới thì càng vui chứ sao. Ở đây bộ không có lính chơi bài sao... Tui đặt tụ này một trăm, thắng Nam ké hai chục.

Có tiếng gõ cửa. Giáo Ngộ đứng khụy chân, đầu gục vào bờ tường, mắt nhắm hai tay buông. Đó là hình ảnh một người thất cồ nhưng không có sợi dây.

Bốn Tu đứng dậy, tới đây cánh cửa. Ánh sáng từ trong hắt ra, xé rách vùng trời đêm có hàng nghìn sợi mưa trắng. Bốn Tu hét lên:

— Trời ơi Giáo Ngộ... Kia ông ta say rượu... không, ông ta đau. Ông đau hay ông có tin tức gì mà tới lúc này.

Giáo Ngộ mở mắt ra. Nước mưa đã làm hai mắt đỏ ngầu. Da mặt tái đi. Mái tóc bị che ngược chề xuôi bởi cơn nước trút. Bàn tay Giáo Ngộ nhăn lại, gân xanh nổi lên. Chiếc áo đầm ướt, để lộ những giấy tờ cùng bao thuốc lá trong lớp túi áo. Nước từ người ông mang tới, chảy xuống chân, đọng thành vũng nơi hiên.

Bốn Tu đưa một tay đui Giáo Ngộ lách vào cửa, một tay khác cài cái chốt cửa. Đám người trên chiếu không ai chú ý tới Giáo Ngộ vì canh bài đang tới hồi gay cấn.

Bốn Tu đưa Giáo Ngộ vào trong. Mỗi bước chân đi là một đầm nước. Đến nỗi Giáo Ngộ lướt qua như một con rắn nước không lộ đã tới trên nền xi măng. Bốn Tu nói:

— Nằm đây. Nằm đây. Cháo gà sắp chín rồi đó. Quất một chén là ấm bụng. Việc gì sáng mai hãy hay.

Bỗng Bốn Tu lớn giọng:

— A có phải thầy đi gọi cô mụ cho ai không. Nếu thế thì tôi phải gọi giúp thầy. Có ai nín để được đâu.

Giáo Ngộ nói một mội:

— Không có gì cả.

— Thế thì được, mọi việc ban ngày rồi hãy tính. Thầy nằm đây nhé. Tui ra lấy xâu. Mấy ông lính nhiều tiền và chơi đẹp lắm. Con Chiêu thua từ tối tới giờ trên hai nghìn đồng. Con gà trống tổ bự ngày nay giá có ba mươi lăm đồng mà con Chiêu đã thua mỗi đêm gần ba nghìn bạc. Rồi đây hân dám đi làm... đi để lấy tiền đánh bài làm.

Bốn Tu ném cho Giáo Ngộ một bộ đồ rồi bước ra ngoài ánh đèn. Cô Chiêu bấy giờ quả thật đã hết tiền. Có ta ngồi bên cạnh Đội H nh. Hân mang cấp bậc trung sĩ, nhưng người địa phương vẫn quen gọi anh ta là Đội Hành. Dưới hình thức châm biếm hay muốn hoài vọng một thời ăm mốt người ta ưa gọi cái tên thầy Đội quan Quân.

Từ tối cô Chiêu đã mượn tiền xâu của Bốn Tu hơi nhiều nên giờ này cô có vẻ ngượng. Trong số lính tới chơi tại nhà chỉ có Đội Hành là hào hoa và sức khỏe. Cô Chiêu con nhà khá giả, phong cách. Cô không có ý định đang hai cái chân ra để làm phương tiện cho kẻ khác ném tiền vào. Nhưng cuộc đen đỏ có một thứ ma men. Và lại từ 4 tháng nay khi tình thế thay đổi nỗi buồn vì cha mẹ đã qua đời là trời dẫy trong cô Chiêu.

Cô Chiêu buồn bán thật ra tiền nhưng mỗi tối cô lại mang số tiền kia để chừa vào sòng bài. Cô trẻ đẹp. Cô như bông hoa nở chưa hết độ. Chính Đội Hành cũng thấy điều đó. Mỗi tối Đội Hành tìm cách ngồi gần cô Chiêu. Anh ta thường hay ghé vai cô Chiêu, lúc thì cho cô xem bài, lúc thì nói một vài chuyện không đâu tới đâu. Dần dà họ lời qua tiếng lại, họ quen nhau.

Thấy cô Chiêu hết tiền nhưng Đội Hành không ném tiền cho nàng, vì như thế nàng lại sẽ say mê con bài, nàng không còn ngồi ghé sát người vào Đội Hành. Hết sạch tiền nàng sẽ như con mèo thiếu mồi, ngực sẽ ép vào lưng Đội Hành,

miệng sẽ gác lên vai người đàn ông. Có thể nàng cho một bàn tay lên nắm ở đầu đó nơi Đội Hành. Nàng có thể ngồi «ban háng» ra, để lộ hai cái đùi, thừa sức nhưng thiếu vốn. Đôi khi nàng vô tình hay cố ý đánh bốp vào đùi tỏ ý tiếc họ một con bài. Đôi khi nàng đứng uể oải dẩy bỏ ra ngoài một lát, trước khi liếc mắt cho thầy Đội Hành hay người đàn ông nào đó. Nàng ngấm thỏa thuận một điều kiện gì khó giải nghĩa.

Bên trong Giáo Ngộ cời lớp quần áo ướt để thay vào người lớp áo khô. Khi cời chiếc quần đùi Giáo Ngộ mới bàng hoàng, sự sống nơi ông đã bất hoại và cạn nguồn. Điềm sinh hoạt héo hon dấu hiệu của bất lực vĩnh viễn một đời người báo hiệu của một thoát kiếp trầm kha.

Thay áo quần xong Giáo Ngộ bước ra dưới ánh đèn. Chợt thấy cô Chiêu ngồi ngáp dài. Giáo Ngộ nói:

— Trời ơi cháu Chiêu. Mày cũng tứ đồ tường cũng thay đổi sa đọa thế này hà?

Cô Chiêu nói thật ngây thơ: lời nói dường như nằm ngoài mọi xao xuyến:

— Hết mấy lạng từ tối tới giờ. Thời buổi này không chơi thì để làm gì. Bác Ngộ. Bác không ngủ hà. Cháu vào giường ngủ một chập nhé. Một quá. Thèm chơi mà hết tiền...

Cô Chiêu đứng dậy không quên vỗ vào vai Đội Hành nói:

— Em ngủ một lát nghe bồ, ngủ trong cái buồng này...

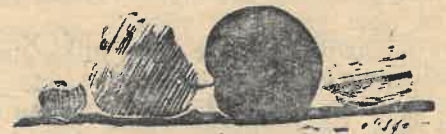
Cô Chiêu cho tay phủi lớp bụi nơi mông tròn bước đi.

Lát sau Đội Hành cũng xếp tiền lại, đứng dậy bước đi. Anh nói một lời thật vu vơ.

Một lâu sau nữa người ta lại thấy cô Chiêu bước ra, ném tiền xướng chiếu bài tiếp tục chơi. Gương mặt Chiêu thoáng một vẻ nản chán chường. Nếu quan sát kỹ, người ta sẽ thấy Chiêu giờ này không dùng quần lót trong (vì nó không hiện lên lớp quần ngoài khi cô ngồi bó chân và Chiêu cũng bỏ rơi đầu một vài phần phụ thuộc nơi ngực. Người nàng đã rõ ràng như một con bài tẩy giữa chiếu bài, con bài của kẻ thâu cáy, và người đối phương «bát» ném tiền ra và lật nó lên dưới ánh sáng hừng hờ...

Đây là một đời thay thứ hai, đánh vào thứ giác quan tê điếng, xé nát con tim sâu muộn của Giáo Ngộ.

(CÒN TIẾP)

ĐỜI MUÔN MẶT • ĐỜI MUÔN MẶT

NHẠC

Đạo Ca, Phạm Duy và Thái Thanh

Phạm Duy đã mở đầu lối sáng tác nhiều ca khúc theo cùng một chủ đề. Mười bài Tâm Ca là tác phẩm đầu tiên thuộc loại này nếu không kể những loạt sáng tác chủ đề sớm hơn như truyện ca, mộ khúc, hay loạt bài ca em bé què, vợ chồng què, bà mẹ què v.v...

Đạo ca là tên của mười bài ca theo chủ đề mới nhất của Phạm Duy phổ nhạc, thơ Phạm thiên Thư. Trước đây chúng tôi đã giới thiệu những bài Đạo Ca này trong tuần báo Đời. Nhưng lần này chúng ta được biết một sự kiện mới mẻ, đó là băng nhạc Đạo Ca, do Thái Thanh hát và do chính tác giả phát hành.

Gần đây trước máy vi âm Đem Mầu Hồng, nghệ sĩ Trần Văn Trạch đã nói một câu rất văn hoa mà không hài hước. Anh nói rằng: «Hồi đi học tôi vẫn nghe thầy giáo dạy là ở trên đời này không có cái chi tồn tại vĩnh cửu. Nhưng ngày nay sau mười mấy năm chiêm nghiệm, tôi thấy có một thứ bất hủ, tồn tại vĩnh cửu đối với thời gian, đó là giọng ca bất hủ của Thái Thanh».

T. Thanh hát đã tuyệt vời. Nhưng ai nghe nhạc cũng công nhận rằng khi Thái Thanh hát nhạc Phạm Duy thì giọng ca của nàng còn cao hơn nữa. Hơi thở của người và hơi nhạc tưởng chừng như phát xuất từ một nguồn suối và sau bao chấp chùng xa cách, khi gặp lại nhau thì hơi thở và nhạc điệu hòa hợp với nhau trong một nhịp thể tuyệt diệu. Người ta đã dùng chữ «tuyệt vời» biết bao nhiêu lần để ca ngợi giọng hát Thái Thanh, và tôi nghĩ rằng các lời ngợi ca đã ngừng ở từ ngữ đó vì chính thi sĩ cũng không tìm ra ngôn ngữ nào khác. Riêng âm thanh của chữ tuyệt vời vút lên

cao rồi thả xuống cũng diễn tả được vẻ trữ tình cao nhã của Thái Thanh.

Nhưng trong sáng tác mới này của Ph. Duy, vẻ trữ tình của nhạc điệu đã có biến chuyển. Tác giả đã sử dụng nhịp điệu hiện đại của âm nhạc để diễn tả những lời thơ về lẽ biến hóa ảo diệu của vạn pháp của nhà thơ tu sĩ Phạm th. Thư. Chúng tôi không dám nói rằng thơ PT Thư, nhạc PD và động ca Thái Thanh có cho ta cái cảm giác đạt tới cõi đạo chưa. Đạt đạo vốn là những kinh nghiệm của chính bản thân của mọi người. Nhưng nghe mười bài Đạo ca với động hát của TT ta vẫn thấy vẻ trữ tình cao nhã, thêm vào đó là cố gắng vươn lên sự giải thoát, nhập diệu. Khi nghe băng nhạc mới phát hành này, ta có cảm tưởng rằng nếu các động ca Khánh Ly, Julie Quang hát thì chắc không thể tới bằng. Và có lẽ đó cũng là lý do khiến Phạm Duy đã thu một băng nhạc mà từ trước đến nay chưa có nhà thu băng nào dám thực hiện: Mười bài với một động ca duy nhất.

Những nhà sản xuất băng có tính cách thương mại thương phải pha trộn nhiều tác giả, nhiều động ca, nhiều đề tài.

Đây là một băng nhạc hiếm có: một đề tài, một nhạc sĩ, một thi sĩ và một động ca. Chính vì vậy sự ra đời của băng nhạc Đạo ca đúng là một biến cố nghệ thuật.

(Vương Hữu Bột)

SÁCH

Tiếng Sóng Tác giả Mishima Dịch từ Nhật ngữ: Đỗ Khánh Hoan và Nguyễn Tường Minh

Trước tiên đọc giả ở Việt Nam được giới thiệu với Yukio Mishima qua tác phẩm Kim các Tự, được viết vào lúc tác giả đã trở thành một nhà văn vững vàng làm chủ được kỹ thuật và xúc cảm của

minh. Kim các Tự mang lại cho ta những vang động sâu xa và bàng hoàng của một thiên tài đã chín.

Tiếng Sóng cho ta một ý vị khác hẳn; ý vị đặc biệt của một tác phẩm đầu tay, của một nhà văn vừa bước vào tuổi 30 đang thử thách tâm hồn và ngòi bút của mình. Cuốn tiểu thuyết đầu tiên làm cho M. nổi tiếng được giới thiệu với độc giả quốc tế, xuất bản vào năm 1954, có vẻ tươi tắn, dịu dàng và đậm ấm của một thiếu nữ mới lớn, giống như vẻ đẹp của cô gái Hatsue, nhân vật nữ trong truyện.

Tiếng Sóng (hay Triều tạo) gợi cho tôi nhớ đến Trống Mái của Khải Hưng, cũng một câu chuyện tình lấy khung cảnh bên biển cả. Một mối tình nảy nở giữa thiên nhiên hoàn toàn theo sự kêu gọi, thôi thúc của thiên nhiên và hòa hợp với thiên nhiên. Khác với Khải Hưng đã đưa mối tình đó vào cõi vĩnh cửu tuyệt đối bằng sự phân ly, ở đây Mishima đã kết thúc câu chuyện bằng một cuộc hôn phối rất hợp với luân lý, truyền thống của xã hội loài người.

Biển cả và sóng gió bao phủ lên tác phẩm, câu chuyện xảy ra ở hòn đảo nhỏ Uta, với dân số một ngàn bốn trăm người. Chàng thanh niên Shinji có thể bơi năm vòng xung quanh hòn đảo chu vi chừng bốn cây số đó.

Lần đầu tiên Shinji nhìn thấy Hatsue, nàng ngồi trên bãi biển sau khi làm việc mệt nhọc «trán nàng ướt đầm mồ hôi, hai má nàng ửng đỏ» (trang 13) lần thứ hai trông thấy cô gái 18 tuổi đó, Shinji nhìn «hai bầu vú... trông thực giống hệt hai con thú nhỏ bé nghịch ngợm» và nàng bật cười «tôi đã đến mà anh còn đen hơn, thực là một cái cột nhà cháy» (trang 46). Lần thứ ba gặp Hatsue, Shinji nhìn thấy «ngực nàng còn phập phồng theo nhịp thở dồn dập, Shinji liền tưởng tới những đợt sóng biển chấp chùng xanh biếc ngoài đại dương» (59) và khi hai cặp mắt khó

nhất nhe chạm vào nhau Shinji nghĩ «Thực giống hệt như mùi rong biển» (61).

Sống trong thiên nhiên, mọi thứ đều thanh cao và cường tráng. Cảnh gặp gỡ của đôi tình nhân trong căn nhà hoang phế giữa rừng thông, trong cơn giông bão, nhìn ra Thái Bình Dương, với «những đợt sóng giận dữ điên cuồng», cho ta cái cảm tưởng hân hoan và sùng kính trước vẻ tươi khiết đẹp đẽ của tình yêu phát sinh giữa một thiên nhiên vũ bão gồm có biển, mây trời, không gian cuồng nộ và ngọn lửa ấm đốt bằng củi thông trong căn nhà hoang phế. (99 - 108)

Chàng ngư phủ Shinji lớn lên giữa biển cả, chàng cảm thấy thiên nhiên thâm nhập vào tận bên trong cơ thể của mình. Chàng thấy dòng máu mình cũng chuyển động theo nhịp chuyển động của thủy triều (63). Shinji cho người ta khám phá một phần nào tâm hồn của con người trên hải đảo Phú Tang, chàng cũng hân diện về hòn đảo Uta «đặt biển chỉ mang lại những gì tốt lành», và giữ lại những gì tốt đẹp chúng ta sẵn có nơi đây. Đó là lý do khiến khắp đảo này không hề có một tên ăn trộm, chỉ có những con người chịu thương chịu khó sẵn lòng chịu đựng... những con người can đảm không bao giờ hèn hèn ở Uta sống theo một truyền thống lâu đời, với những mẻ tìn, tục lệ, thành kiến cứng cỏi, với những mùa làm biển đánh cá hay vớt bào ngư, với những ngày mưa gió và buổi đẹp trời. Luân lý ở đó cũng cứng rắn như đá, cũng tàn bạo như sóng biển nhưng cũng thô sơ hiền hậu như cây cỏ. Người ta có thể thấy cảnh ông bố cầm cửa con gái không cho ra đường vì cô gái lỡ hẹn hò với trai, có thể thấy dư luận đàm tiếu khi đôi trai gái lên lút yêu nhau không đợi lệnh cha mẹ, nhưng cũng có những cách các cô gái cởi trần ra sưởi ấm trên mặt biển sau khi tắm xuống nước mò hải sản, và họ thì nhau coi vũ người nào có hình hài đẹp nhất (185-189) đến cảnh bà mẹ già của Shinji không cưỡng nổi ý định đưa lòng bàn tay nham nhám vào sờ chạm vào bầu vú của cô gái Hatsue. Dù cũng chịu ảnh hưởng của luân lý và văn hóa Trung Hoa.

người Nhật có một lối sống rất phóng khoáng và cường tráng về những gì thuộc phạm vi thể xác và họ đề cập đến các vấn đề đó trong văn chương, trong tranh vẽ của Hokusai, cho đến trong các phim ảnh tân thời, một cách rất thẳng thắn và tự do.

Chuyện tình của Shinji và Hatsue gặp những trở ngại, Nhưng cuối cùng cuốn tiểu thuyết vẫn kết thúc rất có hậu. Ông già Terukichi bằng lòng gả con gái cho Shinji vì «Điều duy nhất đáng kể ở một người nam nhi là cái nghị lực. Có nghị lực thì mới đáng mặt con trai và đó là cái mà con người trên đảo Uta của chúng ta cần phải có...»

(ĐỖ QUÝ TOÀN)

THỂ THAO

Thương tiếc Mai Văn Hòa

Chắc ai cũng còn nhớ v. o khoảng năm 1958, 1959 Mai Văn Hòa đã làm cho thế giới biết đến VN rất nhiều vì anh đã đem về cho xứ sở các chức Vô địch Á Châu Đơn, Đôi và toàn đội. Năm 1959 anh được một hãng sản xuất vợt ở Đức xin phép lấy tên anh đặt cho một loại vợt danh tiếng của họ. Từ năm 1930 anh được tay vợt vô địch Anh quốc Bergman mời đi theo đoàn bóng bàn nhà nghề đi biểu diễn khắp năm châu vì anh đã nổi tiếng là đấu thủ «thủ» hay nhất thế giới với danh hiệu Vạn Lý Trường Thành. Tới năm 1970, với tuổi già chông chắt, anh sang Nhật Bản theo học khóa huấn luyện viên thì được ngay Tổng Cục Bóng Bàn Nhật mời anh tập dượt cho tuyển thủ của họ. Nhưng với những thành tích đó anh đã được đãi ngộ ra sao? Ra ngoại quốc rất nổi tiếng và được mời đón khắp nơi, về nước suốt mười mấy năm qua anh vẫn là một nhân viên có chức vụ khiêm nhượng tại Tổng Nha Thanh Niên? Với tình trạng một vợ 11 con, đồng lương ít ỏi, cuộc sống của anh thật là chật vật, thì giờ đâu mà phụng sự cho thể thao? Vậy mà anh vẫn còn cố gắng hoạt động, nhưng người ta đâu có để cho anh yên thân: mấy tháng trước anh nhận được lệnh dời xuống Long Xuyên

và anh vừa qua đời vì tai nạn vào ngày 14-5-1971 trong một hoàn cảnh nghèo túng.

Đó, tinh thần đãi ngộ nhân tài thể thao của chúng ta như thế đó! Làm sao mà ngành thể thao nước nhà không ngày một thụt lùi cho được! Anh Mai Văn Hòa, anh chết đi trong sự buồn phiền nghèo khổ nhưng trong sự thương tiếc của bao nhiêu người hâm mộ và hy vọng cái chết của anh sẽ làm cho những người có trách nhiệm đối nền thể thao nước nhà phải suy nghĩ và bừng tỉnh ra khỏi cơn mê ngủ!

(DUY BÌNH)

Nghệ thuật bóng bàn của Bengtsson

Năm nay giải vô địch bóng bàn tranh tại Nagoya, Nhật bản đã có nhiều chuyện bất ngờ. Người đoạt chức vô địch đơn nam không phải là một lực sĩ Nhật bản, quốc gia đã làm bá chủ thế giới về bóng bàn trong nhiều năm với hơn 300.000 đấu thủ chính thức, đó cũng không phải là một lực sĩ TC nước đã triệt để lợi dụng bóng bàn cho mục tiêu chính trị bằng cách dùng ngành thể thao này để thiết lập liên lạc với HK. Nhà tân vô địch thế giới năm nay lại là một thiếu niên Thụy điển chưa đầy 18 tuổi anh Stellan Bengtsson, Anh đã đoạt chức vô địch một cách bất ngờ nhưng rất xứng đáng.

Chúng tôi không được theo phái đoàn VNCH sang Nagoya, nhưng trong một cuộc phỏng vấn của chúng tôi, một nhân viên phái đoàn đã cho biết: «Nhìn Bengtsson giao đấu người ta không thể phê bình điều gì cả mà chỉ còn biết cúi đầu thần phục». Bengtsson cầm vợt tay trái và cầm theo lối thông thường như các đấu thủ Việt Nam. Tuy nhiên lối giao đấu của anh khác hẳn chúng ta và tài nghệ thì đã tới mức tuyệt luân. Trong trận chung kết, gặp tay vợt Nhật Bản Itoh, tay giữ chức vô địch thế giới Bengtsson đã làm cho mọi người kinh ngạc vì lối đánh của anh. Đứng trước Bengtsson, những quả vợt mạnh của Itoh đã hoàn toàn mất công hiệu vì bị Bengtsson phản công lại rất mạnh và rất

chính xác. (Trước kia, Lê văn Tiết của Việt Nam cũng có lối phản công này nhưng không được đều và chính xác cho lắm). Nếu xử dụng cú líp, Itoh còn thua mau hơn vì Bengtsson công rất kiên nhẫn. Ngoài tài công và phản công rất hay Bengtsson lại còn thủ rất giỏi nữa. Khi đứng xa bàn Bengtsson xử dụng những đòn phản công, còn khi đứng gần bàn B. lại thủ. Đây là một lối thủ rất ác liệt và trái hẳn với lối thủ của các tay vợt Việt Nam. Trong khi các đấu thủ VN thủ bằng cách đứng xa bàn và đỡ banh cho qua lưới. Lối thủ này làm banh đi rất chậm và đối thủ có đủ thời giờ để sửa soạn vút quả khác. Trái lại Bengtsson thủ bằng cách đứng sát bàn, khi đối thủ vút mạnh, Bengtsson chụp trả lại liền nghĩa là úp mặt vợt xuống để cho trái banh vừa chạm mặt bàn xong là gặp ngay mặt vợt. Lối thủ này rất ác liệt vì banh bị trả lại càng mau, đối thủ càng vút mạnh, banh trả lại càng mau và không có thể xoay trở kịp. Lối thủ này đòi hỏi tay vợt phải có một phản ứng thật bén nhạy, cùng chính xác và Bengtsson đã luyện được một phản ứng như vậy.

Đứng trước Bengtsson, tay vợt Itoh, từng được mệnh danh là «khẩu súng liên thanh» không còn biết chống đỡ ra sao cho có hiệu quả mà đành phải đánh đến đâu hay đến đó. Cuối cùng Bengtsson hạ Itoh 3-1 (21-17, 20-22, 21-13 và 21-10) và trở thành tân vô địch thế giới. «Nhìn lối đánh và tài nghệ của Bengtsson người ta mới cảm thấy ngậm ngùi cho làng banh nhựa VN» Một nhân vật thuộc giới thể thao đã tuyên bố như trên. Vì VN đã từng có một thời vang danh trên thế giới về bóng bàn nhưng lối đánh của đấu thủ VN đã mười mấy năm nay không thay đổi gì cả và hiện giờ đã trở nên quá lỗi thời.

Tuy nhiên tình trạng thụt lùi này không phải do lỗi ở các lực sĩ mà chúng ta phải tự hỏi các nhà lãnh đạo thể thao nước nhà đã làm được những gì cho xứ sở và các lực sĩ vô địch đã được đối xử ra sao? Trường hợp của tay vợt Mai Văn Hòa là một thí dụ điển hình để trả lời cho câu hỏi trên.

GIAO DỤC

Giám Đốc Nha Thanh Niên Học Đường từ chức vì Bộ Giáo Dục «quá bết»

Sau khi bàn giao chức vụ Giám đốc Nha Thanh niên Học đường vào tuần qua, giáo sư Tăng kim Tây cho biết ông đã từ chức giám đốc Nha này là để phản đối chính sách của Bộ Giáo dục.

Theo GS Tây, Bộ Giáo dục chỉ biết đánh võ rường mà không chịu lưu ý gì tới thanh thiếu niên mặc dầu đó là nhiệm vụ chính của bộ.

Trả lời một câu hỏi của Phụ viên báo Đời, GS Tây tiết lộ trong thời gian làm Giám đốc Nha Thanh niên Học đường, ông đã cố gắng thiết lập nhiều đề án, nhiều chương trình hoạt động và trình lên BGD. Những chương trình và đề án này đều nhằm mục đích hướng dẫn và cung cấp phương tiện cho SVHS trong các hoạt động lành mạnh như

thành lập các hội du ngoạn, du khảo, các nhóm học tập, lập trung tâm sinh hoạt thanh niên, sân vận động, hồ bơi v.v. và nhất là lập 1 trường Huấn luyện cán bộ giáo chức để hướng dẫn thanh niên thiếu niên trong các hoạt động trên. Tuy nhiên GS Tây nói: «Tất cả các đề án này đều bị các vị lãnh đạo Bộ Giáo Dục liệng vào sọt rác mặc dầu tuyên bố là sẽ nghiên cứu».

Do đó giới học sinh vẫn tiếp tục tìm thú vui trong các rạp chớp bóng chật hẹp hoặc trong những cảnh lạn xe nguy hiểm ngoài công lộ; còn giới SV thì vẫn bị dồn ép bởi những bài học chất nặng đầu

đưa đến việc họ phải chống đối, xuống đường biểu tình v.v. vì họ không tìm đâu ra những phương tiện cho những hoạt động lành mạnh về cả 2 phương diện thể chất và tinh thần. GS Tây còn cho rằng mặc dù Bộ Giáo dục luôn luôn đề cao sách vở giáo dục nhân bản gồm 3 phần tri, đức và thể dục, nhưng trong thực tế Bộ đã quên mất 2 phần đức dục và thể dục; và ngày nay một số trường đã có lộn xộn, giáo chức đang trải qua cơn giáo náo chính vì Bộ Giáo dục đã không làm tròn bổn phận trong việc giáo dục và hướng dẫn SVHS.

Để kết luận GS Tây tuyên bố, trước tình cảnh đó ông phải từ chức để gióng lên một tiếng chuông báo động về tình trạng ləm nhem trong giới lãnh đạo giáo dục, một tình trạng mà nếu không từ chức thì sau này có thể ông cũng phải chia phần trách nhiệm».

Bộ Võ Rừng nghĩ sao về lời tuyên bố đã giơ lái của một nhân viên cũ của mình?

HỢP CA

Khi linh hồn của ca đoàn nhập thể

Nếu nhạc trưởng được coi như linh hồn của một ca đoàn thì ca đoàn Hồn Nước đã thực sự sống lại vào 10g sáng chủ nhật 16-5 vừa qua tại viện Khoa Học Giáo Dục, đường Hùng Vương, Saigon — dưới bàn tay phù phép của nhạc trưởng Hải Linh.

Ca đoàn Hồn Nước được nhạc trưởng Hải Linh khai sinh từ 1956 tại Saigon. Ca đoàn đã thử, đã hát, đã trình diễn và sống mạnh đến 1961 khi nhạc trưởng Hải Linh qua Hoa Kỳ nghiên cứu thêm về âm nhạc. Đến lúc đó, ca đoàn chỉ còn sống trong tiếc nhớ của giới ưa chuộng nghệ thuật hợp ca. Ca đoàn tưởng như đã chết hẳn đi trong 10 năm qua.

Nhưng nguồn sinh lực vừa về kịp lúc thân thể bắt đầu tan rã. Và ngay giờ phút linh hồn của ca đoàn — nhạc trưởng Hải Linh — tái nhập thể, ca đoàn đã chỗi dậy — đã tập dượt trong năm sáu tháng để trình

diễn trong dịp lễ Ngân Khánh — kỷ niệm 25 năm phục vụ giáo dục công giáo — của 2 sư huynh Mai Tâm và Phan Tấn Chức.

Mở đầu buổi trình diễn, ca đoàn đã hợp ca bản Hồn Nước — bản nhạc được chọn như nhạc hiệu của ca đoàn. Tiếp theo là bản Hương Quê — Rồi một hồi trống ngũ liên dài, rộn rịp đã khởi đầu bản hợp ca thứ ba: Chính phụ ngâm với lời thơ chải chuốt:

Trống trảng thành lung lay bóng nguyệt.
Khôi Cam Tuyền mờ mặt thừ mây.

Những âm «khô» được ca đoàn vượt nhẹ kéo dài khiến mọi người như nhìn thấy những sợi khói mỏng bay lên cao — công phu nhất là ca đoàn đã phát âm đều, gọn, chắc và mạnh — 30 người như một — những âm thanh giả tiếng trống: Bùng... trập... bùng...

Để có thể đạt tới trình độ đó, nhạc trưởng Hải Linh cho biết ca đoàn đã phải đề ra 2/3 thời gian tập luyện cách phát thanh các âm cần bản. Chỉ một âm O tính ra phải mất hơn 10 giờ tập luyện. Nhờ thế khi ca đoàn trình diễn, thỉnh giả được nhìn thấy 30 cái miệng mở tròn như nhau, được nghe thấy một âm thanh quen thuộc như tiếng đại phong cầm nhà thờ.

Đến đây, để thay đổi không khí, ca đoàn đã trình bày 2 bản thánh ca đa đoan: Somebody Knocking at the door và Little David. Hai bản này cũng như 6 bản nhạc còn lại hôm nay đều là những hợp khúc 4 giọng được Hải Linh hòa âm hay sáng tác từ lâu. Ô, cho biết trong thời gian làm việc tại Hoa kỳ, ông đã tập những bản nhạc này cho nhiều ca đoàn người Mỹ. Đặc biệt có một ca đoàn gồm toàn những vị sĩ quan đang học tiếng Việt để sửa soạn qua Việt Nam tại tiểu bang California.

Trở về dân tộc, ca đoàn đã trình bày bản Ave Maria, thơ của Hàn Mặc Tử.

Tiếp theo là Cung Đàn Bạc Mệnh Nền tiếng đàn của nàng Kiều được Nguyễn Du đưa đến chỗ tuyệt diệu thì lời thơ của Nguyễn Du đã được Hải Linh nâng đến một mức cũng tuyệt vời.

...Tiếng khoan như gió thoảng ngoài,

Tiếng mau dầm dập như trời đổ mưa.

Trong như tiếng hạc bay qua,
Đục như nước suối mới sa nửa vơi.

Âm thanh «trời đổ mưa» được ca đoàn diễn tả gấp rút, dồn dập, mạnh mẽ, đột ngột đúng như ý thơ «sầm sập» Câu thơ trong như tiếng hạt bay qua được trải dài lên đến với những «nuances» đầy công phu tập luyện. Những khâu âm «tiếng sắt, tiếng vàng» của ca đoàn đã thực sự cheo nhau với âm thanh của xênh, phách, cồng của hai cây contre basses và của một cây organ...

Kết thúc chương trình «một giờ hợp ca», phát ngôn viên chính thức của ca đoàn đã giới thiệu một «nhạc kịch vui về nhan đề: Cóc quân»

Nhạc sĩ Hải Linh đã khởi hứng từ hai câu đồng dao:

Con cóc là cậu ông trời

Ai mà đánh nó thì trời đánh.

Để kể lại câu chuyện cổ tích cậu cóc cầm đầu một đoàn vật «xuống đường» phản đối trời làm hạn hán.

Theo nhạc sĩ, lời nhạc đã được soạn thảo chung giữa ông, nhạc sĩ Phạm Duy và thi sĩ linh mục Xuân Thu. (Đều có mặt trong buổi trình diễn) Trong tiểu nhạc kịch này, nhạc sĩ đã phối hợp một số điệu dân ca cổ truyền như Trống Quân (miền Bắc) Hồ Lơ (miền nam), Hồ Nện (miền Trung) xen lẫn với một số điệu nhạc do tác giả viết thành từ Dân ca.

Nhạc kịch được trình diễn với sự cộng tác của ca sĩ Thu Hà người có giọng trầm nhất, ấm nhất của Tam ca Đông Phương một ban tam ca đang nổi tiếng chuyện trình bày Dân ca. Người ca sĩ này, cũng như ca đoàn Hồn Nước, đã chôn sâu tiếng hát một thời gian dài cả 10 năm. Đến nay, xuất hiện cùng với ca đoàn phong độ đã không giảm sút mà còn thăng tiến hơn xưa.

Được hỏi về cảm tưởng khi trình diễn với ca đoàn Hồn Nước, ca sĩ Thu Hà cho biết: Đây mới thật là hợp ca. Đoàn viên đã có một fusion thật sự. Từ nhạc trưởng

đến mỗi đoàn viên đều có «sự ăn ý» vững chắc. Ca sĩ Thu Hà cũng cho biết một điểm rất đặc biệt của ca đoàn là đã không xử dụng hệ thống khuếch đại âm thanh, ngay cả khi hát solo. Có như thế, nhạc trưởng mới kiểm soát đúng được khối lượng, mực độ diễn tả của âm thanh Chính vì không dùng hệ thống khuếch đại âm thanh nên trong mấy bản nhạc đầu ca đoàn có vẻ hơi yếu. Do đó, có người tưởng rằng ca đoàn thiếu những giọng ca có sức mạnh có chiều sâu. Nhạc trưởng Hải Linh đã giải thích khuyết điểm đó như sau:

Tối thứ sáu ca đoàn tổng dượt. Lúc đó, đêm đã khuya và không có khán giả. Nhạc trưởng thấy hát quá mạnh nên đã yêu cầu ca đoàn giữ bớt giọng lại. Sáng chủ nhật, thỉnh giả đông hơn mức dự trù quá nhiều, âm thanh như bị hút đi. Sau hai ba bài đầu, nhạc trưởng đã vội sửa lại thiếu sót đó ngay.

Nhạc sĩ Hải Linh cho rằng người nhạc trưởng phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về diễn tiến của buổi trình diễn chứ không riêng gì âm thanh. Ngay khi tập dượt cũng như lúc trình diễn, nếu tìm thấy một sơ hở nhỏ của bản nhạc, phải sửa chữa liền chứ không chỉ một lần viết xong là thôi.

Có lẽ chính vì đức tính thận trọng và tâm hồn say mê nghệ thuật đó, nhạc sĩ Hải Linh cũng như ca đoàn đã được toàn thể cử tọa — một cử tọa rất chọn lọc: gần 500 giáo sư quốc văn của 50 trường trung học Thủ đô — nhiệt liệt tán thưởng.

VŨ NGŨ

NHỮNG
CHUYÊN
KỶ
LẠ
VỀ

GIÁC QUAN THỨ SÁU

(TIẾP THEO)

Hôm thứ ba lại có một bệnh nhân khác, một thiếu phụ 28 tuổi đang gặp khủng hoảng trong gia đình, kể lại với bà bác sĩ là hôm thứ sáu vừa qua bỗng nhiên bà ta bị lãng quên thực tế trong khoảng 3 tiếng đồng hồ. Lại cùng lúc vị bác sĩ đang trải qua kinh nghiệm ảo giác trên.

Bác sĩ Paul kết luận, «Những hiện tượng này

không quan trọng mấy trong phạm vi á tâm lý học vì hàng ngày biết bao hiện tượng khác kinh hoàng hơn đã xảy ra; chúng cũng không quan trọng gì trong phạm vi khảo cứu về tâm hoặc vì trong tất cả mọi trường hợp, các nhân vật trên đều quả quyết là họ nhìn sự việc rất sáng suốt. Tuy nhiên chúng quan trọng cho khoa tâm bệnh học bởi vì chúng đưa đến giả thuyết rằng hai bộ óc có thể ảnh hưởng tới nhau, dù ở cách xa nhau, đến độ có thể gây ra những triệu chứng gần như điên dại. Có lẽ có nhiều trạng thái tinh thần và nhiều sự kích thích không thể cắt nghĩa được vì chúng xảy ra do ảnh hưởng của sự thông giao bằng thần giao cách cảm, nhưng chúng đành cam chịu số phận không cắt nghĩa được chỉ vì ta không biết tìm kiếm nguồn gốc chúng ở đâu. Điều này sẽ gây khó chịu cũng như những trò ma thuật làm ta bực bội nhưng thực ra đây là một hiện tượng cần được để ý đến trong khi chữa bệnh. Dĩ nhiên là tôi không muốn dính líu vào nghề phù thủy miễn cưỡng.»

Bác sĩ Montague Ullman cũng đang thực hiện nhiều thí nghiệm liên quan tới kinh nghiệm của bác sĩ Paul. Cùng với sự trợ tá của tâm lý gia Stanley Krippner, ông đang đi kiểm chứng cơ của thần giao cách cảm trong trí óc con người ở trạng thái mơ, đào sâu ý tưởng của Freud cho rằng cái vô thức chính là nơi thu nhận những tin tức do thần giao cách cảm truyền giao nhưng tin tức này đã bị ý thức làm méo mó đi, và ý thức tức là bộ óc người ta lúc tỉnh vậy;

Dùng những phương pháp khảo sát giấc mơ do bác sĩ Nathaniel Kleitman và nhiều người khác tại đại học Chicago khám phá ra. Ullman thành lập một phòng thí nghiệm khảo sát giấc mơ tại Maimonides. Những nhân vật thí nghiệm là những người tình nguyện họ nằm ngủ trong giường kê trong phòng riêng máy đo điện gắn vào đầu và trên hai mí mắt là máy đo cảm giác. Nhờ những máy đo này người làm thí nghiệm sẽ biết được lúc nào nhân vật thí nghiệm đang mơ. Sau mỗi giấc mơ, những người này được đánh thức dậy và phải kể lại giấc mơ của mình vào một máy thu thanh.

Trong phòng bên gần đó, một người khác ngồi nhìn chăm chú vào một vật gì, chẳng hạn như một bức tranh và đồng thời cố truyền giao cái cảm giác bức tranh ấy cho người đang ngủ bằng thần giao cách cảm. Trong một trường hợp, người truyền cảm ngắm bức tranh Zapatista của Clemente Orozco trong đó có vẽ một đoàn người cách mạng Mễ tây Cơ đang bước đi trên một con đường vắng là một dãy núi, người nằm mơ tỉnh dậy nói lại rằng mình vừa mơ thấy xứ Tân Tây Cơ, nơi xưa kia ông từng sinh sống. Ông còn đã động cả đến dãy núi, phong cảnh chung quanh của đoàn người da đỏ đỏ về Sante Fe để dự hội.

Một trường hợp khác, một bức tranh của Gauguin, «Mặt Trăng và Trái Đất» trong đó có hình một cô gái Tahiti khỏa thân, đã đi đôi với giấc mơ về một cô thư ký trẻ tuổi ước ao được mặc áo tắm, nghĩa là giấc mơ trong đó một cô gái da trắng muốn

phơi nắng cho thành da nâu. Khi một bức tranh khác của Gauguin được dùng tới, bức «Tĩnh vật với ba con Chó con», người ngủ nằm mơ thấy chó và ba chiếc chai màu xanh xẫm. Mấy chiếc cốc vaj trong bức tranh Gauguin được tô màu xanh.

Bức tranh «Bữa Cơm Tối Cuối Cùng» của Salvador Dali được so sánh với giấc mộng trong đó có «một cốc rượu vang, một thứ rượu vang rất khác thường» và một đám người trong đó có «một người trông không có vẻ tốt». Khi dùng bức «Thuyền Trên Bãi Biển» của Van Gogh, người ngủ nói giấc mộng của hân «có cái gì liên quan tới một họa sĩ. Có thể nói là nó làm tôi nhớ đến Van Gogh».

Bác sĩ Ullman tuyên bố với phóng viên tờ «Tin tức Khoa Học» Patricia McBroom rằng: «Chúng tôi thấy được khuyến khích nhờ những thí nghiệm này nhưng chưa thể nói được rằng chúng tôi đã chứng tỏ được điều gì». Ông nói rằng sự liên hệ giữa giấc mơ và đối tượng ngắm nhìn, được lập đi lập lại nhiều đủ để ta thấy tầm quan trọng của nó và đủ để các nhà khoa học khác dùng nó làm bước đầu cho những công cuộc khảo cứu sâu xa hơn. Ông nói, «Điều cần thiết là phải gạt bỏ yếu tố huyền bí ra khỏi hiện tượng thần giao cách cảm để có thể nghiên cứu nó trên một căn bản thuần lý».

Phòng thí nghiệm khảo sát giấc mơ hiện đang gặp khó khăn về phương tiện tài chánh và có thể sẽ phải đóng cửa vì thiếu tiền điều hành; tuy vậy có vài người bắt đầu đem khía cạnh thực tiễn của khoa minh thị và thần giao cách cảm vào trong thực hành. Thí dụ như Bác sĩ Ireland, ông tuyên bố là đã kiếm được 1.000.000 đô la trước khi 30 tuổi — nhờ ESP.

Ireland nói: «Có khi đang đi trên đường, qua một góc phố có đất bỏ trống, bỗng nhiên tôi nhìn thấy 1 căn siêu thị mới toanh từ khu đất trống mọc lên. Nếu tôi mua được mảnh đất đó, rồi một công ty nào đó đến kiếm tôi đã biết trước điều đó rồi. Tôi chỉ việc cảm ơn họ rồi cầm lấy tiền».

Nơi mà hiện tượng ESP được tin tưởng hơn cả là giữa đám cờ bạc; nơi mà ESP có nhiều kết quả mơ nhất cũng là tại chiếc bàn sốc đĩa.

Trong giới tâm học hoặc người ta tin rằng thần giao cách cảm gây ra bởi chất LSD hoặc khoa tâm vận đã được giới giới bác áp dụng một cách hữu hiệu, tuy không có gì chứng tỏ điều này là đúng. Masters và Houston thuật lại trường hợp một tay cờ bạc tài tử, trong khi đang bị ảnh hưởng LSD, bỗng thấy một động lực thúc đẩy phải chơi bài. Mấy người bạn hân bên đem bài ra và trong khi chơi hân nhận thấy các tay khác đang truyền đi «đủ thứ các dấu hiệu vô ý thức» trong khi chính hân cũng đang truyền báo những cây bài trong tay hân. Hân vội điều chỉnh ván bài tâm lý và thu nhận những dấu hiệu mà các tay chơi khác truyền đi và cứ thế thắng cuộc một cách dễ dàng.

Tại minh thị đã được áp dụng trong thực tế trong rất nhiều trường hợp, từ những người tìm

mỏ thời sơ khai và những người đào giếng, dùng gây dọ thăm, tới cách dùng các nhà minh thị để kiểm tra chứng cứ trong hệ thống cảnh sát. Một thí dụ điển hình là trường hợp cảnh sát nhờ tới nhà tâm học Hòa Lan, Peter Hurkos, trong vụ săn bắt tên thất cổ giết người ở Boston. Theo Gerold Frank tác giả cuốn «Tên thất cổ đàn bà tại Boston, Hurkos xuất hiện trong vụ này qua sự giới thiệu của một kỹ nghệ gia trong tỉnh, sau khi cảnh sát đã dùng đủ mọi phương pháp cổ truyền mà đều vô hiệu quả.

Frank tả lại một cảnh như sau:

Một lúc sau bảy giờ trời đã muộn, về chiều, một người thám tử vào phòng tỏ vẻ ân hận vì đã đến muộn. Ông ta bảo xe bị hỏng giữa đường từ Boston đến, Peter nhóm dậy. Hân đứng dậy, một tay cầm si gà, bước lại trước mặt người mới đến và chỉ tay thẳng vào mặt ông. Giọng hân cứng rắn trở lại:

— Ông đến muộn đầu phải vì xe hỏng; ông đến muộn vì bận ngủ với gái!

Viên thám tử há hốc miệng. Peter quay về phía mọi người trong phòng phân bua:

— Các ông tưởng tôi đùa hả? Đợi tôi kể những việc ông ta đã làm rồi hãy cười. Hai ba tiếng đồng hồ trước đây xếp ông ta bảo, «Cậu đến Lexington một chút đi đến gặp tên khủng Hurkas đó đi. Ông ta trả lời: Trời ơi xếp, tôi đã hẹn với bồ tôi rồi, tôi không đi được đâu.» Ông xếp bảo, «Cậu phải làm việc này.» Peter nhìn thẳng vào mặt viên thám tử, nói tiếp:

— Thế rồi ông làm gì, ông biết không? Ông gọi giầy nói cho cô bồ và bảo, «Em ơi, tối nay anh phải làm việc, anh không gặp em được».

Cô ta bảo? Ờ sao anh không ghé vào với em 1 chút trên đường đi làm? Thế là ông ghé qua nhà cô ta, xinh lắm, hăm tám, hăm chín tuổi gì đó, cô ta ly dị chồng và được chồng để cho cái nhà, ông nói với cô ta anh phải đến gặp tên tiên tri đó, tên Hurkos bíp bốp ấy mà. Đùng không? Đùng không?

Viên thám tử miệng vẫn há hốc không nói được tiếng nào. Peter tiếp tục:

— Cô ta nói, «Anh xuống uống cốc cà phê rồi hãy đi» ông theo cô ta vào bếp, cô ta cúi xuống để tìm chiếc bình cà phê trong ngăn tủ dưới, ông ôm lấy cô ta, ông đẩy cô nằm xuống bàn rồi làm tình với cô ta, Rồi ông tôi đây, vì thế ông bị muộn. Đùng không?

Không khí yên lặng như tờ. Tất cả mọi người ngồi trong phòng ngồi cứng nhắc mắt dán vào viên thám tử. Nếu lúc đó mà ông này cười phá ra chế nhạo Peter, mọi việc sẽ đâu vào đó như cũ. Nhưng ông ta như đang bị xúc động quá mạnh. Mắt ông mở to và càng ngày càng to thêm cho đến khi hầu như chỉ còn toàn lòng trắng như thể đang bị vật gì ngăn chặn không cho nhắm lại. Một lúc sau ông đóng được miệng, nhưng lại mở ra ngay để thốt lên một tiếng đang nghẹt trong cổ, «ơ ơ ơ... ơ ơ ơ»

Peter nhìn ông và nói :

— Cô gái đó ngon lành quá, hả ? Ông thấy không, tôi đâu có bịp.

Rồi hắn ngồi lại xuống ghế. Phải tới nửa tiếng sau viên thám tử mới hoàn hồn. Ông ta ngồi thu trong một xô, bao vây bởi đám bạn bè đồng nghiệp; ai hỏi ông cũng chỉ trả lời có một câu, giọng mơ màng, «Đúng quá ! Đúng quá !» Ông không biết nói gì hơn.

Gerold Frank viết : «Mặc dù không biết trước một chi tiết nào về vụ này, Hurkos tả đi tả lại những sự việc xảy ra đúng hệt như mấy vụ án mạng thật — mặc dù tất cả những chi tiết này đều được cất trong phong bì dán kín. Hắn còn kể ra một vài vụ giết người khác mà lúc đó cảnh sát chưa tìm ra và chỉ sau này khi chính tên sát nhân thú tội người ta mới biết là đúng. Theo lời tả của hắn người ta tìm ra hai người đàn ông bị tình nghi mặc dù Peter chưa hề trông thấy hai người này bao giờ ; hắn tả hai người này trùng phóc từ hình dạng bên ngoài cho đến những cá tính tâm lý. Hai người này đều không phải là kẻ tội phạm sau này bị kết án. Tuy nhiên, sau cùng khi kẻ giết người ra 'hú tội', người ta nhận thấy rằng hắn giống hệt như những lời tả của Hurkos về nhiều phương diện quan trọng ; và Hurkos đã tả rõ hình dạng thủ phạm từ bao nhiêu tháng trước khi vụ án kết thúc.

Hurkos nói tên chuyên thuật cổ đàn bà này có mũi cao và nhọn, một vết sẹo do một vết thương cũ trên cánh tay trái, và chắc chắn làm một việc gì liên quan tới máy động cơ diesel. Đầu năm 1965 Albert Desalvo, một bệnh nhân trong trung dưỡng viện Bridgewater hầu bị bắt tội cả trăm lần vì những hành động phạm pháp có tính cách tình dục đứng ra thú tội rằng hắn chính là kẻ đã bắt cổ 11 người đàn bà trong 11 vụ án trên và đồng thời thú

nhận thêm hai vợ nữa mà lúc đó Nha Cảnh Sát không hề cho là có liên quan tới tên chuyên thuật cổ đàn bà. Mũi hắn cao và nhọn, có một vết sẹo trên cánh tay trái gây ra bởi một vết thương cũ, và hắn trông coi về máy động cơ diesel.

oOo

Nói cho cùng thì chính điều này là điều tất cả mọi người đều sợ : tất cả những bí mật không mấy đẹp để mà trong đời ai cũng có. Đầu có ai muốn sống trần truồng suốt đời ? Ngay dù nếu sau này người ta khám phá ra rằng sự riêng tư của đời sống con người chỉ là một ảo tưởng, rất nhiều người trong chúng ta sẽ mong ước làm sao giữ được cái ảo tưởng đó.

Hồi năm 1953, Alfred Bester xuất bản cuốn «KẼ TÀN BẠI» (The Demolished Man), một truyện khoa học giả tưởng xảy ra vào thế kỷ thứ 21, khi ESP đã được chính thức công nhận là một sức mạnh của con người trong xã hội. Những người có tài thần giao cách cảm lập ra một hội riêng và tìm những thú vui riêng. Họ tự đặt tên cho mình là «Esper» và cùng hoạt động ngăn cản khiến tội ác không sao hoành hành được. Họ trở thành những nhà trình thám toàn hảo.

Rồi một vụ án mạng xảy ra. Cuộc tìm kiếm thủ phạm bắt đầu. Tên sát nhân không phải là một người đáng yêu gì, tuy nhiên đọc đến cuối truyện, người ta không thể nào không cảm thấy thương và muốn về bên với hắn trong khi không thể nào không ghét mấy tên chó sần đầu óc thẳng băng.

Gần đây người ta có hỏi Alfred Bester, ông có tin tưởng vào sự hiện hữu của ESP không. Ông trả lời :

— Dĩ nhiên không.

— HẾT —

MỘNG SÀU

Giấc ngủ từng đêm đến muộn màng
Lá hoa tình tự mộng chưa tan
Ta nghe hồn thấm buồn da diết
Và chết từng mùa trắng dờ dang

Thu bỏ lại sau ngàn lá rơi
Mù sương che mắt mộng bên trời

Ngỡ ngàng trong tiếng hồn ly biệt
Tiếng khóc ai sầu trắng gió ơi !

Đã nhạt màu thư nhạc ý tình
Hoa cười từ già tuổi bằng trính
Không là duyên thắm ngày xưa hẹn
Xin gọi đôi lần «Trang-Thủy-Tiên»

Hương cỏ thoáng buồn hương tóc mây
Trăng mờ đáng liễu suốt canh dài
Ta trong nỗi nhớ vô cùng tận
Và gọi men tình theo gió bay...

LINH NGUYỄN
(kbc : 3009)

ĐỜI LÀM CẢM

□ LANG BANG sưu tầm □

ĐỐC TÀU VÀ ĐỐC MỄO

Một bác sĩ Hoa Kỳ hôm thứ hai tuyên bố là ông đã viết thư cho Thủ Tướng Chu ân Lai đề nghị trao đổi y sĩ giữa Mỹ và TC. Bác sĩ J Fareel cho biết là ông chưa nhận được lời phúc đáp nào để trả lời thư ông viết ngày 30.4 vừa qua nhưng ông hy vọng ông sẽ nhận được thư trong thời gian tới.

TRONG VÒNG TAY HỌC TRÒ

Như những phim hay trong vòng 15 năm nay, André Cayatte lấy hứng đề làm phim từ một chuyện thật ngoài đời, đó là vụ nữ giáo sư Gabrielle Russier, đã phạm tội yêu một học trò, bị cầm tù, sống khắc khoải, bị đuổi và cuối cùng tự tử. Nhưng Cayatte đã đổi tên, đổi chỗ, đã xây dựng lại một phần được đầu của câu chuyện. Vai trò nữ giáo sư đã được Annie Girardot thủ. Cô đã làm cả nước Pháp khóc, Annie đã diễn tả lại một tình yêu mãnh liệt đến chết bằng xúc cảm của một đại kịch sĩ.

Người ta đi xem với một nỗi hồi hận vô bờ là đã không bênh vực nữ giáo sư Gabrielle đề nàng phải chết. Nàng mãi mãi là hình ảnh trong sạch của tình yêu thuần túy, một hồi hận không bao giờ rửa sạch được trong lương tâm người Pháp.

KIỆU CHỜ TOÁT MỒ HÔI LẠNH

Sau 14 năm nằm nhà đá ở đề lao Tranton, từ tội Edgar Smith 37 tuổi, can phạm nổi tiếng nhất sau vụ Laryl Chessman, có thể sẽ được trả tự do trong 60 ngày sắp tới.

Sau khi ký giấy chống án 19 lần

tất cả từ 4-6-59 ngày Smith bị kết án tử hình trên ghế điện, sau cùng nội vụ đã được xét xử lại.

Hôm thứ sáu, một phiên tòa liên bang ở New York đã tuyên bố bản án tử hình của Smith là bất hợp pháp vì thiếu yếu tố.

CHÂM THỐNG CHẾ !

Bác sĩ Wu wei Ping, một nhà châm cứu Trung Hoa nổi tiếng là có thể chữa lành bệnh Thống chế Lon Nol trong vòng 3 tháng,

Bác sĩ đã từ Đài Loan đến thủ đô Kampuchia để khám bệnh Th. chế Lon Nol.

KHÔNG MÁT MÀ VẪN BỊ TÙ

Ba thanh niên phạm tội «bê hội đồng» một nữ sinh tại Brisbane đã bị kết án 5 năm tù khổ sai mặc dầu cô nữ sinh vẫn còn trinh sau khi bị cưỡng hiếp.

Ông Chánh án Matthews đã tuyên bố trước tòa đại hình hôm thứ hai rằng theo chứng thư y tế cô gái chỉ bị một vết thương nhẹ ở cổ !

CHỢ PHIÊN ĐÔNG PHƯƠNG TẠI NỮ ƯỚC

Á Châu đã được thâu gọn tại Nữ Ước hôm chủ nhật khi một đường phố ở Manhattan đã biến thành một chợ phiên Đông Phương lỏi cuốn hàng trăm du khách tò mò.

Võ Karatê, bia Phi luật Tân, lụa Thái Lan, điêu khắc Trung Hoa, nữ trang Hy mã Lạp Sơn, tranh lụa Nhật, cái vũ khúc Indonesia, Ấn Độ, và Thái Lan là những thứ đã lôi cuốn nhiều du khách.

VŨ «UỚT AT» BỊ PHẠT NẶNG

11-5 một thanh niên và một thiếu phụ từng biểu diễn tại một hộp đêm mệnh danh là «kiêu vũ yêu đương» kết thúc bằng việc giao hợp đã bị phạt mỗi người 300 Mỹ kim vào hôm thứ hai và được thả tự do nhưng vẫn bị theo dõi trong ba năm.

Thomas Michaud 24 tuổi và Mary Jean Stevenson 22 tuổi ở cùng một địa chỉ gần Sherman Oaks đã buộc phải trả qua một cuộc trắc nghiệm tâm lý.

Quan tòa Irwin J. Nebron thuộc tòa án Los Angeles cũng ra lệnh cho Michaud phải đóng 500 Mỹ kim cho hội thiếu niên do cha Flannigan tổ chức, nơi anh ta đã tốt nghiệp và cô Stevenson đóng 500 Mỹ kim cho Giáo Hội Công Giáo.

VOI KHÔNG LỒ

Thân thể một giống voi khổng thời tiền sử gồm đủ xương, da và lông đã được một nông dân Nga tìm thấy tại Siberia. Ông Struehkov đã bắt gặp xác con vật khổng lồ này nhô lên ở khu đất lạnh cứng gần một phụ lưu của sông Indigirda tại Siberia. Theo thông tấn xã Tass, da lông của con thú này còn nguyên vẹn thực là hiếm có. Chỉ có khoảng 30 con tìm được tại Siberia và Alaska.

AI BẢO LÀM GÁI LÀ SƯỚNG ?

Bernadette Cassell 28 tuổi đã bị bắt giữ và coi như một người đàn bà. Cô cũng biết có là đàn bà, nhưng cô lại được mang ra trước tòa xử như một người đàn ông phạm tội, và được gửi đến viên cải huấn đàn ông.

Các viên chức tại đây lại quyết định là Bernadette là đàn bà và gởi cô ta đến trung tâm phụ nữ cải huấn ở Toka.

Cô Bernadette là một người được cải giống. Trước đây là một thanh niên nhưng sau khi trải qua một cuộc giải phẫu dùng kích thích tố, cô đã trở thành một phụ nữ.

Một mặt thăm hôm thứ năm vừa qua đề bắt cô vì cô níu kéo ông ta với mục đích bán dâm !

MỘT VÒNG THỂ GIỚI

Vương Hữu Bột

ÂU CHÂU Mở hé cửa cho Anh Quốc

Thị Trường Chung Âu Châu đã thành lập được 14 năm qua, tạo nên một khối kinh tế cho 6 nước trên lục địa Âu Châu, hứa hẹn sự liên kết càng ngày chặt chẽ về kinh tế, chánh trị mà cả 6 nước cùng thấy lợi.

Anh Quốc, một hòn đảo bên cạnh Âu Châu, đã nạp đơn xin gia nhập Thị Trường Chung, và đã 2 lần bị từ chối vì cố Tổng thống De Gaulle nhất định phủ quyết.

Một biến cố trong tuần qua đã về một ngã rẽ cho Thị Trường Chung, Hội nghị các ngoại trưởng họp ở Bruxelles (Bỉ) có đại diện của Anh Quốc tham dự, đã mở hé một số cánh cửa bị đóng kín từ bao năm, cho ta hy vọng rằng Anh Quốc sắp sửa được thu nhận vào «hội sáu nước» Âu Châu. Việc Anh Quốc gia nhập Hội sẽ kéo theo các nước Ái Nhĩ Lan, Đan Mạch, Na uy... và người ta hy vọng đến năm 1973, Thị Trường Chung Âu Châu sẽ có 10 nước, một con số bù nhưng chắc sẽ cũng có khối lớn thứ nhì trên thế giới, chỉ thua có Hoa Kỳ. Viễn ảnh một Hiệp chúng Quốc Âu Châu, đề cân bằng lực lượng với Hiệp chúng Quốc Mỹ Châu và Liên Bang Xô viết, đã được đề cập tới từ mấy chục năm nay.

Trong hai ngày hội nghị ở Bruxelles, các đại diện quốc gia Âu

châu đã làm việc tận lực. Ngày thứ nhất không mang lại kết quả nào vì vấn đề Rippon, đại biểu Anh, nhất định yêu cầu cho các nước sản xuất đường trong khối liên hiệp Anh cũng được đãi ngộ dễ dàng để bán đường cho Thị trường chung. Sáu nước trong Thị trường chung phản đối. Ta nhớ lại từ bao năm nay, De Gaulle đã từng đóng cửa vào mặt Anh Quốc cũng vì một lý do là Anh quốc dù muốn gia nhập Thị trường chung, vẫn còn giữ liên hệ chặt chẽ với các thuộc địa cũ. Người ta không thể vừa đi xin cưới, vừa giữ một lò nhân tình cũ được!

Ngày thứ hai của hội nghị các đại biểu đã phải họp suốt đêm cho tới 4 giờ 30 sáng bữa sau mới xong. Sáng hôm đó thì ngoại trưởng Pháp Shumann bay về Paris họp hội đồng nội các để lãnh chỉ thị mới. Chiều bữa đó thì ngoại trưởng Đức Walter Sheel bay về thủ đô Bonn ăn cơm tối, hẹn nửa đêm mới trở lại.

Hơn 250 nhà báo ăn bánh mì, uống lade, nước ngọt ngồi túc trực ở tòa nhà hội nghị cứ mười, mười lăm phút lại có thể chạy đi đánh điện một tin về nước mình. Nồn nóng nhất là các nhà báo Anh vì đây là một vấn đề sinh tử của Anh quốc. Trong nước Anh, dư luận cũng chia rẽ, phe cầm quyền thì muốn được gia nhập «Hội Âu Châu» sớm nhiều hay nhiều, phe đối lập thì cho rằng cứ đứng ngoài lại hơn.

Phiên họp đêm kéo dài từ 12 giờ cho đến 4 giờ 30 sáng, các đại biểu vừa thảo luận chung, vừa tách ra họp riêng, mới nhau uống rượu, hút xì gà.

Kết cục, họ đã đi đến ba điểm thỏa thuận:

1) Hứa hẹn bảo vệ quyền lợi của các xứ sản xuất đường trong Liên hiệp Anh.

2) Anh quốc bằng lòng nâng cao giá nông phẩm của họ để bán vào các nước Thị trường chung. Trước kia giá nông phẩm Anh rẻ quá làm thiệt hại quyền lợi của nhà nông Pháp. Trong 5 năm tới, Anh sẽ tăng giá dần dần lên 28%.

3) Anh quốc sẽ đóng góp đáng kể vào ngân sách của Thị Trường Chung. Pháp đòi Anh phải gánh 25% ngân sách góp dần trong 2 năm. Anh xin khởi sự với 3% và tiến tới 15%. Nay con số thỏa thuận là 20%.

Còn 2 vấn đề chưa được giải quyết. Một là địa vị của đồng Sterling của Anh Liên được nhiều nước cựu thuộc địa dùng làm trữ kim, nay Pháp đề nghị bỏ địa vị trữ kim đó. Hai là vai trò của Tân Tây Lan, một xứ chuyên sống về các nông phẩm xuất cảng sang Anh. Trong tuần này thủ tướng Pons Heath và tổng thống Pháp Pompidou đã gặp nhau để thảo luận cho xong.

Người ta cho rằng năm nay Pháp đã thuận mở hé cửa cho Anh vào Hội Âu Châu 1 phần cũng vì cuộc khủng hoảng Mỹ kim và đồng Mark

vừa rồi. Càng ngày vai trò kinh tế của Đức càng mạnh, đồng Mark của Đức thống ngự Âu Châu, Pháp muốn cho Anh gia nhập để cân bằng lực lượng kinh tế của Đức mặt khác, để bảo vệ Mỹ kim. Mỹ có thể rút bớt quân ở Âu Châu về cho đỡ tốn kém, do đó khối Tây Âu cần phải mở rộng ra cho đủ mạnh, đương đầu với khối Đông Âu do Nga thống trị.

TÀI CHÁNH QUỐC TẾ Sau cơn khủng hoảng

Cuộc khủng hoảng tiền tệ ở Âu Châu trong đó đồng Mark vùn vụt lên giá (còn đồng Mỹ kim sụt giá, đã rơi như tạm ổn, Nhưng người ta vẫn tiếp tục suy nghĩ về cuộc khủng hoảng và tìm biện pháp cứu chữa cơn bệnh trầm trọng của Mỹ kim cho các năm sau này. Tuần trước, chúng tôi đã trình bày các khía cạnh của cuộc khủng hoảng để giải thích rõ các nguyên do và động lực. Tuần này chúng tôi xin trình bày tiếp một số ý kiến của các kinh tế gia thế giới về vấn đề trên.

Trước hết là những lời giải thích của Milton Friedman, một trong mấy lý thuyết gia kinh tế lỗi lạc nhất của Mỹ hiện nay; gồm có Samuelson ở viện kỹ thuật MIT (Samuelson được trao giải Nobel về kinh tế năm ngoái), Kenneth Galbraith ở đại học Harvard, và Milton Friedman ở ĐH Chicago. Một điểm đặc biệt là Friedman luôn luôn phản mạnh đến vai trò tiền tệ trong việc điều động nền kinh tế, và lý thuyết của ông được xếp vào loại lý thuyết chủ tiền tệ (monetarist school).

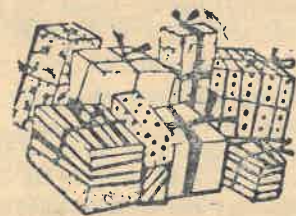
Về cuộc khủng hoảng đầu tháng vừa qua, Friedman đã đưa ra các ý kiến thật đặc biệt và giải thích rất dễ hiểu cho độc giả bình dân.

Theo ông thì cuộc khủng hoảng vừa qua là một cuộc khủng hoảng đồng Mark chứ không phải là khủng hoảng Mỹ kim. Lý do là đồng Mark đã lên giá từ 27,3 xu Mỹ một đồng lên tới 28,3. Mỹ kim bị xuống giá chính vì sự lên giá của đồng Mark (DM). Còn đối với tiền Anh, Pháp, Gia nã Đại và tiền Nhật, thì không có hiện tượng Mỹ kim xuống giá trầm trọng.

Người Đức phát triển kinh tế mạnh mẽ, họ bán hàng nhiều, thu hút tư bản ngoại quốc nhiều, nhưng mua hàng ít và đầu tư ra ngoài ít. Vì vậy mà số Mỹ kim họ tích trữ càng ngày càng nhiều. Nói đơn sơ thì dân Đức làm nhiều, kiếm được nhiều tiền nhưng chi tiêu thì ít quá.

Nếu đồng Mark được định ở một giá cao hơn, thí dụ 30 xu Mỹ thay vì 27,3 xu, thì hàng Đức bán ra sẽ khó hơn, và dân Đức sẽ mua hàng Mỹ rẻ hơn. Nghĩa là xuất cảng giảm, nhập cảng tăng. Nhưng tại sao Đức không định giá tiền cao lên cho đúng giá trị thực của nó? Vì các nhà sản xuất, các nhà xuất cảng Đức muốn bán hàng ra ngoài càng nhiều càng tốt. Còn dân tiêu thụ ở Đức thì đâu có tiếng nói mạnh mẽ đòi mua hàng ngoại quốc rẻ hơn?

Lý do chính của biến cố khủng hoảng tiền tệ trong 2 ngày người ta đổ ra 2 tỷ Mỹ kim để đổi lấy đồng Mark là vì chính sách của chính phủ Đức.

Chính sách hiện nay ở Đức làm cho các nhà Lý tài quốc tế lâu lâu lại nghĩ rằng tiền Đức sắp được định giá lại, nghĩa là sẽ lên giá. Trong khi đó, ngân hàng trung ương Đức luôn luôn đổi đồng Mark theo một giá nhất định. Vì vậy các tay đầu cơ mới tung tiền MK ra đổi lấy Mark, hy vọng ít lâu sau sẽ bán ra với giá mới.

Tại sao chính phủ Đức tiếp tục cho đồng Mark ra đi, đổi lấy Mỹ kim vô?

Theo Friedman thì lý do kỹ thuật là ngân hàng Đức cứ tiếp tục cho bán đồng Mark ra, vì họ muốn in và phát hành bao nhiêu đồng Mark chẳng được?

Liệu in ra có nhiều đồng Mark có bị lạm phát không? Có lẽ chính phủ Đức chẳng sợ vì những người mua đồng Mark đâu phải để chi tiêu ở Đức, mà để cất vào kho đợi giá cao mới bán ra.

Vậy vì lý do nào trong cuộc khủng hoảng, chánh phủ Đức lại ra lệnh ngưng cho đổi đồng Mark? lý do có thể là sau khi đã thấy đồng Mark lên giá vùn vụt, chánh phủ Đức không muốn phải mua lại các đồng Mark theo giá cao hơn giá tiền mà họ đã bán ra.

Cuối cùng Friedman cho rằng biện pháp «hối suất nổi» cho trao đổi tiền tệ theo giá thị trường thay vì giá chánh thức, mà chánh phủ Đức mới áp dụng, là một biện pháp rất hay. Giải pháp đó giúp nền kinh tế và tài chánh thế giới tự động điều chỉnh tránh được các khủng hoảng sau này, kinh tế gia trên cũng nhắc lại ông từng chủ trương hối suất nổi từ hai chục năm nay, ông đề nghị áp dụng thể thức đó cho hệ thống tiền tệ quốc tế.

Sau cuộc khủng hoảng vừa qua, tất cả các nhà kinh tế tài chánh quốc tế đều nhìn thấy hệ thống tiền tệ hiện hành đã lỗi thời. Hệ thống đó được ấn định 27 năm về trước ở Bretton Wood, HK, khi đó HK là quốc gia bá chủ kinh tế. Địa vị đó nay đã thay đổi.

Đến lúc Mỹ phải chịu

Vào tháng 9 tới đây, 117 quốc gia hội viên của Quỹ tiền tệ quốc tế (IMF) sẽ họp lại ở Washington, từ nay tới đó sẽ có nhiều đề nghị thay đổi hệ thống tiền tệ, và sau đây là một vài điểm cần thiết.

1) Thứ nhất là kiểm soát thị trường Mỹ kim tại Âu Châu (Eurodollars, xin xem Đới số 83). Biện pháp kiểm soát là ấn định một lãi xuất thấp hơn, để tiền MK khỏi chạy từ Mỹ sang Âu Châu.

2) Thứ hai là định lại vấn đề hối xuất. Nếu không chấp nhận hoàn toàn «hối suất nổi» như Đức đang áp dụng thì cũng cho một biên độ thay đổi rộng rãi hơn cho hối xuất. Hệ thống hiện nay chỉ cho phép các nước xê xích hối xuất 1 phần trăm trên giá chánh thức. Sau cuộc khủng hoảng vừa qua, Đức, Hòa Lan, Bỉ đã áp dụng hối xuất nổi, cho xê xích tới 3,7 phần trăm rồi. Nay có thể ấn định lại cho biên độ xê xích lên ít nhất cũng tới 3 phần trăm. Thí dụ một

Mỹ kim chính thức đổi được 275 đồng VN, nếu được xé xich 3 phần trăm thì khi MK lên giá sẽ được đổi lấy 284 đồng (275 cộng 9) còn khi Mỹ Kim hạ (nói cho vui) thì chỉ được 266 đồng!

3) thứ ba là Mỹ phải làm thẳng bằng cán cân chi phí của họ. Từ 10 năm qua cán cân chi phí Mỹ luôn luôn khiếm hụt, chỉ ra quá nhiều và thâm vào quá ít. Năm ngoái Mỹ đã chi quá lỗ 10 tỷ 7, và năm nay ước lượng sẽ lên gấp đôi. Nếu Mỹ còn tiếp tục tung Mỹ Kim ra khắp thế giới bừa bãi như vậy, các nước Âu Châu sẽ phản ứng mạnh, vì họ không thể gánh chịu giúp nạn lạm phát của Mỹ như hiện nay. 1 trong các phản ứng sẽ là mang Mỹ Kim mua vàng của ngân khố Mỹ. Vừa rồi Hòa Lan và Bỉ đã mua 422 triệu Mỹ kim. Kho vàng Mỹ hiện nay chỉ còn trị giá dưới 11 tỷ mỹ kim. Như vậy chỉ cần mang một nửa số Mỹ kim ở ngân khố Đức sang đổi, nước Mỹ cũng hết sạch vàng, vì Đức dự trữ hơn 20 tỷ mỹ kim.

Muốn giảm bớt sự khiếm hụt cán cân chi phí, nghĩa là bớt tung MK ra tràn ngập thế giới, Mỹ phải tiết giảm chi tiêu.

Trong số 10 tỷ 7 khiếm hụt năm vừa qua, người Mỹ đã nhận thấy có bốn nguồn gốc chính:

1 Chi tiêu quân sự ở ngoại quốc làm khiếm hụt chừng 3 tỷ 4, trong đó chiến cuộc VN chiếm 1 tỷ rưỡi.

2 Du khách Mỹ đi chơi khắp thế giới tung mỷ kim ra xài cũng khiếm hụt 3 tỷ 4

3 - Các công ty Mỹ mang tiền đi đầu tư ở ngoại quốc, chiếm phần làm chủ các cơ sở kỹ nghệ ngoại quốc làm các nước Âu Châu sốt ruột, cũng làm khiếm hụt thêm 6 tỷ 4.

4 - Người Mỹ ở nước Mỹ xài đồ ngoại quốc nhiều quá. Nào xe Volkswagen của Đức, Toyota của Nhật, tivi Sony của Nhật... số tiền nhập cảng đồ ngoại quốc hóa gia tăng 3 tỷ 6 trong năm 1970.

Liệu chánh phủ Mỹ sẽ áp dụng 4 biện pháp tiết giảm các khoản chi tiêu trên như thế nào? Có điều chắc chắn là mỗi sự tiết giảm của Mỹ đều ràng buộc, ảnh hưởng đến nền kinh tế các nước khác, giống như bứt dây động rừng. Riêng

khoản chi tiêu về chiến tranh VN thì chắc chắn sẽ giảm, và ít ảnh hưởng đến các nước nhất (trừ VN) Cho nên việc chấm dứt chiến tranh VN vì lý do kinh tế Mỹ là chuyện phải làm trong vòng năm tới, ít nhất cũng là chấm dứt chi phí về phía Mỹ.

CHIẾN TRANH : Tai hại hơn vụ Mỹ Lai

Vụ Mỹ Lai đã trở thành một vết sẹo trên lương tâm quân đội Mỹ, và đe dọa là sa sút tinh thần đạo quân từ nửa thế kỷ nay vẫn kiêu hùng tự nhận là đạo quân bảo vệ tự do, bách chiến bách thắng.

Nhưng một thảm trạng đang lan tràn trong quân đội Mỹ ở Việt Nam đe dọa làm sụp đổ tinh thần quân đội Mỹ, theo nhà bình luận Stewart Alsop thì còn tai hại hơn cả vụ Mỹ Lai nữa.

Chúng tôi xin trình bày những sự trạng do tuần báo Newsweek số ngày 14-5-1971 tường thuật. Số báo này được lưu hành tự do ở SG (để nhớ điều 25 luật qui chế báo chí)

Theo tạp chí trên thì hiện có từ 30 ngàn đến 40 ngàn lính Mỹ nghiện Ma Túy ở Việt Nam, so sánh với con số 55 ngàn lính Mỹ đã chết Ghiền ma túy coi như là chết một nửa đời rồi.

Dân biểu Robert Steel sau khi điều tra ở Việt Nam về, phúc trình rằng có từ 10 đến 15 phần trăm lính Mỹ đã ghiền, và hầu hết là ghiền bạch phiến (heroin).

Một cuộc điều tra kín đáo trong sư đoàn Americal (mà đại đội của Calley thuộc sư đoàn đó đã tham dự vụ Mỹ Lai) thì 12 phần trăm lính sư đoàn đó ghiền bạch phiến, con số thực có lẽ bây giờ đã cao hơn.

Nhiều lính Mỹ hút bạch phiến mà không biết. 1 anh lính 21t thú nhận rằng lúc đầu có cô gái Việt cho anh một miếng, anh hút rồi tiếp tục hút cho đến lúc ghiền thì đã lỡ! Hãy nghe lời anh tâm sự: khi tôi ra đi, tôi đã hứa với mẹ tôi rằng sẽ phụng sự hết mình trong quân lực. Tôi làm việc rất hăng, rất chịu khó với hy vọng được thăng cấp và đã được 1 huy chương ngôi sao đồng Rồi tôi quen

1 cô gái sống với cô ta. Tôi coi cô ấy là vợ hy vọng khi về xứ sẽ đem về theo. Cô ta cho tôi thuốc, tôi hút mà cũng chẳng biết là thuốc chi. Rồi tôi tiếp tục hút và tôi cảm thấy cần phải có thuốc hút, sống để mà hút. Tôi đã trở thành một tay ghiền ».

Bạch phiến có thể tiêu thụ bằng ba cách: hút chung với một điều thuốc, đồ bột ra tay mà hít vô mũi, và chích, trong số các lính Mỹ ghiền đã xin chữa bệnh thì 51 phần trăm hút thuốc, 43% hít bột, chỉ có 6 phần trăm chích vào tay. Điều tai hại là đa số lính Mỹ có ý nghĩ sai lầm tưởng chỉ có chích thuốc mới là ghiền, còn hút và hít thì không. Mà hút điều thuốc lá là chuyện ai cũng cho là chẳng có chi nguy hiểm, là 1 thói quen lính tráng.

Dân biểu Steel cho biết một lần lần ông đi dạo phố ở Saigon, trong 20 phút đã có 9 người đến gần mua bạch phiến.

Thứ bạch phiến thông dụng ở VN mang nhãn hiệu Số Bốn Trắng, có 94 đến 97 phần trăm là heroin tinh chất; so với thứ thuốc bán ở HK chỉ có 4 đến 6 phần trăm.

Người ta nhét bạch phiến vào các điều thuốc, rồi đem bán, nên lính hút thuốc chẳng ai cho là lạ. Lúc đầu thì thấy hút xong vẫn khỏe khoắn, làm việc được. Về sau cảm thấy người mơ mơ màng màng. Rồi thân thể gầy bớt, và tinh thần suy yếu, chán nản, không còn tiếp tục sống như trước nữa.

Điều tai hại nhất là khi đã ghiền rồi thì người ta sẽ phạm tội ác. Ở Mỹ, một người ghiền mỗi ngày phải chi ít nhất 40 MK. Làm thế nào để có tiền mua thuốc? hoặc ăn cướp, ăn trộm, hoặc buôn lậu và có thể giết người! Thứ tướng tượng đến đạo quân ghiền đó trở về Mỹ sẽ tác hại cho xã hội Mỹ như thế nào?

Lý do nào đã khiến lính Mỹ ở VN ghiền nhiều như vậy?

Một phần vì họ hút thuốc tưởng rằng vô hại, quá dốt nát về chất độc được này.

Một phần vì ở đâu cũng có các cô gái bán bar, trẻ em ngoài phố bán thuốc với giá thật rẻ. Trong thời gian có cuộc hành quân Lam

(Xem tiếp trang 54)

SINH HOẠT NHÓM HTN

THÔNG BÁO

(lần thứ nhì)
CỦA CƠ SỞ NHÂN CHỦ

Gửi toàn thể thân hữu cảm tình viên và nhóm viên

Ủy Ban Điều Hành Cơ Sở Xuất Bản, Báo Chí Nhân Chủ trân trọng thông báo cùng toàn thể thân hữu, cảm tình viên và các anh, chị nhóm viên:

— THỨ NHẤT: Trong tuần lễ từ 27-5 tới 2-6, Ủy Ban Điều Hành Cơ Sở Nhân Chủ sẽ gửi tới toàn thể thân hữu, cảm tình viên và các anh chị nhóm viên trên toàn quốc hai tài liệu chính thức liên hệ tới Cơ Sở Nhân Chủ là bản hợp đồng tương thuận góp cổ phần và bản thẻ lệ góp cổ phần.

— THỨ HAI: Cũng trong thời khoảng trên, Ủy Ban Điều Hành Cơ Sở Nhân Chủ sẽ thông báo cùng toàn thể quý vị và anh chị em tên họ của người được chỉ định phụ trách việc thu cổ phần.

— THỨ BA: Nội dung của các tài liệu trên và tên họ người được chỉ định phụ trách việc thu cổ phần cũng sẽ được công bố trên báo Đời, nơi trang Sinh Hoạt Nhóm Hà Thúc Nhơn, số 84 phát hành trong tuần lễ từ 27-5-71 tới 2-6-71. Sau khi nhận được các tài liệu trên, xin toàn thể quý vị và các anh chị làm theo các thủ tục sau:

— THỨ NHẤT: Ký tên vào 2 bản hợp đồng, giữ lại 1 bản và gửi trả về Ủy Ban 1 bản bằng bất cứ phương tiện nào (chuyển tay hoặc qua bưu điện).

— THỨ HAI: Gửi số tiền hứa góp về cho người chịu trách nhiệm thu cổ phần theo đúng thẻ lệ đã được qui định.

Trong trường hợp chưa nhận được tài liệu, xin thông báo tức khắc cho UB và chờ đợi tài liệu gửi tới. Tuyệt đối không nên tự ý gửi tiền cho bất cứ ai, dù đó là người có đầy đủ chứng từ xác nhận là nhóm viên. Riêng quý vị và các anh các chị nhóm viên đã thay đổi địa chỉ, xin thông báo địa chỉ mới cho UB trong thời hạn từ hôm nay cho tới ngày 27-5-71. Địa chỉ liên lạc thư từ vẫn là địa chỉ của tòa soạn tuần báo Đời, 143 Cống Quỳnh Saigon.

UB cũng đặc biệt lưu ý các Chi Nhóm tại địa phương gửi danh sách thân hữu góp vốn cuối cùng về cho UB trước ngày 27-5-71.

SAIGON, ngày 20 tháng 5 năm 1971

UB Điều Hành Cơ Sở Nhân Chủ

UBĐHCSXBBC NH. CHỦ LƯU Ý CÁC THÂN HỮU

Vào phút chót, trước giờ báo lên khuôn, UBĐHCS XBBC Nhân Chủ đã quyết định hoãn việc phổ biến các tài liệu về thẻ thức góp tiền và nội dung hợp đồng lại một tuần lễ. Như vậy, thay vì các tài liệu trên được đăng trong số này sẽ chỉ được đăng trong số 85 ra ngày 2-6-1971.

Lý do của quyết định trên là tuần báo Đời đã bị tịch thu liên tiếp 2 số 82 và 83. Chiều thư từ của các thân hữu gửi về UBĐHCS ngại sẽ có nhiều người chưa đọc được nội dung thông báo ngày 20 tháng 5-71 nên cho đăng thông báo trên. Tuy nhiên việc gửi các tài liệu đã kể vẫn được thực hiện từ ngày 2-5-71 và theo kinh nghiệm các lần gửi thư trước thì trong khoảng 2 tuần là chậm nhất các bạn sẽ nhận được tài liệu, khi nhận được tài liệu xin quý vị và các anh các chị làm đúng như đã được nhắc nhở qua thông báo bên đây.

Riêng về người chịu trách nhiệm thu tiền thì UBĐHCSXBBC đã chọn anh Vũ Thế Ngọc.

Xin quý vị và các anh các chị nhớ theo dõi tài liệu về việc góp tiền sẽ phổ biến trong số sau để biết phải gửi tiền bằng cách nào. Và cùng xin quý vị và các anh các chị tuyệt đối không giao tiền cho ai ngoài anh Vũ Thế Ngọc.

DIỄN ĐÀN

NHÓM VIÊN

LÊ MINH LIỆT

THANH NIÊN V.N VÀ HOÀN CẢNH HIỆN TẠI

Khi nhận định về tương lai của một dân tộc, các nhà xã hội học thường nghiên cứu sâu rộng, sinh hoạt vật chất và tinh thần của thế hệ trẻ. Dân tộc Đức kiêu hùng có một tham vọng quy mô, chinh phục cả hoàn cầu, không phải hoàn toàn phát xuất dưới tài lãnh đạo, chỉ huy của nhà độc tài Quốc Xã Hitler, mà thực sự hiện tượng đó đã được duy trì và phát huy từ lâu trong lịch sử dân tộc. Do đó một trong những yếu tố then chốt mà Hitler thành công, là nhờ đánh đúng tâm lý thanh niên, muốn thoát ra mọi ràng buộc tâm thường ngỡ hầu tìm một tự do tuyệt đối trong triết lý hiện sinh. Gần đây trước cao trào duy tân của Nhật Bản và Trung Hoa, nhưng vẫn mang sắc thái đặc biệt của dân tộc đã gây tin tưởng một phần nào cho các quốc gia Á Phi, trên đường phát triển. Như vậy hơn lúc nào hết thành trì kiên cố của thế hệ trẻ, cần phải được xây dựng vững chắc ngõ hầu đưa quốc gia thoát khỏi hoàn cảnh chậm tiến. Nhưng làm thế nào để hướng dẫn thanh niên giữa một xã hội phân hóa trật tự, luân lý, chưa có một ngôi thứ nhất định vì được chăm sóc bởi những phần tử lãnh đạo bất nhất. Theo thiên mệnh của chúng tôi người lãnh đạo cần phải phục thiện và giới trẻ phải bình tĩnh gặp nhau trong tình thương dân tộc và quyền lợi tối thượng của quốc gia. Diễn hình là vụ sinh viên học sinh xuống đường tại Saigon sở dĩ kéo dài và chưa giải quyết là vì hai phe chỉ tự ái cá nhân mà trách nhiệm chính phủ

phải hứng chịu. Nói như vậy không phải là chúng tôi cổ võ việc đổ dầu vào đám cháy mà chỉ nhằm vào mục tiêu trước nhất, giải quyết những dị biệt để đánh thức đa số thanh niên hướng về một xã hội chậm tiến, thừa hưởng di sản của thời phong kiến, thực dân, độc tài gần liền với tương lai và vận mạng của họ. Họ có bằng lòng không, khi đầu xanh bị đốt cháy? Họ có bằng lòng không khi giết chết VN? dù anh khoác áo «Cộng sản» hay tự do anh vẫn là con Hồng cháu Lạc, vẫn là người VN. Đây là một thực trạng đau lòng, một vết nhơ lịch sử, tại sao chúng ta không tìm một lối thoát, vượt lên trên mọi khuynh hướng chính trị quốc tế? tại sao chúng ta không vứt bỏ chiếc áo giả tạo để đi tìm quê hương đích thật của chúng ta? Chúng ta không có quyền kiêu hãnh, tự hào ngót năm ngàn năm lịch sử, nếu chúng ta không định được hướng đi của đất nước, dù biết trước họ vẫn là thực dân mới, nhưng không đáng ngại rằng việc ta chưa hiểu ta, đừng nói đến việc lãnh đạo quốc gia dân tộc. Như chúng

ta đều rõ, bất cứ một cuộc cách mạng nào cũng đòi hỏi sự hy sinh, cũng như trường hợp của Z.G. Danton, Mirabeau, Robespierre trong cuộc cách mạng 1789 và bảy mươi hai liệt sĩ (72) ở Quảng Châu để đưa đến việc thành lập chế độ cộng hòa đầu tiên tại Trung quốc do Bác sĩ Tôn Văn lãnh đạo. Nhìn lại những hoạt động của các bạn trẻ VN trong hoàn cảnh hiện tại, chúng ta chỉ tin tưởng đôi chút, vì đa số đã ý thức được vai trò và trách nhiệm, nhưng rất tiếc họ chưa được hướng dẫn tận tình và định hướng chính xác, cái chết của Bác sĩ trẻ tuổi Hà Thúc Nhơn, đã nói một phần nào ý nghĩa, dù chỉ là một xúc động trước một thân thể cháy nám đó cũng là một ủng hộ tinh thần đáng quý. Từ những kinh nghiệm quý báu bằng máu và nước mắt trên, chúng tôi hy vọng trong một ngày gần đây người thanh niên sẽ tìm ra một lối thoát cao siêu, mà không còn ở tư thế lưỡng lự, vì chúng ta ở tư cách chờ đợi quá lâu, mà chẳng nhìn được một bình minh «Hòa Bình, Độc Lập Tự Do»; một kẻ đã ngã xuống, hai người sắp sang bên kia thế giới. Chúng ta phải nhìn nhận đó là một trở ngại, nhưng cần thiết cho tương lai quốc gia dân tộc. Nên đối với những chiến sĩ cách mạng:

— Cờ độc lập phải nhuộm bằng máu.

— Hoa tự do phải nhuộm bằng máu đáng cho các bạn trẻ chúng ta suy gẫm vậy.

LÊ MINH LIỆT
(Vĩnh Long)

Nhắn tin

● Anh HOÀI PHƯƠNG LINH (Tuy Hòa): Xin cho biết đã gặp Th. chưa? Hy vọng sẽ được nói chuyện nhiều với anh vào cuối tháng sau, khi tới Phan Rang.

● Anh ĐỖ AN (Đà Nẵng): Xin anh ghé lại tìm anh Lương để biết rõ hơn về chi tiết của Cơ Sở Nhân Chủ.

● Anh NGUYỄN VĂN NHƠN (Quảng Tín): Đã nhận thư đề ngày 9.5.71. Sẽ liên lạc đúng như giao ước trong thư.

● Anh VÂN TRAI (Nha Trang): Đã ghi tên LH và HKH theo thư anh. Kỳ trước nhắc về thư riêng gửi cho anh nói về mấy việc anh nêu ra trong thư trước. Xin cho biết đã nhận chưa và việc vận động cho Cơ Sở NC ở NT ra sao? Chờ tin anh.

Chúng tôi vừa nhận thêm thư hứa góp vốn và cộng tác với Cơ Sở Nhân Chủ của các anh các chị có tên sau:

- Dương trí Đức (Gia Định)
- Thi quang Hải (Gia Định)
- Đào tấn Khải (Phan Rang)
- Nguyễn kim Hiền (kbc 6335)
- Phạm hoàng Kim (Biên Hòa)
- Hoàng văn Thái (Dakto)
- Trần Dũng (Cam Ranh)
- Nguyễn văn Tam (Saigon)
- Trần tấn Mười (Gia Định)
- Nguyễn chí Thành (An Xuyên)
- Lê như Hùng (Cholon)
- Châu long Diệp (kbc 3430)
- Nguyễn đức Hùng (Ninh Hòa)
- Liễu xuân Vạn (Bình Định)
- Hồ thị Huệ (kbc 3198)
- Đỗ khắc Nhuận (Qui Nhơn)
- Nguyễn văn Tuấn (Biên Hòa)
- Ngô văn Nam (Cholon)
- Nguyễn thành Giản (Saigon)
- Nguyễn văn Trung (Đà Lạt)
- Nguyễn văn Cường (Saigon)
- Trần hoàng Náo (Chương Thiện)
- Lê Huyền (Nha Trang)
- Nguyễn bá Phong (Cholon)
- Nguyễn văn Bé (An Xuyên)

PHIẾU AN NHÂN

CHƯƠNG TRÌNH HỌC BỔNG NHÓM HTN VÀ TUẦN BÁO ĐỜI

Tên, Họ: _____

Địa chỉ: _____

Đồng ý ủng hộ CHƯƠNG TRÌNH HỌC BỔNG do nhóm Hà Thúc Nhơn và tuần báo Đời tổ chức, bằng cách đóng góp:

A. — Một số tiền là _____

B. — Một số học bổng theo các chi tiết sau

- 1) _____ học bổng toàn phần (4.000\$)
- 2) _____ học bổng bán phần (2.000\$)
- 3) _____ học bổng khuyến khích (1.000\$)

trong thời gian là _____ tháng, kể từ tháng _____ 1971

_____ Ngày _____ tháng _____ năm 1971

KÝ TÊN

Xin gửi phiếu này về tòa soạn tuần báo Đời cho ông VŨ THỂ NGỌC

SỜ TAY

SINH HOẠT

THÊM 14 HỒ SƠ XIN HỌC BỔNG

Trong tuần qua, Ủy Ban Điều Hành Chương Trình Học Bổng đã nhận thêm 14 hồ sơ xin học bổng gồm có 7 hồ sơ của các học sinh ở Saigon, 3 hồ sơ của các học sinh ở Kiến Hòa, 1 hồ sơ từ Bình Định, 1 hồ sơ từ Nha Trang, 1 hồ sơ từ Cholon và một hồ sơ từ Ba Xuyên. Sau đây là danh sách các học sinh đã gửi hồ sơ kể trên:

- 52) Phạm hữu Trí (KH)
- 53) Trần Dân (BD)
- 54) Nguyễn hữu Trung (KH)
- 55) Đinh văn Phương (CL)
- 56) Lê văn Tuấn (NT)
- 57) Huỳnh ngọc Châu (BX)
- 58) Lê quang Trung (KH)
- 59) Nguyễn thị Trường (SG)
- 60) Nguyễn thị Thanh (SG)
- 61) Nguyễn thị Thọ (SG)
- 62) Nguyễn hữu Sơn (SG)
- 63) Thạch Phim (SG)
- 64) Lưu thị Xuân (SG)
- 65) Võ thị Cẩm Trang (SG)

87 NGÀN CHO CÁC HỌC SINH NGHÈO

Cũng trong tuần qua, Ủy Ban Điều Hành Chương Trình Học Bổng nhận được số tiền là 71 000 đồng do các ân nhân của chương trình chuyển tới. Số tiền này gồm có 12 ngàn đồng của Luật Sư Lê Trọng Quát, 6 ngàn đồng của ông bà Hồng Hưng, 4.000đ của Công Ty Sản Xuất Âu Dược Tân Á, 1.000đ của ó. Nguyễn đức Kiêm và 48.000 đồng của bà B.S Hoàng văn Đức. Hiện Ủy Ban Điều Hành Chương Trình đang sắp đặt đã chuyển tới tay các học sinh đã được Ủy Ban chấp thuận cấp học bổng. Việc chuyển tiền tới các học sinh trên, theo Ủy Ban sẽ được thực hiện vào đầu niên học 1971 — 1972.

NÓI CHUYỆN VỚI ĐẦU GỐI

(tiếp theo trang 21)

Hai tay nhỏ xinh kéo chiếc quần đẹp

Gió mát đến lay phá đóa hải đường nở về mùa xuân (hoa hải đường màu hồng đấy nhé!)

Ở miền sâu thẳm, tối tăm, xám ngoét có ẩn lười con oanh.

Đám cỏ xanh leo bên mép con trai.

Sợi dây bạc kéo dài nho nhỏ như trận mưa dầm rả rích.

Những viên trân châu li ti như những hạt bụi âm nhẹ.

Tựa song, ông lão nhìn trộm thấy tất cả.

Gặp được vậy, lòng ông phiếu điều như du vào giấc mộng thần tiên.

Vì đọc bản Việt ngữ nên chúng tôi có thắc mắc là câu 2 đã dùng chữ trong phong (gió mát, gió nhẹ) sao lại dùng chữ xung phá (đập mạnh, lay lat, giạt dưng dưng). Nếu dùng chữ xuy quá (thổi phớt qua) có lẽ đặc vị hơn. Và danh từ «bách song» không hiểu là ti mạnh vào cửa sổ hay cửa sổ có trồng cây bách? Dù sao cũng xin dịch thành thơ Việt mấy giòng què kèch như sau cho vui chữ quá thực không ham làm Tổng Thông, NS, DB quái gì cả.

Hai tay xinh xan vêu quần lên Đóa hải đường xuân gió đảo điên Hang thâm âm u, oanh giấu lười Cỏ xanh um bắm mép trai bên Giòng bạc tuôn tuôn, mưa ra rích Hạt châu lác róc, bụi liền liền Nếp song ông lão nhòm ngay được Phiếu điều hồn như tới cõi tiên.

Thật ra, ngay cả ở nguyên văn lối diễn tả cũng còn có chỗ thật, chỗ thơ, không như Nguyễn Khuyến và Dương Khuê vịnh một người đàn bà đang ngồi ở bãi, mà chỉ nói bóng gió, làm người đọc nếu không rõ xuất xứ thì cứ tưởng là 2 ông đang vịnh mặt trăng. Chẳng hạn như những câu:

Vân Đình hữu ý khuy toàn điển Yên Đồ vô tình thức bán luân

Nghĩa là:

Dương Khuê vì cố ý nên nhònh được trọn vẹn cả. Còn Nguyễn Khuyến vô tình nên chỉ biết có nửa vánh.

ĐẦU TRANH CHO ĐÔI

(TIẾP THEO TRANG 4)

vi xảo trá mà trái lại, phải trình bày đầy đủ sự thật cho mọi người có dịp nhận thức chính xác các vấn đề liên hệ tới vận mạng đất nước và bản thân mình. Dân chủ không phải là bịp bợm mà chính là thuyết phục. Nếu tự nhận mình là có chính nghĩa có chính nghĩa tới độ tự trao cho mình cái quyền thanh toán người khác, các sinh viên trong đoàn Sinh Viên Quyết Tử nào đó cần xét lại chính hành động của mình thì có lẽ hay hơn là xét đoán việc trình bày sự thực của báo ĐÔI. Chúng tôi được biết đoàn Sinh Viên Quyết Tử là một nhóm sinh viên hậu thuẫn cho sinh viên Huỳnh tấn Mầm. Trong gần hai năm nay, nhóm sinh viên này vẫn không ngừng hô hào đấu tranh chống dân chủ bịp bợm, chống bầu cử gian lận, chống cường quyền bạo lực... Những mục tiêu đó liệu có còn được coi là thực hay không sau khi đoàn Sinh Viên Quyết Tử lên tiếng đe dọa để ngăn cấm báo ĐÔI phanh phui những sự thực liên quan tới tập thể sinh viên?

Trước hai phản ứng đã gặp, một về phía chính quyền và một về phía một thành phần mệnh danh là tranh đấu, chúng tôi thấy rằng để từ quyền tại VN hiện đang bị đe dọa một cách hết sức trầm trọng. Trong khi Nhà Nước nhân danh luật pháp, một số người khác lại nhân danh chính nghĩa và các sự nhân danh đó chỉ nhằm một mục tiêu duy nhất là đàn áp những người nói ra sự thực. Trạng huống thực tế này, dưới mắt chúng tôi, quả là một điều hết sức đau lòng cho dân tộc VN. Qua trạng huống trên, người ta đã thấy rằng cho tới nay hầu như vẫn chỉ có những người nói dân chủ, nói yêu nước chứ chưa hề có người sống dân chủ và yêu nước thực sự.

HIPPIY THỬ THIẾT

(tiếp theo trang 5)

tìm ra định luật phản ứng cấm chỉ (reflexes inhibited) khi đem chó thí nghiệm mà quên mất rằng Trang Quỳnh đã tập cho mèo của Chúa Trịnh không được ăn thịt mà chỉ biết có ăn rau! Cũng như ta chỉ biết thần phục lối trộm xác của Ai Cập mà không nhớ rằng người Mường cũng biết cách dùng nhựa cây và lá vộp cho khỏi thối để làm ma xó?

Thôi, bây giờ thấy bọn trẻ có tinh thần không quên gốc như vậy cũng là điều đáng mừng. Và miền quê còn nhiều không khí trong lành là nhiều loại rau trái thích hợp cho đời sống các Híp pi, nên lững lờ về vườn mà thụ hưởng đi kẻ uống. Và các Híp pi gộc đã và đang sống bám chặt lấy mảnh đất quê hương khi thấy các Híp pi choai choai về chắc sẽ niềm nở mở rộng tay đón tiếp đấy. Hai thế hệ nường 1 tâm hồn. Cái tinh thần Híp pi thật bất diệt.

CỤ TRỌNG NGHĨA: TÔI LÀ HIPPIY

(TIẾP THEO TRANG 17)

Toàn dân khẩn thiết kêu gọi báo giới, quý vị chủ báo, chủ nhiệm, thư ký tòa soạn, ký giả các cấp, quý vị văn nghệ sĩ thuộc hạng chân chánh nỗ lực kịp thời cứu nguy dân tộc V.N. Công đức người chiến sĩ văn hóa sao cho theo kịp độ cao dãy công đức người chiến sĩ trên chiến trường dưới những trận mưa bom đạn!

Sao cho, mai sau đây, trên bia đá bằng vàng còn thấy ghi nhớ danh thơm quý vị về lâu...

Trân trọng kính chào
quý vị,
TRỌNG NGHĨA
ĐẶNG HỮU NGHĨA

VÒNG QUANH THẾ GIỚI

(TIẾP THEO TRANG 50)

719, hai người lính VN đã bị bắt vì toan bán bạch phiến cho lính Mỹ ở vùng biên giới.

Một phần nữa là do sự chán nản của hơn 260 ngàn lính Mỹ hiện còn ở VN mà không chiến đấu, đang chờ đợi rút quân từ từ theo lệnh trình của tổng thống Nixon. Hiện nay gần 200 ngàn lính Mỹ không tham dự chiến tranh và thử tưởng tượng ngày nhân cư sẽ sinh ra bao nhiêu việc bất thiện!

Quân đội Mỹ đã thiết lập 15 phòng chữa bệnh ghiền ở VN, và lính Mỹ được khuyến khích vào đó chữa ghây. Có 65 đến 75 phần trăm người tình nguyện chữa bệnh đã dứt hẳn bệnh ghiền.

Gần đây bộ trưởng Lục Quân Mỹ đã bay sang Saigon, và cùng với Đại sứ Bunker làm áp lực để Tổng Thống Thiệu phải phát động chiến dịch chống ma túy, chống việc buôn ma túy. Địch thần Tổng Thống

Thiệu chỉ hay chiến dịch này. Các tin tức gần đây và các vụ bắt ma túy cho ta thấy chiến dịch đang tiến hành mạnh mẽ. Người Mỹ cho rằng nạn ma túy tràn lan ở Việt Nam phần lớn vì các giới chức có trách nhiệm đã ăn hối lộ của bọn

buôn lậu, và phần nữa vì dân chúng VN không tha thiết đến chuyện lính Mỹ có ghiền hay không ghiền. cuộc thay thế tất cả nhân viên quan thuế ở Tân Sơn Nhất tuần trước có phải là 1 hành động tích cực của chiến dịch bài trừ ma túy chăng?

PHONG NGŨA

Ghê chốc, lở loét, gãi tới đầu ăn lan tới đó
Không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết
uống: **Giải phong Sắt Độc Hoàn**

ÔNG TIÊN
GẦN 40 NĂM DANH TIẾNG

Hỏi các tiệm thuốc Hoa - Việt (có bán lẻ)
Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Phú Lâm - CHOLON - KBNYT số 3 - 9-5-63

MUỐN CÓ MỘT MÁI TÓC ĐẸP,
MỘT SẮC ĐẸP LÔNG LẦY, MỘT THÂN HÌNH TUYỆT MỸ,

Xin đừng quên:

Mỹ Viện BẠCH THIÊN NGÀ

52B, PHẠM HỒNG THÁI — SAIGON

Nơi lý tưởng của quý bà, quý cô vì những đặc điểm:

● **UỐN TÓC** danh tiếng với những tay thợ «phù thủy» từng vang danh tại các tiệm uốn tóc đường Phan đình Phùng, Lê Lợi, Crystal Palace, Tân Định như: TONY THƯỜNG, chú HÁ, chú KHOANH, chú SƯỜNG, chú HÙNG sẽ biến những mái tóc xấu nhất của quý vị trở thành những kiểu tóc hợp thời trang, bay bướm làm đẹp lòng những ai khó tính nhất.

● **SỬA SẮC ĐẸP, TRANG ĐIỂM, MASSAGE, TẮM HƠI** dưới sự điều khiển của hai bà DANH, LỘC, nữ chuyên viên tốt nghiệp tại Ba Lê, Thụy Sĩ cùng với sự hợp tác của một số chuyên viên đã cộng tác với nhiều Mỹ viện trên thế giới như Đài Loan, Nhật Bản, Hồng Kông sẽ mang lại cho quý vị một khuôn mặt Hoa Khôi, một thân hình tuyệt mỹ, tươi trẻ nhờ những phương pháp ÁU MỸ, máy móc tối tân và Mỹ phẩm danh tiếng nhất hoàn cầu.

Tất cả đang chờ đón quý vị
CHỦ NHÂN
kính mời

HEPACHAUT

VUI VẺ
TUỔI TRẺ
DA DẸ
MỊN MÀNG

NƯỚC CÔT ARTICHAUT

NƯỚC CÔT GAN BỒ TƯỚI

SINH TÔ' B12

SINH TÔ' B1

SINH TÔ' B2

SINH TÔ' B6

SINH TÔ' PP

SINH TÔ' D2

YẾU GAN
GẦY ỒM, MẮT NGỦ
MỤN Ở MẶT
NGÚA MỀ ĐAY
THIỆU MÁU
LAO LỰC
TẢO BÓN
DƯỠNG THAI
MỖI MỆT

Viện Bảo Chê HADZER

CÚM HỒNG LẠNH, CẢM SỐT, ĐAU NHỨC

ANTIGRIPPAUX

XIN NHỚ NHÃN HIỆU

BỮA BỐ ĐẤU NGƯỜI

CÓ BÁN
VIỆN BẢO CHÊ
HADZER

*Giới văn nghệ xôn xao về sự
thành công ngoài sức tưởng tượng
của 1 hiệu băng nhạc mới ra đời :*

BĂNG NHẠC TRU'ỜNG SƠN

DUY KHÀNH thực hiện

Cuốn I : Chủ đề «Hát Giữa Quê Hương»

- BĂNG NHẠC TRU'ỜNG SƠN qui tụ 12 giọng ca dân tộc truyền cảm nhất nước trong 20 ca khúc về quê hương chiến tranh, quê hương hòa bình của 30 năm tân nhạc chưa hề được thu vào băng nhựa.
 - BĂNG NHẠC TRU'ỜNG SƠN, cuốn băng nhựa của mọi lứa tuổi, mọi gia đình.
 - BĂNG NHẠC TRU'ỜNG SƠN, cuốn băng nhạc để nghe quanh năm suốt tháng.
 - BĂNG NHẠC TRU'ỜNG SƠN, món quà hết sức giá trị và ý nghĩa cho thân nhân, bạn hữu ở quốc nội cũng như hải ngoại.
 - Ở SAIGON, TÌM MUA NGAY TẠI CÁC ĐẠI LÝ :
 - Radio MINH CHÂU, góc đường Lê Lợi, Công Lý.
 - LITA, nhà hàng Thanh Thế trông sang Thương Xá Tam Đa (Crystal Palace).
 - NGỌC HÂN, 85 Thương Xá Tam Đa (đầu cầu thang lầu 1).
 - NAM THANH, 29 Võ di Nguy (Chợ Cũ).
 - TỔNG PHÁT HÀNH :
 - DIÊN HỒNG, 66 Lê Lợi, Saigon.
- (Đại lý các tỉnh xin liên lạc ngay với nhà Tổng Phát Hành DIÊN HỒNG)

TÂM SỰ BẠN ĐỜI

Tại sao cứ Yellow Submarine mãi ?

Thưa anh,

Có một điều, về hình thức của tờ báo, với cái bìa trước thì luôn luôn được trình bày những bức tranh lạ và những bức ảnh lạ, còn bìa sau thì họa hoàn hảo lắm lâu lâu mới được in «kin» bằng những bích chương quảng cáo — còn không thì lại in bản nhạc «Yellow Submarine» của ban Beatles em cũng không hiểu gì một lý do gì mà bản nhạc này được in đi in lại mãi như thế. Em đề nghị, nếu không có quảng cáo, thì nhân viên ấn loai chịu khó tìm những bức hình hay các bức tranh lạ thay thế. Có thể là những bức hình của các nhiếp ảnh gia nổi tiếng, hay những bức tranh của các họa sĩ nổi tiếng.

PHẠM NGỌC TUYỀN
(Qui Nhơn)

TS: — Bản nhạc đó chính là một texte quảng cáo nên mới được in đi in lại như vậy. Sẽ đặc biệt lưu ý đề nghị của em.

Về vụ Đối Diện

Thưa Anh,

Tôi đã theo dõi đủ ba bài nói về Đối Diện với vụ án, tôi đã phần nộ về hành động của nhóm Đối Diện với các Linh mục Chân Tín, Nguyễn viết Khai, Nguyễn ngọc Lan và Nguyễn đình Thi mặc dù tôi là tín đồ Thiên Chúa Giáo, tôi không bằng lòng về các linh mục đó nhất là Nguyễn ngọc Lan, tôi không biết gì về những linh mục đó những bài nói về Đối Diện với vụ án. Tại sao các vị có lòng cách mạng mà chỉ kêu gọi có một bên ? Phải chăng lý tưởng của các vị là tập đoàn khát máu miền Bắc ? Nếu

đúng xin các vị ra Hà Nội mà hoạt động cho Bác và đảng nhờ cho nhân dân miền Nam được yên thân khỏi phải nghe lời nói tầm bậy của các vị. Tôi là Thương Phế Binh trước phục vụ cho LLDB tôi đã góp máu cho quê hương này tôi có quyền tất cả những gì tôi muốn với các vị. Ai đang phản bội xương máu chúng tôi ?

Thân mến gặp nhau trong lý tưởng.

NGUYỄN VĂN ĐỆ
(Đà Lạt)

35 kiểu bết

Đà Nẵng, ngày 8.5.1971
Kính thư Bà Chủ Nhiệm
Tiện đây, chúng tôi xin đưa lên

một một cái chủ đề là : 35 Kiểu Bết. Trong 35 Kiểu Bết này chúng tôi sẽ có những đề tài như :

- 1) Bết tại cái thành phố lớn
- 2) Bết tại kho hàng Mỹ
- 3) Bết tại Bến Tàu
- 4) Bết khi xe Mỹ đang di chuyển
- 5) Đời sống bụi của các Bết choai choai
- 6) Bết làm sở Mỹ
- 7) Bết của chị em ta

Và vô số đề tài khác, đó là mới nói đến một chủ đề và còn vô số chủ đề khác mà chúng tôi thấy thích hợp với mọi tầng lớp như : XE THỎ chẳng hạn.

T.U. LƯƠNG THANH BẦU
(KBC 3426)

HỘP THƯ TÒA SOẠN

● BỬU HỒNG (Huế) : Đã nhận được thư của ông. Hiện tòa soạn đang nghiên cứu tài liệu. Có lẽ vào các số 86 hay 87, vụ đó sẽ được đưa ra.

● THÁI V HIỀN (Đà Nẵng) : Sẽ sửa lại và cho đăng trong TSBD vào một số tới.

● CỎ LŨY (Đà Lạt) : Cứ tiếp tục sáng tác đi. Có bài nào mới hãy gửi về tòa soạn.

● VŨ BÌNH PHIÊN (Qui Nhơn) : Việc cháu nhờ tuy để mà khó, vì nó đòi hỏi khá nhiều thời giờ trong khi ở đây ai cũng bận cả. Tuy nhiên, sẽ có và tin cho cháu biết sau.

● THÈ LAN (Vũng Tàu) : LLVTL phải chờ tới số có chủ đề thích hợp nên chưa thể đăng được.

● LÊ H. THUYỀN (Mỹ Tho) : Đã nhận thêm truyện ngắn, vẫn tính mở rộng thêm phần văn nghệ nhưng chưa thực hiện nổi. Cho gửi lời hỏi thăm LS.

● MAI NGỌC NGÀ (Hậu Nghĩa) : Đã chuyển thư cho CTB.

● Tòa soạn mới nhận thư và bài của các bạn có tên sau :

Hàn Vũ (kbc 6616) Nguyễn Thành (Đà Nẵng) Mặc Bích (Ban Mê Thuột) K. Sơn (kbc 3784) Linh Truyền (Vĩnh Long) Trường Thanh (Mỹ Tho) Thuật Nga Hiền (Vĩnh Long) Trung sĩ Thành (Hội An) L.T. (Huế) Văn Nghệ Hồng Hoang (Phan Thiết) Trần o Định (Phan Rang) Quốc Mai (Ba Xuyên) Hoài Nguyễn (Satzon) Hoàng Thiên Hải (Saigon) Dương Thu Mỹ (kbc 4319) T.T.L (Saigon) Vũ Bội Ngọc (Qui Nhơn) Nguyễn Quang Bằng (?) Phạm Nhã Dự (kbc 4091) Thanh Thúy Bình (Tây Ninh) Thương Muộn (kbc 7527) Khuê Việt Trường (Nha Trang) Trần Quang Thiệu (Komtum) Võ Trọng Cư (kbc 4648) Phạm Trí Ê (kbc 7565)
Xin các bạn chờ tên trong số báo tới.

● Sau đây là các thi bản đã được chọn và sẽ lần lượt đăng trong các số báo tới:

Lời Rêu Đá, Tới Bầy Giờ (TQ Minh) Bài Ca Tháng Năm (Đ Thùy) Nghìn Trùng Xa Cách (NT Mới) Cô Nương Ca, (NV Liễn) Buông Cờng (Ngũ Dạ Triều)

Recorded By THE BEATLES On Capitol Records

Yellow Submarine

By
JOHN LENNON and
PAUL MCCARTNEY

March Tempo

In the town where I was born lived a man who sailed to sea. And he

told us of his life in the land of sub-ma-rines. So we

sailed up to the sun till we found the sea of green. And we

lived be-neath the waves in our yel-low sub-ma-rine.

CHORUS

We all live in a yel-low sub-ma-rine, yel-low sub-ma-rine, yel-low sub-ma-rine.

We all live in a yel-low sub-ma-rine, yel-low sub-ma-rine, yel-low sub-ma-rine And our
As we

friends are all on board, man-y more of them live next door. And the
live a life of ease ev-'ry one of us has all we need. Sky of

band begins to play.
blue and sea of

1.
2.

green in our yel-low sub-ma-rine.

Repeat Chorus from the D.S. and fade

